

وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ

منت خدایان و توکل بر خداوند است که در کتاب ما پیدا می شود و در هر فصلی که در این کتاب است

کتاب

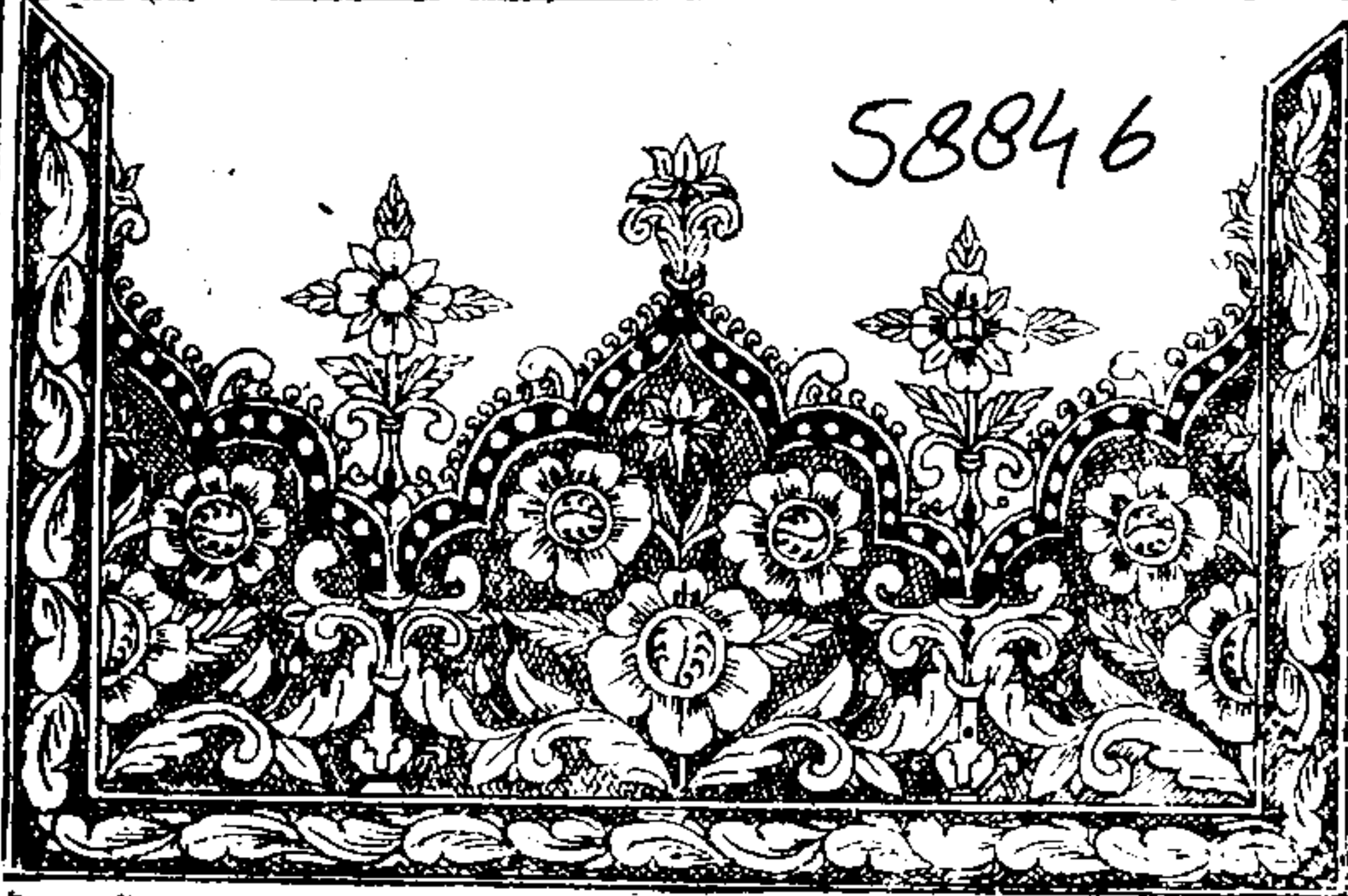
۱۲۹۹

حساب حکم جنات بین الدوله وزیر الملک نواب محمد علی خان صاحب احوال جنگ ام اقبال

مَطْعَمَ عَکَامَ اَکْهَ زَوِجِ اَکْهَ یُوَسِّدُ

وجاهلنا واني الله حق
 جهاده من بعده نبر
 السلام من الملك العبد
 السلام على اهل الصفة
 العلم على اهل الكرام
 والصفاء البركة الكرام
 الذين يجمعون الدين و
 الاسلام ويجمعون
 الكفر واللبام خصوم
 الكفر واللبام و
 الكفر واللبام و

58846

الملة والدين وخلقته
 باليقين السيف المهد
 السيف احمر
 مجيد مائة ثلاث عشر
 عند من اختاروا واختار

والرحمة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

احمد لله الذي لا اله الا هو المحمود في كل حين واوان وكل الحمد و
 الحامد والمحمود منسوبون اليه بلا اقامة الدليل والبرهان وكل
 كل منطق اهل التصور والتصديق وان كانوا ذوى الحكمة البالغة
 والبيان من اصناف الحيوان والاملاك والانس والجان واصلي
 واسلم على احمد الذي بشر ابن البتول يات به بظهير عدي خاتم
 فصن النبوة والرسالة نبى السيف الذي هو فارس مضمار الهداية
 ومنفذ الخلق عن الضلالة صاحب المعجزات والكرامة وباق ملة
 ودينه الى يوم القيمة فطوبى لنبى السيف اذ سل سيفه اخرج
 المشركين عن جزيرة العرب بعهدة وعلى اله واصحابه كانوا حزب الله

عند وفي الدنيا بطرد
 نفي الاخر ما وده لست
 اللهم احسن راقى راقى
 وخزينة برحمتك يا
 احمد الرحيمين خزين
 بالله ربنا ورحمة ربنا
 لا سلم ديننا واللعنة
 قبلة وبالصديق و
 الفارق وذي النور
 والبرقى ايمته والنعمة
 والبرقى ايمته والنعمة
 على هذه الشهادة جيبى
 عليها موتا وعليها نبيتها
 بعون القيمة انشاء الله تعالى

در حدیث صحیح بخاری سلطان عالی جناب
 فرمودند ان مجتہدین و الاجواب
 جواب سوالش خود نایاب ماند
 و شاہ در وقت تو نایاب ماند
 و در حدیث صحیح بخاری سلطان عالی جناب
 فرمودند ان مجتہدین و الاجواب
 جواب سوالش خود نایاب ماند
 و شاہ در وقت تو نایاب ماند
 و در حدیث صحیح بخاری سلطان عالی جناب
 فرمودند ان مجتہدین و الاجواب
 جواب سوالش خود نایاب ماند
 و شاہ در وقت تو نایاب ماند

یکے از آہی دو و تہ فصل خواند
 یکے راز گفتی ز علم نجوم
 یکے علم طب را بیان ساختی
 ز علم حدیث و تفسیر نیز
 یکے زان ز اخلاق گو ہر شانہ
 یکے علم تاریخ میگرد نقل
 ز زہد و رفاق آن یک آغاز کرد
 یکے نکتہ از علم تفسیر گفت
 شنشہ گفت اے خرد پرور
 گر آن مشکلی حل نماید کسے
 بگفتند کایا شاہ عالی جناب
 بفرمود میخو اہم اے بجزدان
 یکے گفت یک قلعہ بس بلند
 یکے گفت اے شاہ کشور کشا
 یکے گفت شہر نو آباد کن
 شنشہ چو بشنید از ایشان جواب
 گرفت کہ یکجا اگر ساختم

ز علم ریاضی و کرسف راند
 کہ این وقت سعد است و آن وقت شوم
 ز قانون اورایت افزاختی
 ادیبے بیان کرد بسیار چیز
 سخن بین کہ تاعرش اعظم براند
 کرد عبرت آموذ میگشت عقل
 در سے از تصوف و کربا ز کرد
 و گرنسخہ چند زاکیر گفت
 مراہت یک مشکل اما گران
 زمین مال و دولت را باید بسے
 بگوز و دتا باز گویم جواب
 کہ نامم بعالم بود جاودان
 بنام خودش سازای ہوشمند
 بنا کن پن و چاہ و مہمان سرا
 یکے گفت مان داد کن داد کن
 بفرمود کاین جملہ دیدم خراب
 چه سودار نہ ہر جا بہ پراو ختم

در حدیث صحیح بخاری سلطان عالی جناب
 فرمودند ان مجتہدین و الاجواب
 جواب سوالش خود نایاب ماند
 و شاہ در وقت تو نایاب ماند
 و در حدیث صحیح بخاری سلطان عالی جناب
 فرمودند ان مجتہدین و الاجواب
 جواب سوالش خود نایاب ماند
 و شاہ در وقت تو نایاب ماند

۵
 کہ گویم زان نامہ بنظر
 ز ہند کی تہذیب تا دور تو
 دہر شمشاد حال جہان ہر
 خصوصاً از شاہان پیشینان
 ہم از صلح و زنجیران
 ز گفتار و کردار و دیوار
 ہمہ ہر چہ کہ در دیوار
 کہ گویم زان نامہ بنظر
 ز ہند کی تہذیب تا دور تو
 دہر شمشاد حال جہان ہر
 خصوصاً از شاہان پیشینان
 ہم از صلح و زنجیران
 ز گفتار و کردار و دیوار
 ہمہ ہر چہ کہ در دیوار

کہ گویم زان نامہ بنظر
 ز ہند کی تہذیب تا دور تو
 دہر شمشاد حال جہان ہر
 خصوصاً از شاہان پیشینان
 ہم از صلح و زنجیران
 ز گفتار و کردار و دیوار
 ہمہ ہر چہ کہ در دیوار

ایشا ہے است آن بی بی زینب
 زینب زہد و پارسائی ما
 ایشا ہے است آن بی بی زینب
 زینب زہد و پارسائی ما
 ایشا ہے است آن بی بی زینب
 زینب زہد و پارسائی ما

جو در محفل شاہ سفت این گہر
 نمودند یکبار بروئے شمار
 ہزار آفرین بر چہین گفت گفت
 ازین قصہ حصہ خویش گیر
 بہ بین فرق بسیار گری بخردی
 درین ذکر از اہل بیت رسول
 صلہ زود بخش از پئے باغبان
 یکے عرض بپذیراے نامدار
 وہی بخش وزر خیم آزاد کن
 تو نواب را خورم و کامیاب
 سپس کن بجال منش مہربان
 گہر پاشی خویش آغاز کن بہ

ایاز خسرو بند والا گہر
 گہر ہائے احنت از ہر کنار
 شہنشہ ز شادی چو گل گل شکفت
 الا اے خردمند دشمن ضمیر
 ز شہنامہ تا مخزن احمدی
 دران ذکر اہل طسوم و جہول
 چوزین باغ نامت بود در جہان
 ازین داعی الخیر و خدمت گزار
 بہ بخش آنچه بخشی دلم شاد کن
 الہی بود تا الہی کتاب بہ
 بداری بفضل خودش جاودان
 علی مخزن احمدی باز کن

ایشا ہے است آن بی بی زینب
 زینب زہد و پارسائی ما
 ایشا ہے است آن بی بی زینب
 زینب زہد و پارسائی ما
 ایشا ہے است آن بی بی زینب
 زینب زہد و پارسائی ما

ایشا ہے است آن بی بی زینب
 زینب زہد و پارسائی ما
 ایشا ہے است آن بی بی زینب
 زینب زہد و پارسائی ما
 ایشا ہے است آن بی بی زینب
 زینب زہد و پارسائی ما

چون پایہ مدوح ارجمند بنابت بلند است و تشنگان صافی در زمان دریا
 نوش راتسلی بدین چند ابیات شنوی میسر نشد بر اے سیرابی ایشان بدستیا
 فوارہ خامہ یک قصیدہ مصنوعہ بصنعت توشیح کہ معنی مدحیہ مدوح از سہ موجہ
 مصرعش سے بر آید ستمغان را غریق بحر حیرت مینماید و ابواب تحسین و آفرین
 بر رویہ محرر رسالہ میکشاید و آن نیست

ایشا ہے است آن بی بی زینب
 زینب زہد و پارسائی ما
 ایشا ہے است آن بی بی زینب
 زینب زہد و پارسائی ما
 ایشا ہے است آن بی بی زینب
 زینب زہد و پارسائی ما

مجموعہ نقشبندیہ

رہنہ الاستغاثہ
تعبیر غیبیہ
تفسیر غیبیہ
تفسیر غیبیہ

تفسیر غیبیہ
تفسیر غیبیہ
تفسیر غیبیہ
تفسیر غیبیہ

تفسیر غیبیہ
تفسیر غیبیہ
تفسیر غیبیہ
تفسیر غیبیہ

کتابخانه گوردوارہ
نقل دوران
مبایین
بہار کلا

رایت عدل تو چو گرد و نشر
آفتابے باسماں سخا
کھاک تو شمع و اشک است ز کھاک
یم علم است محبت گو
منج ابجو معدن الانعام
یا وریکیان بہر تنگی
آسماں رفت با جہان سخا
یک چمن صد ہزار گل دروے
اگر از گوش دل کنی اصفا
کیسہاے مراد این غمناک
بہ کہ اکنون بصد ہزار ادب
رو نہ سادہ سخاک و کبر ز سر
ارض و افلاک تا ز امر خدا
سر در سروران تو باشی وین
تا بود و شمنت بقصد حیات

رخ بتا بدستم ز شہر و دیار
آن دو دست تو ابرو دریا بار
کھلت آمد مطالع انوار چہ
یا مگر ہست مخزن اسرار
مفسان راست مخزن ادوار
یا ریش بہر مفسان در کار
این قصیدہ نگہ چو باغ بہار
یک فلک پر ز صد ہزار اقدار
آفرین باد گوئیم بسیار
کن پر از سیم و گوہر شہوار
بدعا ہاے تو کنسم تکرار چہ
رستہ از قید ہستی و پندار
این بود ساکن آن بود سیار
سر تو سبز بخت تو بیدار چہ
تن اوختہ باد جانش فگار

اکنون قبل از شروع کتاب مستطاب کہ موسوم بہ مخزن احمدی است
ترقیم شجرہائے ثلثہ کہ عبارت از نسبت نقشبندیہ و قادریہ و چشتیہ است

تفسیر غیبیہ
تفسیر غیبیہ
تفسیر غیبیہ
تفسیر غیبیہ

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 وصلى الله على محمد وآله
 وسلواته وسليته
 وصحابة ائمة السالكين

مادی و قش محمد زاهد است
 مرشد پاکش عبید اللہ بدان
 مرشد پاکش بدان چون و چند
 رہبر او حضرت سید کلال
 مرشدش خواجہ علی امینی
 خواجہ عارف رہبرش دان آپس
 خواجہ یوسف مرشدش بے قیل و قال
 مرشد او بو احسن خرقانی است
 بو احسن از بایزید ارشاد یافت
 جعفر صادق امام روزگار
 مرشد قاسم بجز سلمان بدان
 صدر دین صدیق اکبر طب دین
 نسبت دیگر گنم بر تو بسیار
 داشت این نسبت ز آبا کی کام
 یا الهی از طفیل این کبار

آنکہ رب العالمین را شایسته است
 خواجہ یعقوب است پیرش بگیان
 آن بہار الحق والدین نقش بند
 خواجہ بابا بہت پیرش ہمثال
 خواجہ محمود است پیرش ہمینی
 خواجہ عبد الخالق اور را رہبر
 رہبر او بو علی فرخندہ قال
 آنکہ از حق باقی از خود فلانی است
 آوز جعفر صادق این ارشاد یافت
 کرد بیت راز قاسم آشکار
 رہبر او حضرت صدیق خوان
 مستفید آمد ز ختم المرسلین
 آن امام جعفر صادق عیان
 بر سر شان صد درود و صد سلام
 در دو عالم جملہ حاجاتم بر آرد

و چون در شجرہ طیبہ آن کرد یورستان الہی و نخل بند نخلستان بیض
 نامناہی بنام این کمینہ معتقد دیرینہ از مولانا محمد اسمعیل صاحب کہ

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 وصلى الله على محمد وآله
 وسلواته وسليته
 وصحابة ائمة السالكين

۹
 اما بعد سید محمد علی
 بیعت و توبہ مشہور شد
 در سلک طایفہ علیہ السلام
 و قادریہ و نقشبندیہ
 مجددیہ و مجددیہ متوسط
 فقیر سید احمد منسلک
 گشت و این فقیر از برکت

حضرت غوث الثقلین بہر در قادریہ از روح مقدس
 قطب الدین بختیار کاکی
 قطب الاقطاب خواجہ
 مقدس حضرت خواجہ
 در طایفہ نورانیہ از روح
 ہم اول اولیئہ وان
 بان طایفہ در درجہ این

دانشان را بجای ایشان خواجگان
عقلمندان بارونی و دانش از انوار
همین فواید معجزان را بر
الدین پیکر اعلی
قطب الاقطار و پیر
عقلمندان و دانش از انوار
همین فواید معجزان را بر
الدین پیکر اعلی
قطب الاقطار و پیر

عبدالقادر جیلانی و در طریقه نقشبندیه از روح مقدس حضرت امام الشریعه
والطریقه حضرت خواجہ بہار الدین نقشبند بخاری متحقق گردید و در طریقه
مجددیہ محمدیہ پس بلا توسط احدی از جناب حضرت حق مستفید گردیدہ
و این حصول مقام اویسیتہ اگر چه محض بفضل الہی متحقق شدہ لیکن آنرا
سبب از اسباب ظاہرہ نیز می باید و آن سبب در حق این فقیر دعای
حضرت پیر و مرشد خود است و وجہ ثانی اسلاک بطریق بیعت و اجازت
در سلک شاخہ طرق مذکورہ و آن بر این وجہ است کہ این فقیر را انتساب
بیعت و اجازت بجناب قدوة العلماء لمحدثین و وارث الانبیاء والمرسلین و
حجة الله على العالمین مولانا و مرشدنا الشیخ عبدالعزیز است و ایشان
را جناب والد ماجد خود شاہ ولی اللہ است و ایشان را جناب والد
ماجد خود شیخ عبدالرحیم است و ایشان را در طریقه چشتیہ بجد ابوام
خود شیخ رفیع الدین است و ایشان را شیخ قطب عالم و ایشان را
شیخ نجم الحق چائین لدرہ و ایشان را شیخ عبدالعزیز و ایشان را
بقاضیخان یوسف ناصحی و ایشان را شیخ حسن طاهر و ایشان را
سید راجو حامد شاہ و ایشان را شیخ حسام الدین مانکیوی
و ایشان را خواجہ قطب عالم و ایشان را شیخ انجی سراج و ایشان را
بہ سلطان اولیاء حضرت نظام الدین و ایشان را امام الزما

عقلمندان و دانش از انوار
همین فواید معجزان را بر
الدین پیکر اعلی
قطب الاقطار و پیر

دانشان را بجای ایشان خواجگان
عقلمندان بارونی و دانش از انوار
همین فواید معجزان را بر
الدین پیکر اعلی
قطب الاقطار و پیر

دانشان را بجای ایشان خواجگان
عقلمندان بارونی و دانش از انوار
همین فواید معجزان را بر
الدین پیکر اعلی
قطب الاقطار و پیر

عقب رسالگان شانک
و این بنامه
و سوره ساحت و از
و کلاه ای قفل
و کلاه ای قفل
و کلاه ای قفل

اجمعین و همچنین شیخ عبدالرحیم قدس سره را انتساب بیعت و اجازت در طریق
قادریه بسید عبدالشکر آبادیت و ایشانرا بسید آدم بنوری و ایشانرا
بجناب امام ربانی قیوم زمانی مجدد الف ثانی حضرت احمد سرهندی و ایشانرا
بجناب والد ماجد خود بشیخ عبدالاحد و ایشانرا بشاه کمال و ایشانرا بشاه
فضیل و ایشانرا بسید گداز حرمین و ایشانرا بسید شمس الدین عارف و ایشانرا
بسید گداز حرمین ابن ابی الحسن و ایشانرا بشیخ شمس الدین صحرانی و ایشانرا
بسید عقیل و ایشانرا را بسید بهار الدین و ایشانرا بسید عبدالوهاب و ایشانرا
بسید شرف الدین قتال و ایشانرا بسید عبدالرزاق و ایشانرا بسید غوث
الاعظم سدحی الدین عبدالقادر جیلانی و ایشانرا بشیخ ابی سعید مخزومی و ایشانرا
بشیخ ابی الحسن قرشی و ایشانرا بشیخ ابی الفرح طوسی و ایشانرا بشیخ ابوالفضل
عبدالواحدی و ایشانرا بشیخ ابی بکر شبلی و ایشانرا بسید الطائفه جدید بغدادی
و ایشانرا بشیخ ابی الحسن سری سقطی و ایشانرا بشیخ معروف کرخی و ایشانرا
بامام علی رضا و ایشانرا بامام موسی کاظم و ایشانرا بامام جعفر صادق و ایشانرا
بامام محمد باقر و ایشانرا بامام زین العابدین و ایشانرا بسید الشهدا امام
حسین رضی الله عنه و ایشانرا بسید الاولیاء خاتم الخلفاء حضرت علی مرتضی
کرم الله وجهه و ایشانرا بسید الانبیاء محمد رسول الله صلی الله تعالی علیه
وسلم چون از خوان الوان نعمتها بسید ریغ گوناگون پیش ره روان

و کلاه ای قفل
و کلاه ای قفل
و کلاه ای قفل
و کلاه ای قفل
و کلاه ای قفل
و کلاه ای قفل

۱۱
بدر ایامی اجبار و حضرت
بدر ایامی اجبار و حضرت
بدر ایامی اجبار و حضرت
بدر ایامی اجبار و حضرت
بدر ایامی اجبار و حضرت
بدر ایامی اجبار و حضرت

بدر ایامی اجبار و حضرت
بدر ایامی اجبار و حضرت
بدر ایامی اجبار و حضرت
بدر ایامی اجبار و حضرت
بدر ایامی اجبار و حضرت
بدر ایامی اجبار و حضرت

تشریف می بردند و استفسار حال شان می نمودند و میگفتند که اگر ہمیزم
 و آب و آتش آنچه که در کار باشد بے تکلف بفرمایند که حاضر کنم اہل محلہ و جوار
 و ہمسایگان کہ ایشان و آباے ایشان در زمرہ مریدان جد بزرگوار
 حضرت ایشان بودند با وجود حاجت سئلت این امورات از ایشان مضامین
 میکردند و میگفتند کہ این چه امر معکوس است کہ خدمت گذاری مایمخواہند
 حالانکہ من و آباے من از قدیم الایام غلامان خاندان عالی شان جناب
 ہستم جناب موصون دفترے در فضائل خدمت گذاری ضعیفا و مسکینان
 و محتاجان برایشان چنان میخوانند کہ ہر یک را گریہ دست میداد اکثر یہ بودند
 است کہ درخانہ سلفان و ہمسایگان تشریف بردہ ظروف آب رافخص
 میکردند و چون خالی می یافتند فی الفور برداشتہ پر کردہ می آوردند و
 ہر کہ را کہ احتیاج از ہمیزم سوختنی می داشتند این معنی غنیمت پنداشتہ
 شادان و فرحان بسوے صحرا رونق افروز گردیدہ دررداے مبارک خود
 پشتارہ ہمیزم بستہ و بر سر نہادہ اوراعنایت میفرمودند سے برادران حضرت
 ایشان از وقوع ہمچنین امورات نوعی نشیج و ملامت می نمودند کہ یگانہ و
 بگاہ راموسے برتن میخواست لیکن حضرت ایشان از امتناع آنها متنعمی
 گشتند یا و دارم کہ در ہمون ایام باہفت کس از برادر و عشاہر کہ یکے
 از آنها آن حضرت ہم بودند بارادہ لکنوا از راسے بریلی سفر اختیار کردند

بہر کسی کہ در خدمت ایشان بود و در کار ایشان می نمودند و در وقت حاجت ایشان حاضر می شدند و در وقت حاجت ایشان حاضر می شدند و در وقت حاجت ایشان حاضر می شدند

حضرت ایشان را با تمام تقاضا و حاجت ایشان در خدمت ایشان حاضر می نمودند و در وقت حاجت ایشان حاضر می شدند و در وقت حاجت ایشان حاضر می شدند

بہر کسی کہ در خدمت ایشان بود و در کار ایشان می نمودند و در وقت حاجت ایشان حاضر می شدند و در وقت حاجت ایشان حاضر می شدند و در وقت حاجت ایشان حاضر می شدند

پایان کار فی فودند و اول
 یون یاران بر بزرگواران
 آوردن گوشتی گندز
 خوردن گوشت برها
 میخوردند گوشت برها
 کاشی است ایچمانا
 طاعت نکوده در ابتکار
 بلا رفاهه گشتاری شند
 حضرت سید القیار با وجود
 میگر دیدن طعام خورده

بودند بنا چاری بر فرموده حضرت در گلیم مبارک همه احوال و اثقال خوش فرم
 ساخته بر سر مبارک ایشان نهادند و جمیع رفتار اسبکدوش نموده بفراغ
 بال و کشاده پیشانی پیش سوار و پیاده خندان و فرحان میرفتند و
 می فرمودند اے یاران و برادران هر چه که احسان امروز بر من کردید یقیناً
 از او اے شکر آن بیرون نخواهم آمد همین طور در سه منزل راه رفته بمنزل
 که لکنو بود رسیدند بعد ایشان و جمیع برادران تبتلاش روزگار
 که بموجب قوت لایموت انسانیت مشغول و مشغول گشتند و چون جماعت
 برادران بجز زاد راه قلیل چیزے بر لے مصارف اقامت نداشتند تلاش
 معاش روزمره بر تنفس ضرورتا در تجسس این دو مشکل که عبارت از
 تلاش روزگار و قوت روزمره است نهایت حیران و پریشان بودند و
 روزانه و شبانه راحتی و آرامی نمی یافتند بعضی از ایشان یکد و جزو کتابت
 مختصرات مثل کریا و ما قیما نوشته وقت شام میفر و ختند و بعضی از ایشان
 قطعه پارچه خریدیه کلاه و کیسه دوخته بمعرض اقبای می آوردند و حضرت
 ایشان بسر کار امیری که نهایت تنگدست بود اما محبت سادات نوعی داشت
 که همسانی او دیده نشد یک بخش بر لے حضرت طعام روزمره مقرر کرده
 بود و جماعت یاران هر دو وقت آن وظیفه مقرری خود می آوردند و چون
 طعام همه کس فراهم شدی نانخورش یاران بجز دال نبود و نانخورش

۱۲
 خود بود و دست
 فاقه آنها نوش جان نمی
 خوردند و فیکه یاران
 دیدی این معنی
 عذر سواران جی
 نیک نموده آنرا می
 خوانند و فودند و اول

پایان کار فی فودند و اول
 یون یاران بر بزرگواران
 آوردن گوشتی گندز
 خوردن گوشت برها
 میخوردند گوشت برها
 کاشی است ایچمانا
 طاعت نکوده در ابتکار
 بلا رفاهه گشتاری شند
 حضرت سید القیار با وجود
 میگر دیدن طعام خورده

ایشان از اول سفر کرب و نیاز بسیار در میان ایشان بود و نیز در تمام این سفر با وجود بیماری و اسامی نامتقین نادره مبارک

از ان پس رئیس محب السادات مذکور را از والی لکنئو پر و انگلی نگه داشت
صد سوار جدید نافرنگه دید با جماع این خبر تلاش میان روزگار قریب هزار
سوار درست بپیراق و ساز و سلاح فراهم شدند رئیس مذکور عند الملاحظ
وجابت سواران و درستی اسباب آنها حیران و متحیر مانده فیما بین دهس
یک اسامی سوار حصه افتاد و بهین و تیره رسیدی دو اسامی سوار حصه
حضرت ایشان افتاد بود ایدای معنی برادران و عزیزان را محروم داشت
و بعنایت ایزدی امیدوار کرده کسانیکه واسطه برادری و تعارف
نداشتند فی سبیل اللہ با آنها هردو اسامی دادند رئیس مذکور با جماع
ای معنی برگونه حضرت ایشان را امیدوار ساخت درین ضمن والی لکنئو
را سفر برای سیر و شکار بطرف کوه سار رود داد حضرت ایشان نیز رفانت
والی موصوف را بایاران تبتلاش معاش سفر اختیار نمودند بنده بادگیر سیر کرد
که در رفانت حضرت ایشان بودیم بوس نوکری دران سفر ہمراه گشت
درین سفر ہم آنحضرت حمالی اقبال رقابہ بخوکیه از خروج وطن بر خود اختیار
کرده بودند مرغی و اجراد داشتند و ذره ہم فرنگ داشت نکردند مدت سه
ماه درین سفر ماندیم جز صحرا پیمائی و فاقه کشتی و صعوبت سرما و گرما یک جبہ
بوصول نیاید و رئیس مذکور در نیت مسطور در آری و فخر و امر و زور
فردا چون دایگان که اطفال را بطالیف اخیل میا رند میفرسیت حضرت

حسب العسر و یسره ایات فیک
بمبارک و نیک ایات فیک
الخطبہ جبرئیل ان
ببین تلاش بسیار در مکتب
و در ادغام بود و بیت

بندوبه با ما متفق شد
از بنیامین و علی اختیار
کثیر و بیست آن سالی
دساکر تقوی را گویند
ان الذین یسألون اللہ
ان یشاء لیسوا من
الغائبین و الذین یسألون
اللہ ان یشاء لیسوا
من الغائبین و الذین یسألون
اللہ ان یشاء لیسوا
من الغائبین

بمبارک و نیک ایات فیک
بمبارک و نیک ایات فیک
بمبارک و نیک ایات فیک
بمبارک و نیک ایات فیک
بمبارک و نیک ایات فیک

نگارینا بلکہ پینا و ان کے ہاں نور کی شکل سے ظاہر ہوتا ہے اور ان کے ہاں نور کی شکل سے ظاہر ہوتا ہے اور ان کے ہاں نور کی شکل سے ظاہر ہوتا ہے

صحت دیدن آنست کہ یار ز سبب کا
بگذارند و سر طرہ یاری گیرند

یاران مذکور الصدق خصوصاً مولف این سالہ کہ محبت دنیا در جذر قلوب
شان جاگرتہ بود و هیچ کس نمی شنود بلکه استہزای نمودند و چون دیدہ
بصیرت ایشان کہ نقشاوہ ہوا و ہوس تیرہ و مکدر گشتہ نور و غلط و تذکر
در آئینہ قلب قاسی ہیچگونہ اثر نمیکرد و ضیاء این شمس فیر با سوشک گون
را چون دیدہ در سیغ نفع نمی بخشید تا آنکہ شبے آیات یاس و نا امید می از
نصیحت مشنوی از صفو حال ایشان بر خواندند این کمیہ را بگوشتہ برده
بخصوص ہون جو اہر پندار چمندا ریزہ گوش ساختہ پوست کندہ فرمودند
کہ فر دایا پس فردا مارا ہی دہی خواہیم شد میخواہیم کہ تو رفاقت ما اختیار سازی
عرض کردم کہ صاحب بجز جامہ کہ پوشیدہ اند هیچ اسباب سفر ندارند این
تہیدستی صاحب کہ کویہ تحمل و وقار اند البتہ تحمل این بار گران نخواہند شد
بندہ را کہ موضعیف است تحمل این کویہ گران امکان نیست بزین ماجرا
دوسر روز نگذشتہ بود کہ روزے بلشکر والی لکننو کہ در ان بودیم کوچ
نمودہ ہمراہی آن رفتہ بودیم و نصف النہار بمنزل رسیدیم و یاران متفرقت
بر دیرہ گاہ مجتمع شدیم آنحضرت را نیافتیم تا شام تجسس در مثل سواران و
پیادگان و تو بچانہ نمودیم جائے اثرشان پدیدار و نمودار نشد و ہیچکس
نشان نداد و چون آن سفر در بیشہ محمدی کہ جنگل مشہور و مسکن سبع و

در روز در زمین عم و ام
تنگی و تنگی از طرف محمدی
آمد از دست دریا و گشت
کہ شیخ با این بخت و مظل
و شکل و قیام کہ آن نشان
بجو صورت مبارک کھاؤن
۱۶
نمی آید در راه یافتیم
کہ سبب چو آب کہ مسیح
از شیرینی بند و شانت
ببر و داشتند و با شمع
کہ سببی وضع بودیم
بہند از ان
شیم کہ این حال
نترانت و صلاحیت از چه
او بودی است سبب با جہان
از جوان نمودند و سبب
صغیرت و سبب با جہان
صغیرت و سبب با جہان

سیدین حضرت امام علی بن ابی طالب
عجلت علیہم السلام وعلو علوہم
وعلو علیہم السلام وعلو علوہم
وعلو علیہم السلام وعلو علوہم
وعلو علیہم السلام وعلو علوہم
وعلو علیہم السلام وعلو علوہم
وعلو علیہم السلام وعلو علوہم
وعلو علیہم السلام وعلو علوہم

آنگذشبش بفاقتہ گذشتہ بود و بطبع شکم سیری باجرت بگرفتم او را و بران و لغزش
کنان و گریان و پریشان قدم پراه می نهاد که این جوان ناگاہ با من دوچار
شد و حالت حال دیدہ بے اختیار اشکبار گردیدہ گفت کہ جوان این حال ضعیف
را چرا بظلم و تعدی گرفتی از خدا نمی ترسی گفتم کہ من او را تعدی نگرفتم ام بلکہ
باجرت چند فلوس تا منزل اجیر کردہ ام حضرت ایشان با و متوجہ شدہ تفتیش
حالش فرمودند اجیر گریان شدہ بہ عرض رسانید کہ دیشب فاقہ کردم و امر روز
بنا چاری این بار ببرد اشم حضرت دوسے بمن آورده بصد تضرع و زاری
فرمودند کہ اجرت این اجیر گداری ادا کن والا منظر قهر حق باش من فی الفور
چند فلوس بفرمودہ بدست حضرت ایشان نهادم حضرت ایشان بستیجیر فرمودند
کہ بخاطر ما چندے زیر درختے کہ نایاست نشین و راحت گزین و نفس است
کن بجز دشنیدن انگشت قبول بردیدہ نہادہ زیر سایہ درختے بشتیم ز بجز
تشنن فلوس را بدست اجیر نهادم و از بندہ فرمودند کہ این بلاکش را رخصت
اجازت فرما و ما ممنون احسان خود نامن ترسان ترسان بحضرت ایشان
گفتم کہ ای جوان سیمای صاحبین بر چہرہ تو ہو پیدا است و آثار عقل و کیا است
از گفتار و کردار ت پیدا است عجب از شما این سخن کہ تکلم آن از اطفال خورد
سال مطمئن نیست سرزودہ حضرت فرمودند چگونہ گفتم کہ درین وادی لوق
دق کہ از دیدن آن دل رستم شوق میشود جز من و تو دیگرے نیست از منزل

حکایت این بار گران
بجو بگفته ایشان
نموده اجیر رخصت داده
این بار گران
بجو بگفته ایشان

۱۴
شب بمنزل را ببردیم
احوال اجرت حقن سپید
السادات بسوے با کوز
در مفاد ایت مشتمل
انفی مہر بجمالی کانی
در اول سہن کہ ام و بیلہ نظر
بود از ایشان بوقت آتہ

گفتند بگوید
بجز دلائل
بجز دلائل
بجز دلائل
بجز دلائل
بجز دلائل
بجز دلائل
بجز دلائل
بجز دلائل

عبارت از اوقات این
 فرمودند در اول
 کلمه اول از اوقات
 عبارت از اوقات این
 فرمودند در اول
 کلمه اول از اوقات
 عبارت از اوقات این

در جنبه متعالی نشسته حضرت شیخ از جناب ایشان پرسیدند که از کجا تشریف آوردید
 فرمودند از راه بریلی متعلقه لکنوا ارشاد کردند از کدام قوم گفتند در ریادات آن
 مقام محسوب ایم فرمودند از سید ابوسعید و سید ابوالنعمان مطلع هستید گفتند
 اول جد مادری بنده در دوم عم حقیقی این فقیر بود حضرت شیخ برخاسته باز
 مصافحه و معانقه نمودند و پرسیدند که بچه اراده صعوبت و اذیت این سفر طول
 بر خود اختیار نموده اند گفتند ذات مقدس حضرت را غنیمت دانسته برای طلب
 اوتقائے جل شانہ اینجا رسیدیم فرمودند که بوراشت پدری و مادری شما اگر
 فضل خدا شامل حال است نایز خواهم شد آنگاه بخادمی اشارت فرمودند که سید
 صاحب را در مسجد اکبر آبادی که سکن برادرم مولوی عبد القادر است
 دست ایشان بدست نامبرده داده بگویند که همان عزیز را که حالتش عند اللزوم
 مفصل خواهم گفت غنیمت شمارند و حتی الامکان در خدمتش قصور نکنند حضرت
 ایشان موافق فرموده عمل نموده در مسجد مسطور منزل گزیده بعد از قضای چند
 ایام شب جمعه بشرن بیعت جناب ستطاب امام المحدثین بشرن و کامیاب گشته
 در طرق ثلاثه که عبارت از چشتیه و قادریه و نقشبندیه مسعود و مستفیض گشتند و
 در سه ایستاد و دوم بعد مرور یک هزار و دو بیست و دو سال این سعادت
 عظمی و عطیة کبری بحضرت ایشان دست داد در اول جلسه که حضرت امام المحدثین
 حضرت سید المجاہدین ارشاد و تلقین فرمودند لطیفه اول از لطائف است

در مقام بطور جمله
 در بیان این معنی
 در تعبیر این معنی
 در بیان این معنی
 در بیان این معنی

انفاذ کتب از دست
 سیدان و از دست
 این است که
 و آن من
 و آن من
 و آن من

حضرت جنابان
 در بیان این معنی
 در بیان این معنی
 در بیان این معنی
 در بیان این معنی

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلوة والسلام
 على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 الذين اصابهم
 غضب الله ورسول
 ه
 انما جاء بهن
 انما جاء بهن
 انما جاء بهن

توجه بعالم کبیر عبارت از انفس و آفاق است باید شد و بسوی هر جزوه
 از اجزای عالم کبیر که مقصوره تو شود بتامل و تکفر و تعمق تمام بطریق توجیه اکتفا کن
 و بغایت تفکر نهایت تامل از شری تا فوق السما لمحوظ دار بموجب فرموده
 شریف عمل نموده بعد گذشتن یک ساعت بخومی از بد نم بلکه از هرین موطن
 الله الله و از هر در و دیوار و حجر و مدور و بویا یا نیکه بر نشسته بودم جاری
 بود و طرفه حالتی دست داد که الحما از تحریرش قاصر بهمون حالت گریان
 و خندان و واله و حیران بخدمت سید المجاهدین رسیدم سر بزانوی شریف
 نهاده عرض کردم که خدا را ازین نفقه که بغایت عالی این صورت را دست
 داده برون آرید و الا بلا شک و شبهه دیوانه خواهم گردید و یا حالت جذب
 بر من طاری و ساری خواهد گشت از سنه کم دست شریف بر پشت این
 کتف نهاده فرمودند برو و بکار دنیا مشغول باش هر گاه بیکه این معامله
 خواهی نجیکه تعلیم کرده ام مشغول نمائی ابواب این دولت بر روی تو خواهند
 گشود آدم بر اصل مطلب پس امام المحدثین سید المجاهدین را نفسی و
 اثبات تعلیم فرمودند در اسرع اوقات با حسن الوجوه حاصل گشت بعد
 طریق پاد و اشتی که مفاد آیت کریمه هر جلال لا تلحیهم تجاره و
 لا بیع عن ذکر الله که تفصیل تمام در رسایل حضرات نقشبندی علیهم السلام
 والرضوان خصوصاً در کتاب صراط المستقیم که مؤلف خلفار راشدین حضرت

سید المجاهدین استقامت
 و بجا بجا مالک کلام استقامت
 و بجا بجا مالک کلام استقامت
 و بجا بجا مالک کلام استقامت
 و بجا بجا مالک کلام استقامت

19
 است در این مشغل جیت
 امام المحدثین این بیت
 شهور حافظ شیرازی علیه السلام
 بزبان آوردند بیت
 علی بجا ده زند بیت
 پر مغان گوید
 که سالک بجم بنود ز راه

در این مشغل جیت
 امام المحدثین این بیت
 شهور حافظ شیرازی علیه السلام
 بزبان آوردند بیت
 علی بجا ده زند بیت
 پر مغان گوید
 که سالک بجم بنود ز راه

و صاحب اصحاب اهل نوری
 علی اللہ تعالیٰ علیہم اجمعین
 و صاحب اصحاب اهل نوری
 علی اللہ تعالیٰ علیہم اجمعین
 و صاحب اصحاب اهل نوری
 علی اللہ تعالیٰ علیہم اجمعین

و توجه از ان حبس بعینه صنم پرستی که شرک صریح است همچونہ اقدام و جانت
 برگزیدہ برگز کردن نمی توانم اگر سندی درین باب از کتاب سنت و اجماع هست
 که اصل اصول دین است بکمال تبیین و تشریح و تفریق بینہما تنبیہ و ارشاد
 فرمایند شاید الوقت که بیخ انکار در جگر قلب این ضعیف راسخ و ثابت است
 بر آید تمهیل آن سعی و کوشش کرده شود جناب امام المحدثین سید المجاہدین
 را در آغوش شریف خود تا دیر داشته و تقبیل رخساره و پیشانی شریف نموده
 بشارت دادند کہ بروا سے فرزند ارجند ولایت انبیاء حضرت ایزد متعال
 بانعام و افضال خویش بزکوار زانی داشت سید المجاہدین بخدمت امام
 المحدثین ^{علیہ السلام} معروض داشتند کہ حضرت ارشاد فرمایند کہ فرق در ولایت اولیا
 و انبیاء چیست فرمودند کہ انموذجی از بسیار مشتے نمونه از خروار اینکہ اول
 بد آنکہ ولایت مطلق سازج آن باشد کہ ایزد متعال بندہ از بندگان
 خویش از سائر بندگان آنوقت بتقریب خود برگزینند و اثر برگزیدگی
 آنست کہ محبت اللہ تعالیٰ در جگر قلب آنکس نوعی راسخ و ثابت گردد
 کہ اولاً از دنیا و مافیہا اعراض نماید و حب اولاد و جاه و مال از دل
 و اصلاً و مطلقاً محو و معدوم گشته از نفس و قلب و جوارح و اعضا جو یا
 قربت الہی و معنی مرضیات او سبب آن نوعی منہک و مشغول و مشغوف شود
 کہ عوام الناس او را مجنون و دیوانہ پندارند از سبب آنست کہ شخص از متج

و صاحب اصحاب اهل نوری
 علی اللہ تعالیٰ علیہم اجمعین
 و صاحب اصحاب اهل نوری
 علی اللہ تعالیٰ علیہم اجمعین
 و صاحب اصحاب اهل نوری
 علی اللہ تعالیٰ علیہم اجمعین
 و صاحب اصحاب اهل نوری
 علی اللہ تعالیٰ علیہم اجمعین
 و صاحب اصحاب اهل نوری
 علی اللہ تعالیٰ علیہم اجمعین
 و صاحب اصحاب اهل نوری
 علی اللہ تعالیٰ علیہم اجمعین

لافوق در میان ولایت انبیاء و اولیا

و صاحب اصحاب اهل نوری
 علی اللہ تعالیٰ علیہم اجمعین
 و صاحب اصحاب اهل نوری
 علی اللہ تعالیٰ علیہم اجمعین
 و صاحب اصحاب اهل نوری
 علی اللہ تعالیٰ علیہم اجمعین
 و صاحب اصحاب اهل نوری
 علی اللہ تعالیٰ علیہم اجمعین

نوافل از ماه رجب مبارک با نوافل از ماه رجب مبارک
 نوافل از ماه رجب مبارک با نوافل از ماه رجب مبارک
 نوافل از ماه رجب مبارک با نوافل از ماه رجب مبارک

باین اعمال در آیت کریمه و سبح بحمد ربك قبل طلوع الشمس وقبل
 الغروب بهین اعمال رفته و باید که همگی و تمامی خود را بحضرت حق بسیاری
 و چشم امید بر فضل خدا داری و مفاد این بیت حافظ شیرازی کار بندگی است

چو بپرسا گشت عشقت بمی حواله کند بنوش و منتظر رحمت خدا میباش

در بیت دیگر که فرموده است

نگونیت که همه سال می پرستی کن سه ماه میخورد نه ماه پارسا میباش

اشاره باین اوقات رفته و در تشریح و تفصیل آن کلام بطویل می انجامد

گذاشته شد پس بموجب فرموده امام المحدثین عمل نموده باشغال اعمال
 مذکوره الصدر موظف و مشغول بودند درین مابین بخت و یکم ماه مبارک
 رمضان رسید آن روز حضرت سید المجاهدین بشرف صحبت امام المحدثین مستعد
 شده معروض داشتند که ارشاد نمایند درین عشره بکدام شب و ترجویا
 لیاة القدر بوده شب بیداری نمایم حضرت امام المحدثین تبسم کنان فرمودند
 که آن فرزند دلبنده یک در احوال لیا لی ماضیه معمول داشتی با حیار لیا لیه
 مستقبه مداومت دار و از بیداری شب چه میکشاید و از جستجو چه آید پاسبانان
 اکثر شب بیدار باشند و ازین دولت بیدار چون بخت ایشان خفته است
 همواره محروم و بے نصیب می مانند و اگر بر تو فضل خداوند است اگر خفته
 اشتی چون بخت بیدار کنند و شاید مقصود بکنارت نهند سید المجاهدین غامض بود

تسلیات نوافل از ماه رجب مبارک
 نوافل از ماه رجب مبارک با نوافل از ماه رجب مبارک
 نوافل از ماه رجب مبارک با نوافل از ماه رجب مبارک

۲۲
 شده خود را بخدا سپرد
 خواب زنده چون آب
 از شب با بیدار
 آیه بیدار ساختند
 چشم کشاده بر خاستند
 چشم بیدار بیدار

صلوات الله علیک و علی آله و سلم
 و علی اهل بیتک الطیبین
 و علی من اتبع الهدی
 و علی من اتبع الهدی
 و علی من اتبع الهدی

سنتی زنده ان صلوات
 سید و پسران و صاحبان
 سید و پسران و صاحبان
 سید و پسران و صاحبان

باجامه غسل فرمودند و هیچگونه پروای تکلیف بردن نداشتند و در اثنای غسل
 چشم بر برد و صاحبان دوخته بجلت تمام از عوض پیران آمده باز بخدمت آن
 منزلت حضرت سید ابرار صلی الله تعالی علیه وآله وسلم و صاحب الفار صلی الله
 تعالی علیه حاضر شدند کی از آن دو صاحبان ارشاد کردند که از آن شب
 شب قدر است در یاد الهی مشغول باش و از مسأله و مناجات بعد از گناه
 قاضی الحاجات هیچگونه خود را معاف و معذور مدار بعد از آن هر دو حضرات
 قدسی صفات برخاستند و رفتند درین مقام سید المصطفی بن ابرار ارشاد
 میکردند که در آن شب برین اثرات انصاف الهی که در مسأله بود و ارواح مجیب
 و واقعات غریب مشاهده میگشت که بصارت ظاهری آفاق را نهی که بست معاف
 میکردم در خیالات بفتنا چشم دل که عبارت از بصیرت باطنی است و انگشت
 می نگریتم که اشجار و احوال تمام عالم سر سجود نهاده و زبان به تحمید و تمجید
 و تسبیح کشاده عجب گونه به بحر حیرت فرود فرتم که بشرح و بیانش زبان مقال
 قاصر و لال جمیع اشیا را مشاهده راے العین قایم میدیدم و در نظر من
 ساجد درین حالت سر سجود نهاده و زبان اشکر الهی و در حال سجود
 بود و کشادم درین حالت نفاے کلی دست داد و رخسار من در سجود
 افتاد تا آنکه موزن بانگ صبح گفت ناگاه افاقتم حاصل شد که بعد از
 بجماعت پیوستم و بعد اشراق چون بخدمت امام المومنین رسیدم و در

باجامه غسل فرمودند و هیچگونه پروای تکلیف بردن نداشتند و در اثنای غسل
 چشم بر برد و صاحبان دوخته بجلت تمام از عوض پیران آمده باز بخدمت آن
 منزلت حضرت سید ابرار صلی الله تعالی علیه وآله وسلم و صاحب الفار صلی الله
 تعالی علیه حاضر شدند کی از آن دو صاحبان ارشاد کردند که از آن شب
 شب قدر است در یاد الهی مشغول باش و از مسأله و مناجات بعد از گناه
 قاضی الحاجات هیچگونه خود را معاف و معذور مدار بعد از آن هر دو حضرات
 قدسی صفات برخاستند و رفتند درین مقام سید المصطفی بن ابرار ارشاد
 میکردند که در آن شب برین اثرات انصاف الهی که در مسأله بود و ارواح مجیب
 و واقعات غریب مشاهده میگشت که بصارت ظاهری آفاق را نهی که بست معاف
 میکردم در خیالات بفتنا چشم دل که عبارت از بصیرت باطنی است و انگشت
 می نگریتم که اشجار و احوال تمام عالم سر سجود نهاده و زبان به تحمید و تمجید
 و تسبیح کشاده عجب گونه به بحر حیرت فرود فرتم که بشرح و بیانش زبان مقال
 قاصر و لال جمیع اشیا را مشاهده راے العین قایم میدیدم و در نظر من
 ساجد درین حالت سر سجود نهاده و زبان اشکر الهی و در حال سجود
 بود و کشادم درین حالت نفاے کلی دست داد و رخسار من در سجود
 افتاد تا آنکه موزن بانگ صبح گفت ناگاه افاقتم حاصل شد که بعد از
 بجماعت پیوستم و بعد اشراق چون بخدمت امام المومنین رسیدم و در

الفاسد بنابر است
 ان کذب استظایان
 در این کتاب
 در این کتاب
 در این کتاب

ایٹان ارشاد عا بلایون
 لہذا پوچھنا دوا دہا
 حضرت ابن ان کے ہونے کی
 وہ بچا ہو دینا
 لہذا حضرت دران ایام
 لہذا حضرت دران ایام
 علی الہوم افزہ بیوت کی

رکوت عبارت فیض اشارت آن از ہر دو خلیفہ راشدین جناب موصوف
 است در خاتمہ کتاب سطور عبارت فیض اشارت درین رسالہ بجلوہ ظہور
 می در آرد کہ اول و افضل آن معاملات این است کہ حضرت ایشان جناب
 رسالت مآب راصلوٰۃ المد و سلامہ علیہ در منام دیدند کہ آنجناب سلم
 خرمادست مبارک حضرت ایشان فرمادند بوضعیکہ یک یک خرمادست
 مبارک خود گرفتہ در دہن ایشان می نہادند بعد ازاں کہ بیدار شدند از
 روئے حقہ اشراطہر و باہر یافتند ہمین واقعہ ابتداءسے سلوک طریق نبوت
 حاصل شد بعد ازاں روزے جناب ولایت مآب علی مرتضیٰ کرم اللہ وجہہ
 و جناب سیدۃ النساء فاطمۃ الزہراء رضی اللہ عنہما را بخواب دیدند پس جناب
 علی مرتضیٰ ایشانرا بدست مبارک خود غسل دادند و بدست ایشانرا خوب
 شست و شو کردند مثل شست و شو کردن آباء اطفال خود را و جناب
 فاطمۃ الزہراء لباسی فاخرہ بدست مبارک خود ایشانرا پوشانیدند پس
 بسبب ہمین واقعہ کمالات طریق نبوت نہایت جلوہ گر گردید و عنایت
 ازلی کہ در ازل الازل کمون بود بر منصفہ ظہور و عنایت رحمانی و تربیت
 یزدانی بلا واسطہ احدی متکفل حال ایشان شد و معاملات متواترہ و وقایع
 متکاثرہ بلی و ربلی بوقوع آمد تا اینکہ روزے حضرت جل جلالہ دست راست
 ایشانرا بدست قدرت خاص خود گرفتہ و چیز ہرا از امور قدسیہ کہ بس رفیع

کہ در ہذا بار علیہ میں ان
 آن شخص را ہم قبول فرمودند
 علی الہوم افزہ بیوت کی
 حضرت ایشان
 در روز توقف بایر کہ
 بعد ازاں بر ہر منابر
 ۲۴
 وقت خواب شد ہمین
 خواب ہمہ باز حضرت ایشان
 جناب بر سفار و استنبیہ
 بجانب حق شوق بجا
 در وضع خود زندہ کہ نبیہ
 از نبیہ لکھن نواسہ کا

کہ در ہذا بار علیہ میں ان
 آن شخص را ہم قبول فرمودند
 علی الہوم افزہ بیوت کی
 حضرت ایشان
 در روز توقف بایر کہ
 بعد ازاں بر ہر منابر
 ۲۴
 وقت خواب شد ہمین
 خواب ہمہ باز حضرت ایشان
 جناب بر سفار و استنبیہ
 بجانب حق شوق بجا
 در وضع خود زندہ کہ نبیہ
 از نبیہ لکھن نواسہ کا

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 أجمعين

خواهد کرد و گو لکھو کہا باشد ہر یک را کفایت خواہم کرد و فتح عبارت الکتاب
 بلفظ بعد ظہور این واقعات مذکور حضرت سیدالمرادین میفرمودند کہ ہر گاہ
 در عالم مراقبہ و معاملہ بروح پرفتوح مشایخ دہلی متوجہ میگشتم خود را برابر
 اکمل افضل می یافتم تا آنکہ روزی بروح پرفتوح حضرت قطب الدین
 بختیار کاکی رحمۃ اللہ علیہ متوجہ شدم دیدم کہ چتر از نور مقدس بر سر آن
 خواجہ خواجگان گردانست بعد لمحہ دو چتر همان طور بر سر من نمودار گردید
 شرمناک در بحر تحیر افتادم و تا این معاملہ معکوسہ کہ خود را کمترین از مردان
 آنحضرت می شمردم مشہود من نگردد فی الفور چشمم و اگر دم و بخدمت امام المحدثین
 رسیدہ بندی ازین معاملات ترسناک و شرمناک معروض داشتہم حضرت
 در جواب فرحان و خندان فرمودند کہ اسے فرزند آن آثار ولایت نبوت ہیں
 است ہنوز مشقے از خروار و قطرہ انان بجز ناپیدا کنار بر تو از زانی داشتہ
 اند بچنین آثار ہزاران ہزار بر تو ظاہر و باہر شد نیست و ظل ظلیل آن حساب
 کمال بانواع ریاضت و عبادت و اقسام مجاہدہ مشغول و مشغوف بودند و
 درین آوان کہ بران حضرت رود او بیشتر و واقعات بسیار گشت لیکن
 درین وقت در ذہن حاضر نیست اما از ہزار یک واقعہ عجیبہ اشعلت نظم پوشانیدہ
 بکمال آب و تاب جلوہ می بخشد و اگر کسی میخواند این رارسالہ علیحدہ نمودہ از بیاض
 مرقوم سازد و آن نیست

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 أجمعين

کے سازنے بیابان حشر گذار
 فریاد آواز دیباک دان
 بیابان بود عفو وین بجنان
 علی محسن احمدی برکن
 کہ دن آران گوہر بیابان
 حکایت کند راوی حق از زمین
 تقوی آن بختہ المظن
 کہ در نہم دیباک دان
 زمین بطیب یاد از زمین
 ای بار خانی بستان
 بودیم بسال ان سطر
 من داد در ایام تہذیب
 بود ہوں بیک در ہون
 آواز و نغمہ خاموش بود

تفکر معاد و تفکر مشاش
 بکشتی و نخسیر بازی و لاغ
 رسیدن به محفل عیش و غم
 شنیدیم روزی که قوم بنویس
 زن و مرد و اطفال آن قوم نوم
 نشویند تن بت پرستی کنند
 بری پیکران بچو ماه تمام
 خرامان ز و صد سر و دریا کنار
 چه رند و چه صوفی چه پیشاپوست
 سن و باد و سکه کس به مزادگان
 بد و گفتم اسے یار بیرون خرام
 که امر و ز دریا تماشا که است
 تماشا که امر و ز دریا بود
 ز عکس درو بین جهان دگر
 خروشان کف آورد دیوانه وار
 زگر داب طوقست برگر دوش
 یازود بر خیسز دریا به بین

شب و روز بودیم بازی تلاش
 گئے سیر شهر و گئے سیر باغ
 ہمیں ملاشتم دائمًا مفتنم
 نمودند بر ساحل شط و رود
 نمودند امر و ز طرد فوجوم
 تماشا بیان جوش و مستی کنند
 خرامانده هر سو دران اثر دہام
 نہ بینی جز امر و ز در روزگار
 بران بت پرستان تماشا پرست
 رسیدیم در پیش آن جانجان
 بیا ہم ہم اندران اثر دہام
 تماشا گئے ہر گدا و شہ است
 کہ ہر قطرہ اش و ز یکتا بود
 چنانش بود آسمان دگر
 جو عشاق کیسور وان بیقرار
 سلسل ز موج است یک سر تنش
 وزان جمع یکدم تماشا بہ بین

کہ خورد و در یاد یاران
 کہ ہمیں ملاشتم دائمًا مفتنم
 نمودند بر ساحل شط و رود
 نمودند امر و ز طرد فوجوم
 تماشا بیان جوش و مستی کنند
 خرامانده هر سو دران اثر دہام
 نہ بینی جز امر و ز در روزگار
 بران بت پرستان تماشا پرست
 رسیدیم در پیش آن جانجان
 بیا ہم ہم اندران اثر دہام
 تماشا گئے ہر گدا و شہ است
 کہ ہر قطرہ اش و ز یکتا بود
 چنانش بود آسمان دگر
 جو عشاق کیسور وان بیقرار
 سلسل ز موج است یک سر تنش
 وزان جمع یکدم تماشا بہ بین

کلیان ایست افواج
 سلسل ز موج است یک سر تنش
 وزان جمع یکدم تماشا بہ بین

بہر این چنین گویانند که در این زمان که در دنیا است و در دنیا است و در دنیا است

ہمیں معنی عصمت ایزدیت
 بدین گونه آیات بسیار بار
 پئے اولیا ہم شود گاہ گاہ
 کنون نقش مطلب بلوح بیان
 تو این نقش را دام تسخیر دان
 نخستین از ان عصمت انبیا
 بتفصیل این را بیان میکنم

ہمیں سال وقوع بلا و بدیت
 شود بر سر انبیا آشکار
 کہ محفوظ مانند از غول راہ
 نگارم تو بنگار بر دل زبان
 چه تسخیر نوع زاکیر دان
 کہ تائید حق باشدش رہنما
 بہ تشیل و شرحش عیان میکنم

حکایت موسی علیہ السلام

شنیدم کہ ہوارہ موسی الکلیم
 ز فرط حسیا آن نبوت آب
 بجز چہرہ و دست پایش کے
 گروہ یودان خانہ خراب
 ز بہتان یکے آتش افروختند
 بگفتند موسی ست معلول جس
 عجب گونہ معیوب پیغمبر است
 شنیدیم ہرگز نہ در عمر خویش

سقی اللہ کاسات فوز العظیم
 نیکنند گاہ از تن خود ثیاب
 ندید از تنش باز دیگر بے
 کہ بودند دشمن بعالی جناب
 کہ زو خانہ دین خود سوختند
 شود بعد یک چند مقتول جس
 حذر کردن از وی بے بہتر است
 کہ پیامبر خورد ز نیگونہ ریش

بہر این گویانند کہ در این زمان کہ در دنیا است و در دنیا است و در دنیا است

بہر این گویانند کہ در این زمان کہ در دنیا است و در دنیا است و در دنیا است

که از قول مصطفی صلی الله علیه و آله
بیاوردند که این تمام است
که از قول مصطفی صلی الله علیه و آله
بیاوردند که این تمام است
که از قول مصطفی صلی الله علیه و آله
بیاوردند که این تمام است

معنی آیت کریمه

یا ایها الذین امنوا لا تکلونوا کما الذین آذو موسی قبری
الله مما قالوا وکان عند الله وجیهاً
همین حکایت است

بخور نعمت ایجان ز خوانی دیگر
و هم آیت از کوشش و سلبیل
که خورشیدت آذر بیت الحرام
ز قرآن بخوان یک دو آیات را
بکن ذکر می از رحمت العالمین
که شد باعث جود و بود و نبود
حبیب الخاتم المرسلین
خطیب همه انبیاء کرام
لعمریک که بر بند زین کمر
تو و اللیل دان رمزی از موسی او
بت و تگر از وے بس سوختند
بر و باد بر آل و صحبش مدام
ز عباس کو عسم پیغمبر ست

بسیار شنوا کنون بیانی دیگر
از جمله رود نیل
پای بیت اقصا و سوسه شام
چه بچوئی انجیل و تورات را
بیا از زمین سوسه چرخ برین
محمد شهنشاه اقلیم جود
شفع همه آخر را اولین
بلا شبه گیر در روز قیام
ز انا فتحنا است تاجش بر
بود و الضحی المعرودی او
به بیت الصمد شمع افزوختند
ز تعداد بیرون در رود و سلام
حکایت کند راوی حق پرست

که از قول مصطفی صلی الله علیه و آله
بیاوردند که این تمام است
که از قول مصطفی صلی الله علیه و آله
بیاوردند که این تمام است
که از قول مصطفی صلی الله علیه و آله
بیاوردند که این تمام است
که از قول مصطفی صلی الله علیه و آله
بیاوردند که این تمام است
که از قول مصطفی صلی الله علیه و آله
بیاوردند که این تمام است
که از قول مصطفی صلی الله علیه و آله
بیاوردند که این تمام است

که از قول مصطفی صلی الله علیه و آله
بیاوردند که این تمام است
که از قول مصطفی صلی الله علیه و آله
بیاوردند که این تمام است
که از قول مصطفی صلی الله علیه و آله
بیاوردند که این تمام است
که از قول مصطفی صلی الله علیه و آله
بیاوردند که این تمام است
که از قول مصطفی صلی الله علیه و آله
بیاوردند که این تمام است
که از قول مصطفی صلی الله علیه و آله
بیاوردند که این تمام است

فلک نیز ازین صدمه هولناک
 قضاگفت ز افتادن او را چه غم
 پوشد پوش زان افسران خوشتر
 دوسته کس ازین قوم آسیده
 چو عباس این ماجرا را شنید
 تنش را پوشاند از یک رو
 شد آن سر و نو خیز بر خاسته
 دگر باره شد بلبش خوشنما
 گهر ریز یا قوت او شد دگر
 دگر بار شد سنبل او بتاب
 دگر خنده زد باز کبک دری
 دگر بانی کعبه آمد ز خواب
 علی مهر بر لب نه اکنون خموش

همین خواست چون سایه افتد بجاک
 که و انخفض جناح است او را علم
 ز قوش بر آمد فغان و خروش
 رساندند عباس را این خبر
 همان لحظه نزد ویمبر رسید
 هوش آمد آن هوش رفته زجا
 کز و باغ جنت شد آراسته
 کز و باغ جان یافت برگ و نوا
 دگر بار شد ز گشفتن گره
 دگر حلقه زد او بر بر آفتاب
 دگر نوشد اندازه دلبری
 شد آباد از و این جهان خراب
 چو عباس بر جوش دل ستر پوش

حکایت

کنون ذکر از اولیای کبار
 شنیدم که شخصی ز اهل رشاد
 شبانه نمودی باغنام قوم

بسیارم درین نامه نامدار
 که بس متقی بود نیکو نهاد
 ز انعام شان یافت انعام قوم

بسیار ازین کتب بسیار است
 که در این کتابهاست
 و در این کتابهاست
 و در این کتابهاست

ببین این خط را
 که در این خطهاست
 و در این خطهاست
 و در این خطهاست

ببین این خط را
 که در این خطهاست
 و در این خطهاست
 و در این خطهاست

ببین این خط را
 که در این خطهاست
 و در این خطهاست
 و در این خطهاست

از نفس و شیطانی همان
 دو صد بار با وی بخند آید
 اربعت حضرت از بواوقار
 نصیحت از بواوقار
 می هم در گلزاره از انجلی
 بنین موه زلف او دانی
 بهمدار دین شمع جمع
 غلبه و ظلم از نین دایم

که از حرمت و شبه بینی ملال
 برون رفت زان خانه بس میمان
 که از ضعف یا بد حد نیم نجات
 که در راه دین کرد کوشش لب
 روان ساخت در پای سید نثار
 که از مدحتش خامه یاد رگل است
 ز نواب آن شمع دنیا و دین

طلب کن تو همواره قوت حلال
 خجل گشت زین پاسخش میزبان
 کنون لب کشایم بذکر روایات
 نخستین بود را ویم آن کس
 بنوعی که از بهر پروردگار
 رئیس شهیدان اسمعیل است
 بیان کرد آن قدوة الواصلین

ازان رو در این شوق
 چه کنیم در دینت چه بین
 چه میباید از زاب دستش زکان
 چه بگویم چون چه در این دین
 چه بگویم در دینت چه بین

قوت بازو و مسلمانانی

هست این مدح آصف ثانی

گل افشانیم بین مدح وزیر
 بنظم از ان عمر مانند کیت
 ورق گشت رشک بر جبرئیل
 نه بل زه و فزود آبر و کیت
 نفس بر سر آیتة النور شد
 ز دست قضا بنگر این نقشها
 که بر من نگوید هزار آفرین
 علی مدحتش هر چه داری بسیار
 امیر الممالک و وزارت آاب

بیای سخن سنج روشنفکر
 دو اتم کنون چشمه زندگیت
 قلم گشت نواره سلبیل
 بود مسطرم چاره جوئی بهشت
 دماغم مگر کسکه طور شد
 بود دست من زیر دست قضا
 برو باد نفزین ز عرش برین
 سوزان دل سامع از انتظار
 فلک رتبه نواب عالیجناب

۳۰
 زرد بوز نیت الاصدون
 ز دستش روان بین خرابان
 بی بین انسان و حیوان
 از و بوس کرد جنان
 که از بیخند فتنه سوزی
 که از کیم فتنه ده یافت

روزان گاه گاه
 بن آن بیست و یک
 که از بیخند فتنه سوزی
 که از کیم فتنه ده یافت

چه گویم از آن فیض و انعام عوام
 من از دیگر این حال شنیده ام
 چه سخن و چه سیف و چه عبدالرحیم
 چه حاتم چه بختی چه دیگر کسان
 چه دیدی بلکه گرم را دیش
 بسانک و پشه دست بردیش بین
 ز بندوق بازی ادای عجب
 درین باب گرومی آرد کلام
 برین توده چرخ گریک دو تیر
 بنزد کسانش بود بیگمان
 تو بر تیر او تیر تقدیر دان
 اگر نیزه بازی کنی آن دلیر
 ز خنجر چو بازی کند در صفا
 جدا گانه در هر فنی یک فنی است
 چو از گفتنم مدحتش هست بیش
 مرا و را بود ابلغ الوصف نام
 علی خیز بردار دست دعا

کز و برد لکمه رویه یک غلام
 بچشم خود این ماجرا دیده ام
 نگر دند زین گونه او را رسم
 که این همچو کوه است دیگر خسان
 بد دیگر فنون بین تو استادیش
 اگر مردمی خیز مردیش بین
 فرنگی است انگشت حیرت بلب
 سبدل کند صبح عمرش به شام
 ز ند خیزد از تیر او صد نفیس
 کباده کهن کوزه پشت آسمان
 نخل زان سپر های تدبیر دان
 صف مرهبطه گرو و از عمر سیر
 بر آرد دل کوه از راه نانات
 ولیکن مبر از ما و منی است
 نخل گشتم از حسن گفتار خویش
 وزیر محمد علیہ السلام
 بدر گاه آن و ابیب کبریا

در این کتاب است از سیرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب
 و در این کتاب است از سیرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب
 و در این کتاب است از سیرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب

در این کتاب است از سیرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب
 و در این کتاب است از سیرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب
 و در این کتاب است از سیرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب

نظر بر کتب نواب عالی جناب
 معنی القاب تابع اللفظ
 و الفقه بشمار کلمات
 و جامع العلماء و المجلدین
 محب الفقر و الغنیاء نافع
 الخلق و اقر الاصلان
 امیرالدوله محمد امیرخان
 بنام درستی الله ترا

در این کتاب است از سیرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب
 و در این کتاب است از سیرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب
 و در این کتاب است از سیرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب

در آنوقت بسبب آنکه نگارنده در آن وقت بیرون رفت و در آن وقت بسبب آنکه نگارنده در آن وقت بیرون رفت

ازین ماندگان بود با هم در آن وقت بیرون رفت و در آن وقت بسبب آنکه نگارنده در آن وقت بیرون رفت

مال شمار بطریقیه جزیه و خراج و عشر بر گونه که می یافتند میگرفتند و خدمت علماء و فضلا
و شاخ عظام و سادات کرام همچو باید و نوعیکه شاید مینمودند و شاخ مخصوص هر وضع و
شریف و یگانه و بیگانه در کنارش بی نهادند از جانب امیر و متعال جل جلاله مامور و محکوم
شده بعمالت تمام و بعت الاکلام بانک طرق و سل آن لشکر بزرگ و بسبب هجوم جنود کفار
از هر گوشه و کنار سرد و منقطع بود سیدالمجاہدین متوکلا و مقتدما بحفظه بفرار بال فرود آمد
شادان و زحان مانند کسیکه پیرلوستان یا خانه دوستان میرود از بلده شابه همان آبلو
نصت فرموده بعد طومر اصل منازل که بر هر حله بفتحوان رستم و سفند یار بود طی فرموده
بوجود فیض خود و لشکر امیر و مشرف را ساختند محرابین رساله و مؤلف این مقاله بخدمت
ناظران و مطالعه کنان عرض میدارد که در ایام سکونت حضرت مقدس سعیت نمیدار شتم
و علاوه آنکه در آن ایام حال مبارک فال از چشم خلایق متواری و محبوب بود و بموجب این
بیت سعدی عمل میکرد میت بسر وقت شان خلق کرده بر نند که چون آب حیوان بظلمت
در نند به اطلاع و آگاهی میدارد و مگر یک واقعه که از زبان فیض ترجمان سماعت دارم عرض
بیان می آورم که حکایت میکردند که روزی همراه لشکر چهل گروه از گیاه تا شبانگاه در ایام پر شکال
که هر نهری بحری و هر گونی بجای مینمود و زیرش بر مدار نفوسای کلام ملک العلام فتحنا ابواب
السماء بماء منهم و فجعلنا الارض عیونا فالتمتی الماء علی امر قد قدس جهان را تیره و
تار ساخته و غرض عد صاعقه باروز هر گوشه و کنار عالم نمونه آثار و تخییر انداخته یکی از
احوال دیگر اطلاعی نداشت و بسبب آنکه افواج دشمن بمفاصله دوسه گروه که متعاقب میرسید

۳۲
از آنوقت بسبب آنکه نگارنده در آن وقت بیرون رفت و در آن وقت بسبب آنکه نگارنده در آن وقت بیرون رفت

اصطلاح ازین جهت و چون بگویند در آن وقت بیرون رفت و در آن وقت بسبب آنکه نگارنده در آن وقت بیرون رفت

بسیار بود و در آن وقت که در آنجا بودیم
از آنجا که ما را خبر شد که در آنجا
بسیار بود و در آن وقت که در آنجا
از آنجا که ما را خبر شد که در آنجا

قوت لایوت نبات النفس و در متشر شده بدین یک لحظه در می یازد علی کعبه برش طبعی بر از معلوای که
بود آمده به بالینم نشسته بیدار ساخته گفت که بگیرین نذر خداست بر خاستم و گرفتیم و آن در دو
کسان گفتیم که ساعتی بنشینید و توقع کنید که ز قدام درین لشکر بجاری نشسته اند اینک
میرسد بعد وصول ایشان طبق شما ظالی کرده میبیم پاسخ گفتند که خواهان اینیم
اینهم نذر خداست حالا میروم بود ساعتی درین تقایم رسیدند و آیت پاسبان بود
گفته که لا تقنطوا من رحمة الله ان الله یرزق من یشاء بغیر حساب
طبق معلو او بود و یاران به تناول دست کشادند و زبان بشکر و زبی رسان جاری ساخته
به بحر تحفه قتلند و دیگر و اتعده از زبان فیض ترجمان در بیان بعضی حالات هنگام اقامت
لشکر که گوش خود شنیده ام تقوی بعضی زبان قلم میگیرم میفرمودند در روزی که باک متصل
خمیر قوم پندار باک در کان هندوستان اندر روزی ایشان منحصراً گریست خمیر
هم بر باگشت و در خمیر پندار با پیری منحنی که این پیر زال که سال شصت نمیده و آنکه آخر
حصانتش پرورش یافته و در عهد طفولیت بارها گوش شیخ جدی یافته سکونت میداد
وقت چاشت ترکان مذکوره محضری طیار ساخته که مان خورش آن از بقون
آوردند و بجز و تناول القبول فریاد برداشته که ای بر خیز و داران این بقول از که امم
آورده اید آیا نشان آن یاد دارید و نیزگان که در آن سفره حاضر بودند بسیار
کشادند و گفتند آری که از اینجا با مسله ده دو زده کرده موضع بقول معلوم است
پیر گفت که بعد تناول طعام هر کدام که بسته و براسپ داشته و در وسیله و کلند

در آنجا که ما را خبر شد که در آنجا
بسیار بود و در آن وقت که در آنجا
از آنجا که ما را خبر شد که در آنجا
بسیار بود و در آن وقت که در آنجا
از آنجا که ما را خبر شد که در آنجا

در آنجا که ما را خبر شد که در آنجا
بسیار بود و در آن وقت که در آنجا
از آنجا که ما را خبر شد که در آنجا
بسیار بود و در آن وقت که در آنجا
از آنجا که ما را خبر شد که در آنجا

در وقت اندوختن از زبان این
 سید صاحب در زمان نامی
 آورده از زبان نامی
 در وقت اندوختن از زبان این
 سید صاحب در زمان نامی
 آورده از زبان نامی

که رحمت بر بند و خود را زود برسان پس سید المجاهدین از لشکر مذکور کوچ فرموده بلاد الخلافه
 شاهجهان آباد رسیده بشریف مصافحه و معافه حضرت امام المحدثین مشرف و مستعد گشتند و در پنج
 راجب و تختم اتا که از رویای صحابه و حضرت امام المحدثین که قبل از ورود سید المجاهدین به این
 است ناظران این سال را که مقدمه ظهور و بروز تابش صبح ولایت طلوع غیر عظم خورشید است
 است خبر دار سازم تفصیل این اجماع بین منوالست که تباریکه سید المجاهدین از لشکر بصوب
 دار الخلافه شاهجهان آباد رخصت فرمودند در آن شب امام المحدثین چنان خواب می بیند که گوید حضرت
 سرور عالم صلی الله تعالی علیه آله و صحابه وسلم در مسجد جامع بلده مسطور تشریف می دارند و خلایق
 از برگشته و کنار فوج فوج و جوق جوق بجهت زیارت دوان و خیزان متوجه شده اند اول از
 همه کسان جناب امام المحدثین بدست بوسی شریفه از دست گشتند سید ابی ابراهیم علیه الصلوه والسلام
 آنوقت عصا در دست می دارند و حضرت امام المحدثین میفرمایند که ای عبدالعزیز این عصا را
 بستان و بر در مسجد نشین خلایق برای یارت می آیند حال هرگز پیش لم عرض دار هرگز اجازت
 نخرم بگذرا جناب امام المحدثین بموجب فرموده حضرت سید المرسلین صلی الله علیه وسلم عصا گرفته بر در
 مسجد نشستند و خلایق موفور و متکاثر که از هر طرف هجوم آورده استیدان می طلبند و امام المحدثین
 بخدمت سید الانبیاء صلی الله علیه وسلم رفته حال هر کس معروض می دارند و بموجب حکم شریف گروهی را
 میگذرانند و گروهی باز می دارند صبح گامان امام المحدثین بملاقات حضرت غلام علی شاه کاز جمله
 خلفاء حضرت شمس الدین شهید که مشهور بر بزر انظر مرحوم اند رفته این روای بیان نموده
 پیشتر خواستند سید علیه الرحمة پیاسخ گفتند که طرفه باجر او عجب حالتی است که صاحب یوسف

در وقت اندوختن از زبان این
 سید صاحب در زمان نامی
 آورده از زبان نامی
 در وقت اندوختن از زبان این
 سید صاحب در زمان نامی
 آورده از زبان نامی

۳۴
 امام المحدثین فرمودند که این
 عصا را بستان و بر در مسجد
 نشین خلایق برای یارت می
 آیند حال هرگز پیش لم
 عرض دار هرگز اجازت
 نخرم بگذرا جناب امام
 المحدثین بموجب فرموده
 حضرت سید المرسلین صلی
 الله علیه وسلم عصا گرفته
 بر در مسجد نشستند و
 خلایق موفور و متکاثر که
 از هر طرف هجوم آورده
 استیدان می طلبند و امام
 المحدثین بخدمت سید
 الانبیاء صلی الله علیه
 وسلم رفته حال هر کس
 معروض می دارند و بموجب
 حکم شریف گروهی را
 میگذرانند و گروهی باز
 می دارند صبح گامان امام
 المحدثین بملاقات حضرت
 غلام علی شاه کاز جمله
 خلفاء حضرت شمس الدین
 شهید که مشهور بر بزر
 انظر مرحوم اند رفته این
 روای بیان نموده پیشتر
 خواستند سید علیه الرحمة
 پیاسخ گفتند که طرفه
 باجر او عجب حالتی است
 که صاحب یوسف

سید صاحب در زمان نامی
 آورده از زبان نامی
 در وقت اندوختن از زبان این
 سید صاحب در زمان نامی
 آورده از زبان نامی

در جواب مولانا عبدالحی ارشاد فرمودند که شرح و بیان این مدارا اگر کتاب تصور اخلاق شرعی
احیاء العلوم وغیره اسلاف کمال تشریح و بیان فرموده اند بجز و علم حصول این مقصد در حصول
این مطلب بدون توسل مرشد کامل خیلی دشوار است بجز محال اگر عاشق این معشوقی بخدمت
این جوان تازه وارد که موسوم بسید احمد است بشتاب کمیت استوار سینه خدمت شرعی ریاب مولانا
عبدالحی صاحب بعد اصفا این کلام مطلب مقصد در علم نیستند و کمال غرابت و انکسار
درخواست این مهلب غلمی و تارک کبری کردند نام الحجابین کیفیت الصلوة بهنجیکه در سال
موسوم بقیقت الصلوة که صنفه آنحضرت است بیان فرموده و تمام کلام بر این مرام نمودند
که مولانا صاحب حصول این مقصد بگفتگوار است نمی آید همین نماز است که در بدو عبودیت سید
راصلی اللہ علیہ وسلم حضرت جبرئیل امین بکرم رب العالمین سزا آید آن امامت فرموده اند بسیار خیر
تحریمه دو رکعت نماز یافتیم بر بند مولانا علیہ الرحمۃ حسب الما و ربنا ان ذرودہ تحریمه دو رکعت
نماز یافتند آن عالیجناب بر بستند درین مقام اکثر انمالی مقام بیان سفرونه که آنچه در آن
رکعت یافته ام هیچگاه در عمر خود نیافته ام مولانا بنویسند بعد فروع نماز مذکور از خدمت شریف
اجازت خواسته بخاند خود تشریف آورده فی الفور مولانا محمد اسمعیل شمیم را که از امامت سمیدان
مولانا مدوح اند طلب داشته حال آن دو رکعت نماز نهجی که در رساله تحقیقت الصلوة
سن و عن بیان فرموده مولانا دست مولانا عبدالحی صاحب گرفته بخدمت سید الحجابین
بشانتند و همچون مولانا مذکور حضرت مولانا شمیم هم بعد فروع صلوة مقصد و مطالب خود
یا بعد بعد انقضای هفتہ عشره ہر دو کسان عزم راسخ و بیعت استوار بر بیعت سید الحجابین

بشریف ملازمت حضرت مولانا صاحب
نویسند و در بیان این مقصد در اول
نقطه بیعت در بیان این مقصد در اول
عبدالحی صاحب بعد اصفا این کلام
مطلب مقصد در علم نیستند و کمال
غرابت و انکسار در درخواست این
مهلب غلمی و تارک کبری کردند نام
الحجابین کیفیت الصلوة بهنجیکه در
سال موسوم بقیقت الصلوة که صنفه
آنحضرت است بیان فرموده و تمام
کلام بر این مرام نمودند که مولانا
صاحب حصول این مقصد بگفتگوار
است نمی آید همین نماز است که در
بدو عبودیت سید راصلی اللہ علیہ
وسلم حضرت جبرئیل امین بکرم رب
العالمین سزا آید آن امامت فرموده
اند بسیار خیر تحریمه دو رکعت
نماز یافتیم بر بند مولانا علیہ
الرحمۃ حسب الما و ربنا ان ذرودہ
تحریمه دو رکعت نماز یافتند آن
عالیجناب بر بستند درین مقام
اکثر انمالی مقام بیان سفرونه
که آنچه در آن رکعت یافته ام
هیچگاه در عمر خود نیافته ام
مولانا بنویسند بعد فروع نماز
مذکور از خدمت شریف اجازت
خواسته بخاند خود تشریف آورده
فی الفور مولانا محمد اسمعیل
شمیم را که از امامت سمیدان
مولانا مدوح اند طلب داشته حال
آن دو رکعت نماز نهجی که در
رساله تحقیقت الصلوة سن و عن
بیان فرموده مولانا دست مولانا
عبدالحی صاحب گرفته بخدمت
سید الحجابین بشانتند و همچون
مولانا مذکور حضرت مولانا شمیم
هم بعد فروع صلوة مقصد و
مطالب خود یا بعد بعد انقضای
هفتہ عشره ہر دو کسان عزم
راسخ و بیعت استوار بر بیعت
سید الحجابین

در بیان این مقصد در اول
نقطه بیعت در بیان این مقصد در اول
عبدالحی صاحب بعد اصفا این کلام
مطلب مقصد در علم نیستند و کمال
غرابت و انکسار در درخواست این
مهلب غلمی و تارک کبری کردند نام
الحجابین کیفیت الصلوة بهنجیکه در
سال موسوم بقیقت الصلوة که صنفه
آنحضرت است بیان فرموده و تمام
کلام بر این مرام نمودند که مولانا
صاحب حصول این مقصد بگفتگوار
است نمی آید همین نماز است که در
بدو عبودیت سید راصلی اللہ علیہ
وسلم حضرت جبرئیل امین بکرم رب
العالمین سزا آید آن امامت فرموده
اند بسیار خیر تحریمه دو رکعت
نماز یافتیم بر بند مولانا علیہ
الرحمۃ حسب الما و ربنا ان ذرودہ
تحریمه دو رکعت نماز یافتند آن
عالیجناب بر بستند درین مقام
اکثر انمالی مقام بیان سفرونه
که آنچه در آن رکعت یافته ام
هیچگاه در عمر خود نیافته ام
مولانا بنویسند بعد فروع نماز
مذکور از خدمت شریف اجازت
خواسته بخاند خود تشریف آورده
فی الفور مولانا محمد اسمعیل
شمیم را که از امامت سمیدان
مولانا مدوح اند طلب داشته حال
آن دو رکعت نماز نهجی که در
رساله تحقیقت الصلوة سن و عن
بیان فرموده مولانا دست مولانا
عبدالحی صاحب گرفته بخدمت
سید الحجابین

۳۵
بشریف ملازمت حضرت مولانا صاحب
نویسند و در بیان این مقصد در اول
نقطه بیعت در بیان این مقصد در اول
عبدالحی صاحب بعد اصفا این کلام
مطلب مقصد در علم نیستند و کمال
غرابت و انکسار در درخواست این
مهلب غلمی و تارک کبری کردند نام
الحجابین کیفیت الصلوة بهنجیکه در
سال موسوم بقیقت الصلوة که صنفه
آنحضرت است بیان فرموده و تمام
کلام بر این مرام نمودند که مولانا
صاحب حصول این مقصد بگفتگوار
است نمی آید همین نماز است که در
بدو عبودیت سید راصلی اللہ علیہ
وسلم حضرت جبرئیل امین بکرم رب
العالمین سزا آید آن امامت فرموده
اند بسیار خیر تحریمه دو رکعت
نماز یافتیم بر بند مولانا علیہ
الرحمۃ حسب الما و ربنا ان ذرودہ
تحریمه دو رکعت نماز یافتند آن
عالیجناب بر بستند درین مقام
اکثر انمالی مقام بیان سفرونه
که آنچه در آن رکعت یافته ام
هیچگاه در عمر خود نیافته ام
مولانا بنویسند بعد فروع نماز
مذکور از خدمت شریف اجازت
خواسته بخاند خود تشریف آورده
فی الفور مولانا محمد اسمعیل
شمیم را که از امامت سمیدان
مولانا مدوح اند طلب داشته حال
آن دو رکعت نماز نهجی که در
رساله تحقیقت الصلوة سن و عن
بیان فرموده مولانا دست مولانا
عبدالحی صاحب گرفته بخدمت
سید الحجابین

در بیان این مقصد در اول
نقطه بیعت در بیان این مقصد در اول
عبدالحی صاحب بعد اصفا این کلام
مطلب مقصد در علم نیستند و کمال
غرابت و انکسار در درخواست این
مهلب غلمی و تارک کبری کردند نام
الحجابین کیفیت الصلوة بهنجیکه در
سال موسوم بقیقت الصلوة که صنفه
آنحضرت است بیان فرموده و تمام
کلام بر این مرام نمودند که مولانا
صاحب حصول این مقصد بگفتگوار
است نمی آید همین نماز است که در
بدو عبودیت سید راصلی اللہ علیہ
وسلم حضرت جبرئیل امین بکرم رب
العالمین سزا آید آن امامت فرموده
اند بسیار خیر تحریمه دو رکعت
نماز یافتیم بر بند مولانا علیہ
الرحمۃ حسب الما و ربنا ان ذرودہ
تحریمه دو رکعت نماز یافتند آن
عالیجناب بر بستند درین مقام
اکثر انمالی مقام بیان سفرونه
که آنچه در آن رکعت یافته ام
هیچگاه در عمر خود نیافته ام
مولانا بنویسند بعد فروع نماز
مذکور از خدمت شریف اجازت
خواسته بخاند خود تشریف آورده
فی الفور مولانا محمد اسمعیل
شمیم را که از امامت سمیدان
مولانا مدوح اند طلب داشته حال
آن دو رکعت نماز نهجی که در
رساله تحقیقت الصلوة سن و عن
بیان فرموده مولانا دست مولانا
عبدالحی صاحب گرفته بخدمت
سید الحجابین

ایامی نشان نماندند
 حب العجايب انما يكون من
 بوابه بستانه در عالم خواب
 بصورت انسان مخالف آنرا
 همان بستان بکلمه الله
 اما که در جیاد و من در آنجا
 مثل که بکلمه گوشت نظام
 ایامند و این بود با شیطان

نوید سر آمد گشته راه دیوان عام گرفتیم چون بر دروازه آن مقام رسیدم دیدم که بوابان سبکساز
 میگذاردند شد رفته تیر استادم و برای حصول این مامور خلیه ملول و محزون بودم که
 بیک ناگاه می بینم که حضرت سلطان المشایخ سید السوات رفیع الدرجات نظام الدین اولیاء
 تشریف آوردند و خواستند که درون لعل پرده داخل شوند که بقتنا زیاد برداشتم که امی دستگیر
 دستم بگیرد این معتقد ویرینه و خادم کمین را بوسیده خود در آن درگاه عالیجاه فائز و جلال سان
 حضرت سلطان المشایخ با اشاره مرا نزد خود طلبیدند و چون متصل ایشان رسیدم سبکساز بوابان
 و در بانان مرا فراموش نگشتند و چون قریب لعل پرده رسیدند پرده دار پرده را برداشت
 و من بیعت و زناقت آن عالیجناب در آن قباب فیض آبد داخل شدم می بینم که شخصی در کوی بسیار
 با جمال کمال اہبت و اجلال بر تخت دیوان خالص نشسته واحدی در آن مکان عالی شان بنظر نمی
 آید من خاکسار خالیف و لرزان و پراسان عقب سلطان المشایخ استاد چشم بر چهره شریف و
 منظر لطیف صاحب تخت و دخت یاری دم زدم نبود تا بآداب و سلام و گفتگوی و کلام چه رسید
 و رین بودم که چشم داشته بیدار گشتم نیست سبب بیعت سلسله عالیہ چستیه و چون این رویای
 صادق و خواب عجیب بر علما نظر کرد که سرش قشر بودند و از مغز معنی جابل مطلق و عاری محض و غیر
 یکبارہ زبان با شہزاد تسخر بر کشادند و او جابل که سر سر بیدار بود و میدادند برین ہم کہ نما
 نکرده و نقیاً ہجوم و اثر دہام نموده بجناب فیض آبد حضرت امام المحدثین رفته سر و صنداشتند کہ
 ہمیدار شد شما جناب مولانا عبدالحی صاحب بیعت برادر زاده حضور بر دیدار احد صاحب کہ
 اعماء و مطلقاً از علم ہر ساسی و از کتاب و سنت احساسی نمیدارند برگشته بخدمت کفش

حضرت امام المحدثین در بوابان
 گفتند که صاحبان انصاف ازین
 که در کتب طایبہ است در علم
 رویت امی را در روی سبکساز
 تفسیر و تفسیر بیان فرموده اند

حضرت صورت عالی حضرت
 در آن اسلان خویش
 و در بوابان نظام
 شاعر فلیبو
 ملفوظات تصدق و انما
 گویند کباب را با مخالفت

این کتاب است محض فلفلف
 در آن صفت سبکساز
 و ما بیرون و ما هو کائنات
 و ما بیرون و ما هو کائنات
 و ما بیرون و ما هو کائنات

فازنی بزم آرزو با نیکو کاران
 بیدار دات شمع او بر باران
 اشد اعصار و اعصار آمده
 هر که یک جوهر از جامش رسیده
 باقیات است درم شادانده
 باغ اهدای علی فونین بلیست
 زمان بدوش نغمه گفار آمده
 درین وقت که آن شخصان بوده
 ای بیاد رسالت نبی صلی
 علیه و آله وسلم فایض منینفیش

شمع بزم آراس ابرار آمده
 چون حسین این نور ابصار آمده
 عابدانرا میر و سردار آمده
 بهتر تمیضان نمودار آمده
 هر که زین جعفر بانکار آمده
 مالک فرعون اشدر آمده
 وارث ابرار و اختیار آمده
 هر چند الله چه سردار آمده
 کفر و بدعت زو نگونار آمده
 زانکه دستش دست جبار آمده
 رهبرم اندر شب تار آمده
 چشم اوزین نور بیکار آمده
 کان معین دین مختار آمده
 کان فرید و پیر و اعصار آمده
 چون نظام الدین دین دار آمده
 ابن عرفان بین شکر بار آمده
 بدعت از وی خوار و فی النار آمده

یا که حسن المعتبر با حسن و خلق
 خلاق را سوے شهادت زینب
 همچو زین العابدین آن شاه دین
 همچو باقر جبر و خا و علوم
 سید احمد جعفر است آن جعفر است
 کاظم الفیظ است موسی زمان
 هم تقی و هم تقی هست آن امام
 جمع لشکر با نمود او عسکر است
 مهدی و قش اگر خوانم رو است
 عروة الوثقی است رو دستش بگیر
 پنج شاه مثل است آن دست او
 کور مادر ز اورا از وے چه سود
 احمد م و الله عبد القادر است
 بختیار او است قطب الدین او است
 او است سلطان الشایخ لاکلام
 صابر و شاکر نصیر دین حق
 سنت از وے خوش رو اجمی یافته

۳۸
 کشته زینب و سوره ابرار
 کینت و زینب و بوزکر کباب
 تنویر و ریاض کافران
 دارا خلقات سوره و نضرت
 مایان سبب یقین و نبوی سبب
 ندی بعضی معونات و جوایز
 که سوره داشتی شاقان
 زلال و یک آیدین حضور سبب
 پیغمبر صلی الله علیه و آله
 زیارتی باین که بیاچ علی
 متعلق از زبان شکر خلیفه
 زنی و شکار و حال اگر شکر
 زنی و شکر خلیفه از و غیر
 درین وقت که آن شخصان بوده

بسیار از خلاق گرامی و غربا پروری و سکین نوازی خواهد شد چون این کتب و مراسلات
 بسیار جمع گشته اند حضرت بهیه ابوساطت مولانا محمد اسماعیل علیہ الرحمۃ والرضوان بخدمت
 امام المحدثین فرستاده است اشاره و اجازت جسته حضرت امام المحدثین خندان و فرخان
 دستاری سیاه و پیروی سفید که لباس خاص بود و از دست مبارک الیاس ساخته رخصت
 فرمودند اول بقصب پلٹ که اکثر عشائر و اولاد حضرت شاه ولی اللہ و شاه اہل اللہ
 قدس سرہاد انجا سکونت میداشتند تشریف آوردند و صغیر و کبیر و برنا و پیر جمیع متعلق
 و ذریات و نسا و جواری و خدم و عبید بشرن بیعت مشرت شدہ از بدعات و سمیات
 قدیمہ یکبار دست برداشته شد و مشرت سنیہ انکشی بر نمودہ شد و مجمع شدہ عهد و
 پیمان شدید بانجام غلیظہ بہ شفقون نمودند کہ ہر کہ از برداران مادر بیعت امام المحدثین
 دست نہ برد و از سمیات قدیمہ کہ لہر بدعات شنیدہ مخالف سنت سنیہ است تا نبی بزرگوار
 نشود و قاصبتہ ترک نماید اگر چہ اقرب باشد ترک مواخات و قطع مذاکرات و حضور و
 موت و حیات فرض و متحتم باید دانست چون این معاملہ فیما بینہم وقوع یافت کلہم تقاضا
 و مطیع گشتہ دست بہ بیعت فریاد و دادند و بر کس حسب مقدور خود مہمانداری آن
 مہمان عزیز قصوری و فطوری نکردند و بیعتہ نگذشتہ بود کہ اکثر اشخاص متعلقان
 قصبہ مع عراغین و بیکاتب بطلب سید المہاجرین رسیدہ باعث تکلیف قایم رنجہ شریف
 با ماکن و ساکن خود باشندہ ازین قصبہ بیعت کنند ہمین و نیزہ در ظرف آباد
 و ہماری و سہارنپور و کدکیتیر تارام پور و بانس بریلی و شاہجہا پور و شاہ آباد

بسیار از خلاق گرامی و غربا پروری و سکین نوازی خواهد شد چون این کتب و مراسلات
 بسیار جمع گشته اند حضرت بهیه ابوساطت مولانا محمد اسماعیل علیہ الرحمۃ والرضوان بخدمت
 امام المحدثین فرستاده است اشاره و اجازت جسته حضرت امام المحدثین خندان و فرخان
 دستاری سیاه و پیروی سفید کہ لباس خاص بود و از دست مبارک الیاس ساخته رخصت
 فرمودند اول بقصب پلٹ کہ اکثر عشائر و اولاد حضرت شاه ولی اللہ و شاه اہل اللہ
 قدس سرہاد انجا سکونت میداشتند تشریف آوردند و صغیر و کبیر و برنا و پیر جمیع متعلق
 و ذریات و نسا و جواری و خدم و عبید بشرن بیعت مشرت شدہ از بدعات و سمیات
 قدیمہ یکبار دست برداشته شد و مشرت سنیہ انکشی بر نمودہ شد و مجمع شدہ عهد و
 پیمان شدید بانجام غلیظہ بہ شفقون نمودند کہ ہر کہ از برداران مادر بیعت امام المحدثین
 دست نہ برد و از سمیات قدیمہ کہ لہر بدعات شنیدہ مخالف سنت سنیہ است تا نبی بزرگوار
 نشود و قاصبتہ ترک نماید اگر چہ اقرب باشد ترک مواخات و قطع مذاکرات و حضور و
 موت و حیات فرض و متحتم باید دانست چون این معاملہ فیما بینہم وقوع یافت کلہم تقاضا
 و مطیع گشتہ دست بہ بیعت فریاد و دادند و بر کس حسب مقدور خود مہمانداری آن
 مہمان عزیز قصوری و فطوری نکردند و بیعتہ نگذشتہ بود کہ اکثر اشخاص متعلقان
 قصبہ مع عراغین و بیکاتب بطلب سید المہاجرین رسیدہ باعث تکلیف قایم رنجہ شریف
 با ماکن و ساکن خود باشندہ ازین قصبہ بیعت کنند ہمین و نیزہ در ظرف آباد
 و ہماری و سہارنپور و کدکیتیر تارام پور و بانس بریلی و شاہجہا پور و شاہ آباد

بسیار از خلاق گرامی و غربا پروری و سکین نوازی خواهد شد چون این کتب و مراسلات
 بسیار جمع گشته اند حضرت بهیه ابوساطت مولانا محمد اسماعیل علیہ الرحمۃ والرضوان بخدمت
 امام المحدثین فرستاده است اشاره و اجازت جسته حضرت امام المحدثین خندان و فرخان
 دستاری سیاه و پیروی سفید کہ لباس خاص بود و از دست مبارک الیاس ساخته رخصت
 فرمودند اول بقصب پلٹ کہ اکثر عشائر و اولاد حضرت شاه ولی اللہ و شاه اہل اللہ
 قدس سرہاد انجا سکونت میداشتند تشریف آوردند و صغیر و کبیر و برنا و پیر جمیع متعلق
 و ذریات و نسا و جواری و خدم و عبید بشرن بیعت مشرت شدہ از بدعات و سمیات
 قدیمہ یکبار دست برداشته شد و مشرت سنیہ انکشی بر نمودہ شد و مجمع شدہ عهد و
 پیمان شدید بانجام غلیظہ بہ شفقون نمودند کہ ہر کہ از برداران مادر بیعت امام المحدثین
 دست نہ برد و از سمیات قدیمہ کہ لہر بدعات شنیدہ مخالف سنت سنیہ است تا نبی بزرگوار
 نشود و قاصبتہ ترک نماید اگر چہ اقرب باشد ترک مواخات و قطع مذاکرات و حضور و
 موت و حیات فرض و متحتم باید دانست چون این معاملہ فیما بینہم وقوع یافت کلہم تقاضا
 و مطیع گشتہ دست بہ بیعت فریاد و دادند و بر کس حسب مقدور خود مہمانداری آن
 مہمان عزیز قصوری و فطوری نکردند و بیعتہ نگذشتہ بود کہ اکثر اشخاص متعلقان
 قصبہ مع عراغین و بیکاتب بطلب سید المہاجرین رسیدہ باعث تکلیف قایم رنجہ شریف
 با ماکن و ساکن خود باشندہ ازین قصبہ بیعت کنند ہمین و نیزہ در ظرف آباد
 و ہماری و سہارنپور و کدکیتیر تارام پور و بانس بریلی و شاہجہا پور و شاہ آباد

بسیار از خلاق گرامی و غربا پروری و سکین نوازی خواهد شد چون این کتب و مراسلات
 بسیار جمع گشته اند حضرت بهیه ابوساطت مولانا محمد اسماعیل علیہ الرحمۃ والرضوان بخدمت
 امام المحدثین فرستاده است اشاره و اجازت جسته حضرت امام المحدثین خندان و فرخان
 دستاری سیاه و پیروی سفید کہ لباس خاص بود و از دست مبارک الیاس ساخته رخصت
 فرمودند اول بقصب پلٹ کہ اکثر عشائر و اولاد حضرت شاه ولی اللہ و شاه اہل اللہ
 قدس سرہاد انجا سکونت میداشتند تشریف آوردند و صغیر و کبیر و برنا و پیر جمیع متعلق
 و ذریات و نسا و جواری و خدم و عبید بشرن بیعت مشرت شدہ از بدعات و سمیات
 قدیمہ یکبار دست برداشته شد و مشرت سنیہ انکشی بر نمودہ شد و مجمع شدہ عهد و
 پیمان شدید بانجام غلیظہ بہ شفقون نمودند کہ ہر کہ از برداران مادر بیعت امام المحدثین
 دست نہ برد و از سمیات قدیمہ کہ لہر بدعات شنیدہ مخالف سنت سنیہ است تا نبی بزرگوار
 نشود و قاصبتہ ترک نماید اگر چہ اقرب باشد ترک مواخات و قطع مذاکرات و حضور و
 موت و حیات فرض و متحتم باید دانست چون این معاملہ فیما بینہم وقوع یافت کلہم تقاضا
 و مطیع گشتہ دست بہ بیعت فریاد و دادند و بر کس حسب مقدور خود مہمانداری آن
 مہمان عزیز قصوری و فطوری نکردند و بیعتہ نگذشتہ بود کہ اکثر اشخاص متعلقان
 قصبہ مع عراغین و بیکاتب بطلب سید المہاجرین رسیدہ باعث تکلیف قایم رنجہ شریف
 با ماکن و ساکن خود باشندہ ازین قصبہ بیعت کنند ہمین و نیزہ در ظرف آباد
 و ہماری و سہارنپور و کدکیتیر تارام پور و بانس بریلی و شاہجہا پور و شاہ آباد

دستخطان نشان کرده گاه بعد در روز
 طاری در ساری کبابی نشان
 قلمی فریاده لای حال ایشان
 باغ نذر و از زخم نشان
 از نیت و الاغت با جود و نیت
 ز یاد کار نشان و نیت نشان

ایشان اسنین کثیره منقضى شده بود رونق افزای قصبه ای بریلی که سکن بلوت و سطن
 آباء و اجداد است شده تشنگان تیه فراق را آباب زلال ملاقات خود سیراب و کامیاب
 ساختند درین دور و سیر با آنکه زیاده از بقا و کس همراه رکاب آن عالیجناب بودند
 گاهی صد و گاهی دو صد در هر منزل مقام مجتمع شده و دوشه سه روز بعد بیعت
 کردن همراه میماندند و یومیه سیانغ نذر گاهی بیست و گاهی سیست رویه می آمد که خورا
 این حجم غفیر و انبوه کثیر میشد با آنکه در آنوقت در اکثر مواضع اقلیم هندوستان بلای
 قحطی غلای بیشت بود و هیچ آثار غله خیس و نفیس یک رویه می ارزید بنا علیه چه
 بر سید مولوی محمد یوسف صاحب که از روضه حضور پر نور بودند هم را یک جنس طعام حکم آن
 عالی مقام از بازار خریدند و حواله الیای خاص می نمودند و حکم حضرت بر ایشان بتاکید در
 اول روز شده بود که همه طعام بلحاظ آنچه از دیگر آورده تغار با پر باید ساخت و چادری
 بر آن باید انداخت بر سر تغار آمده بگفت کافی خود جمیع طعام را ساس کرده دعا
 نبوی علیه التحیه والسلام اللهم زهد فیه و با برک فیه که در اکثر احادیث صحیح و
 قرات فرموده میفرمودند که بعد ساعتی طعام علی السویه بهر صغیر و کبیر تقسیم باید نمود
 اکثر اوقات طعام باقی میماند و همانا بهمه میرسد و باقی نمی ماند و هر غذا و عشا و صبح و نماز منقول
 مصرع خواب نظامی بخوبی نایق برای العین بهره میگردند مصرع فراخی بدو دعوت تنگ راه
 در حین نزول اجلاال آن مایه فضل و کمال از راه بریلی اگر چه آن نبوه نبود همین بقناد
 چند نفر که رفیق آن مرشد شفیق بودند و قریب پانزده شانزده از نسا و ذراری علیید

بسیک روز گاه بعد در روز
 طاری در ساری کبابی نشان
 قلمی فریاده لای حال ایشان
 باغ نذر و از زخم نشان
 از نیت و الاغت با جود و نیت
 ز یاد کار نشان و نیت نشان

بعضون آنکه کثیره نقتضی
 ابواب السماء و جود و نیت
 جریان سیول در آرویه
 و سیرین کرده از نیت
 سیرت که یاد از نیت
 منطبق

و سیرت بسبب عتق نیت
 چون جراح سیرت نیت
 نون بعضی نیت نیت
 که یکایک نیت نیت
 نیت نیت نیت نیت

حضرت سید محمد باقر آل کلبانی
عبدالعزیز بن عبدالمطلب شکرانی
عبدالمطلب بن عبدالمطلب شکرانی
عبدالمطلب بن عبدالمطلب شکرانی

حضرت سید محمد باقر آل کلبانی
عبدالعزیز بن عبدالمطلب شکرانی
عبدالمطلب بن عبدالمطلب شکرانی
عبدالمطلب بن عبدالمطلب شکرانی

حضرت سید محمد باقر آل کلبانی
عبدالعزیز بن عبدالمطلب شکرانی
عبدالمطلب بن عبدالمطلب شکرانی
عبدالمطلب بن عبدالمطلب شکرانی

حضرت سید محمد باقر آل کلبانی
عبدالعزیز بن عبدالمطلب شکرانی
عبدالمطلب بن عبدالمطلب شکرانی
عبدالمطلب بن عبدالمطلب شکرانی

وقت سید المجابدین با چند کس جلسہ میداشتند حاضر شدم چون متصل مجلس شریف رسیدم و آواز
حضرت شنیدم گفتم یاران سال صیت حضرت مولانا محمد اسماعیل شریف فرمودند که ای صاحبزاده
بهم ماشا که دینیت حضرت دستم گرفته بجنب شریف خویش جلا داده فرمودند که بیشین در آن
حال مجلس نوعی یافتیم که ابواب سرور و شادمانی برایشان گشوده گشته از غم و اندوه زمان
محض بخر و غافل اند چون نشستیم گریبان شده و اسن شریف بدست گرفته عرض کردم که در این وقت
بر اطفال خورد سال و تمامی نساء در حال مع بنده نوعی شدت جویم هست که از بیانش بران
مقال قاصر و حال جناب که گوید و تمار و طیور و متخل و عساکر و کتانی و کتانی و کتانی و کتانی
هجوم را گواره سیفر نماید چون رقبه یان که ازین زیر و بیعتان در آریست و همالین مقال
طاقت نمیدارد و خدا را بحق قرابتی که میان ما و شماست میروند از کائنات است و اگر کشاکش
دو سه روز ازین بار بیرون شود و موت لا موت میان ما و شماست میروند از کائنات است
و اسباب من کل الوعده سردرد و موقوف است بهم سرخندان خندان عجم و کتانی و کتانی
مخاطب شده ارشاد کردند که برای انجام مطالب این نمودن وقت کردی گفتم که من کتانی
الذوات مسلت نماید یاران موافق فرموده آن مالک کتانی که از کتانی و کتانی و کتانی
و خاکساری جناب حضرت باری جان عظمت داعی و سوال شدن و کتانی و کتانی و کتانی
بود که نقبتان قاب سحاب از روی جهان آبی عروس مایه جناب کتانی کتانی کتانی
فکاک چون دل نما زان خدا دوست مصفا ز شوگر کردی و کتانی و کتانی و کتانی
ششین لالیع آبر شاد است و سینه ز کتانی و کتانی و کتانی و کتانی و کتانی

حضرت سید محمد باقر آل کلبانی
عبدالعزیز بن عبدالمطلب شکرانی
عبدالمطلب بن عبدالمطلب شکرانی
عبدالمطلب بن عبدالمطلب شکرانی
حضرت سید محمد باقر آل کلبانی
عبدالعزیز بن عبدالمطلب شکرانی
عبدالمطلب بن عبدالمطلب شکرانی
عبدالمطلب بن عبدالمطلب شکرانی
حضرت سید محمد باقر آل کلبانی
عبدالعزیز بن عبدالمطلب شکرانی
عبدالمطلب بن عبدالمطلب شکرانی
عبدالمطلب بن عبدالمطلب شکرانی

بسیار از آن بزرگواران که در این راه شریک شده اند و در این راه شریک شده اند و در این راه شریک شده اند

بنده را که در روز محفل شریف نشسته بود طلبیده اتو زد و در راه برستم و او نیز فرمودند که ای صبی
گیر بنده بخدمت معروض داشت که از این سنگها چه کنی یا اینکه طالب طعام هستم هر چند که این
نقد و سبب وصول رزق است ما را رزق می باشد حضرت بیکس دوسه روپیہ داده بطرف
بازار فرستاده دوسه کس با وی همراه کرده باقیاع کچه می امر فرمودند قصه کوتاه همون
وقت کچه می از بازار آورده طیار کنسائیده بصغیر و کبیر تقسیم فرمودند با دادان چون
بمحفل شریف مستعد گشتم حضرت خندان شده گوشم بالیدند و فرمودند که اکنون اشتهای
آن سیداری عرض کردم که تا یک هفته از قوت لایموت مع جمیع یاران فارغ ایما
هستم حضرت ارشاد فرمودند که ای پست همت بمعاشنه این نقد و مدت یک هفته چیت ما
تمام عمر بزاقی رزاق مطلق خود نوعی اعتماد و اعتماد داریم که اگر در نیانی ریگستان سنده
و بوادی عرب که اصلاً مطلقاً آب و دانه در آنجا نقد و سبب با جمیع ساکنان هفت قلم
سنزل که بنیم زیاده از آبادانی در آن ویرانی با حسن و جوه میاید موجود خواهد گردانند
آخر الامر چون در آن قحط سالی نوبت کار و با سخوان رسید حضرت در اول با داد بار چاز
کریاس و رشته و سوزن گرفته بر سقف مسجد خورش شریف برده کیسه از دست مبارک
خود دوخته بعد انقضای نصف النهار زیر شریف آورده حواله مولوی محمد یوسف علیه
الرحمه نموده ارشاد فرمودند که این کیسه را با خود دارید و نقد یک بهم رسد رو باید نهاد
و از تعداد و حسابش اجتناب تمام باید نمود هر قدر که صرف منظور باشد ازین خرج باید کرد
بار ما مولوی محمد یوسف علیه الرحمه از اهل الناس میگفتند که از مدت دوسه سال مره بعد

سید عالم المدد قدس ام که بصرای
سید عالم المدد قدس ام که بصرای
سید عالم المدد قدس ام که بصرای

فوقین از جناب بزرگواران
بار استعاضه از نزل
کرده اند بنده ام که در این راه شریک شده اند

بسیار از آن بزرگواران که در این راه شریک شده اند و در این راه شریک شده اند و در این راه شریک شده اند

کوی در سلامت با کوشش کمال
سکالی آن نمود که زبان
تذکره البری این بود که
علاصه آن موعظاتی کاد
نام آن موعظان
که در نزد بزرگان
بهر آن مستند است
نصایح انقیاد بلکه اینبار

حیات دو قسم است حیات روحی حیات جانی و طعام دنیوی مهر حیات دنیوی و مهملک
و سقنی حیات اخروی است و اتباع سنت که طعام روحانی است بسبب حیات اخروی است
پس بدانید و آگاه باشید که بعضی و امر الهی که منصوص قرآن و مرسوم دیار سید الانس
و الجنان است اهل دیار که بند و شان است خصوصاً مشرفان و نجباء اهل غافل و از
سخط الهی نهایت جابل و بیخبر گشته قاطبه ترک نموده بلکه فاعل و عامل آنرا معیوب
مطعمه انگاهشته رسومات بندیه را پیش نهاد و خاطر ساخته در تیه ضلالت سرگردان
گشته یلقلم و براه می آرد و منافع و مضار آنرا با آنکه مملو و مشحون از حکمت بالغه
است برابر خس نمی شمارند بجملة آن متر و ک نمودن نکاح ثانی برای بیوگان که مضمون
آیت کریمه است و آنکه اولیای محلی منکم و الصالحین من عباد که و اما آنکه
الی اخره انشاء الله تعالی و بجزله و قوت اجر است این امر اول بر خود و این بیت
خود میکنم اگر بفضل او سجان شایدا این مطلب و عروسن بیانگار این مقصد از احتجاب
قوت مسد آرائی ظهور و بروز خواهد گردید و بفعل خواهد رسید آن زمان مقلدین را مامور
خواهم ساخت الحال بدیگری شکلف نیشوم تا در وعید اتا صردن الناس بالبر و
تلسون انفسکم داخل و شامل نگردم این کلام با انجام رسانیده داخل دولتخانه
خاص گشته با حضار مخدرات خود و ستورات عشاء و قبائل خویش که بشرن بیعت
جناب فیض آب معقود بودند امر انفاذ یافت مامورین حسب الامر کار فرموده بجهل
حضور مجتمع گشتند از وقت اشراق تا وقت زوال حاضرین را از مواعظتار چمند و

کوی در سلامت با کوشش کمال
سکالی آن نمود که زبان
تذکره البری این بود که
علاصه آن موعظاتی کاد
نام آن موعظان
که در نزد بزرگان
بهر آن مستند است
نصایح انقیاد بلکه اینبار

۲۲
که از تصور آن بیخبر
انچه از تصور آن بیخبر
انچه از تصور آن بیخبر
انچه از تصور آن بیخبر
انچه از تصور آن بیخبر
انچه از تصور آن بیخبر
انچه از تصور آن بیخبر
انچه از تصور آن بیخبر
انچه از تصور آن بیخبر
انچه از تصور آن بیخبر

انچه از تصور آن بیخبر
انچه از تصور آن بیخبر
انچه از تصور آن بیخبر
انچه از تصور آن بیخبر
انچه از تصور آن بیخبر
انچه از تصور آن بیخبر
انچه از تصور آن بیخبر
انچه از تصور آن بیخبر
انچه از تصور آن بیخبر
انچه از تصور آن بیخبر

عنوانها همگی شریف و عظیم است
 و در این کتاب با جمیع احوال و احوالات
 این نوعی بوسیله بیان این
 و سایر اسرار دانشمند در باب
 اجزای این علم تکلیف است

حضرت خواجه کائنات علیه السلام و الصلوة المنتهی و عاید میشود حیف و نهر از نسوس نمی
 دانند که امهات المومنین کلمه اجمعین سوای جناب صدیقہ علیہم الرضوان ہما شہد بودند
 کہ بشرن ہمبستری خواجه کائنات مشرف گشته اند با شماع این کلمات طیبات جمیع مخد
 یکسر ہر سکوت بر لب نمادہ بخانہای خود رفتند روز دیگر باز با حضار آنجا حکم نفاذ
 یافت جمیع ایشان عموماً و رجال شریفہ خود خصوصاً کہ عمیہ یو حضرت سید محمد الحق بودند
 بکمال ضراحت و لجاجت و غایت انکاری و سماجت معروفند و غرض داشتند کہ بخدمت آن
 مخد رہ قبایب عصمت رفتہ متفق اللفظ و المعنی شدہ در باب نکاح و تزویج با من
 باقصی الغایت فہمائیدہ دقیقه از دقایق فہمائش فرو نگذارند و این ہمای اوج شرف
 و عزت را در دام آرند ہر یک از شمار ایشان و ہوید است کہ تمیل این علم ہای خطوط
 نفسانی نیست البیہ جلیلہ حلیدہ من بزیر حسن و جمال راستہ و جلالہ تقار و عصمت پیرا
 بلکہ برای اجرای سنت سننیہ و اندام قوام بدست نام فریہ رسوم ہندیہ است ہما
 فرمودہ عمل نمودہ در باب اخذ این عقدہ مال بخل غایت سعی و کوشش با بکار بردہ
 رہ بجای نبردند مدت دو سہ ماہ در ساحت این مدعا کرب سعی و کوشش با بکار بردہ
 جولان نمودند عاقبت الامر عروس مقصود را بمنصہ ظهور و بروز بخاوردہ در آوردند
 روزیکہ سید المجابدین را این آرزو حاصل شد کلامہ افتخار ہندوزہ چرت دوار و
 عرش کہا رسانیدہ در جا رہ نمی گنجیدند روز سیوم ازین طوی معلی دو سہ نشیان
 چابک دست بلاغت نشانہ طلب داشتہ مناسبت کثیرہ بضمون واحد کہ بود ات

بجز انقضای این کتاب
 بجز انقضای این کتاب
 بجز انقضای این کتاب

۴۵
 در این کتاب با جمیع احوال و احوالات
 این نوعی بوسیله بیان این
 و سایر اسرار دانشمند در باب
 اجزای این علم تکلیف است

سنگل غل و زید نامدار
 بود اندر شہر آوندک با باوندان
 در بیان این کتاب با جمیع احوال و احوالات
 این نوعی بوسیله بیان این
 و سایر اسرار دانشمند در باب
 اجزای این علم تکلیف است

کون و مکان عالی نشان با مفاخر
 کون و مکان عالی نشان با مفاخر
 کون و مکان عالی نشان با مفاخر
 کون و مکان عالی نشان با مفاخر

دایما سخوارش خوش می نمود
 داد جاگیرش مزید از مدفش
 همچو سید مرشدش پنداشته
 روز و شب میداشتی شادش مدام
 آن شبیده نیز از حکم قضا
 بعد از آن جام شهادت را چشید
 مردمی یا بد شهادت از خدا
 استقامت های بی قبش شنو
 شد هویدا یک بیک آثار فوت
 لیک ذکر قلبیش در جوش بود
 می نمود آن مقتداے محنات
 آمد اینک زود تر تحریر ساز
 آمدی اندر نماز آن دین بنیاد
 تا دم آخر سرش وقف سجود
 کان عقیقه از جهان رحلت نمود
 شد بخت بهنشین فساطمه
 خواستم از طبع خود تاریخ سال

آن وزیر اعظم در یاس بود
 رشک ابرهمن آمد چون کنش
 هم بقدر جنس شادش داشته
 نذر در عیدین میدادش مدام
 ناگهان در شهر ثونک آمد و بنا
 یک شب دیگر وز بیماری کشید
 گفت پیغمبر که هر کو در و با
 گفتم این اجمال تفصیلات شنو
 طاقش چون طاق شد در مرض موت
 گاه بیوش و گاه باهوش بود
 و سبب تفتیش اوقات صلوات
 گریسته گفتمی که مان وقت نماز
 او تیمم ساخته از تکبیه گاه
 استقامت راهی نازم که بود
 کلمه گویان وقت نصف لیل بود
 چون بخیر و خوبیش شد خاتمه
 قصه کوه بعد صدر رنج و کلاه

شده در در قصه نصیر آباد که کتب
 سید ابوالعباس از عهد سلطان
 الی الان مشتمل بر چهار مجلد است
 ۲۶
 در محله از آن روز و آن وقت
 و مجتهدان گروه متفاوت
 بزرگه مولوی و کلامی
 آبار او پیشتر از عهد پادشاه
 شاه بهمن نسیب بنیان
 داشتند و از عهد پادشاه
 در کور بخت حطام دنیوی
 این و آن کس با این سبب
 از پادشاه نیکو باین سبب
 بیانات ناسیحت و اخوت باقی
 سعادت خان رسید و اولاد
 ایشان بسبب ضعف سلطنت
 بیچاره بالا استقلال

برای اعانت برادران خود
باید صفا برسد و آوازه
بندید و غوغا و آوازه
بندید و غوغا و آوازه
بندید و غوغا و آوازه
بندید و غوغا و آوازه
بندید و غوغا و آوازه
بندید و غوغا و آوازه
بندید و غوغا و آوازه
بندید و غوغا و آوازه

امارت خود تمکن گشتند اهالی هر سه محله برای طلب معاش ندیل مجتهد مدکو متعلق گردیدند
یک قلم سفیر و کبیر بزاد پیر بر معافی صدور و پنجاه و سی و چهل نگین ارضی مذہب قدیمه صحیحہ
نمودند مذہب باطله تبدیل دادند و ابواب خسران دنیا و آخرت بر روی خود کشادند و غلو
تقصیب در آن کرده خسران پژوه بیشتر از پیشتر پیدا شد بجاینه مخالف مذہب رشتہ
بلوری را قاطبہ انقطاع نموده معاند یکدیگر شدند نظر ما بر است که آن زمین نفس
آگین را اگر نمونه که معطر گویم رواست جت آنکه سید المجابدین تحقیق که خلیفه و وارث
سید المرسلین است از آن زمین برخاسته و حکم آیت و کذاک جعلنا کل
نبی عدا و من المجرمین و کفی بوبک هادیا و نصیرا مجتهد ایشان دلدار علی
که تخم رفته و شوی گری که در باغ همیشه بهار بند و ستان رختی بسند و رشت ابو جمل
و عقبه و شیبہ شسته هم از آنجا پیدا شده و چون شهرت سید المجابدین خورشید و اکثاف
انوار انقلیم بند و ستان را با نوار بدایت و ارشاد روشن و مستیز نمود و دید شنید که
از هر چهار جانب خلایق بشما خصوصا علما و فضلا و سادات و نجبا احرام انقباض و الامتداد
بسته از منافع و فضیلت سیراب و کامیاب گردیده بعضی زناقت اختیار نموده و بعضی مرا
وطن کرد و میر و ندان مجتهد مع اتباع و اشباع و شوش شفاش و ارایش انوار مجرور و
بنامیب گشته گشت و از بر نقل انقباض و حسدی طسید جز این چاره ندید که با انخوان
اتباع که ساکن تصب مذکور بودند تا کسید تمام و تقید الاکلام را تمام نمود که درین محرم
بمگزونه در محل سنیان چنان شورش باید گمخت بلکه خون روکس باید رخت بالتقیر

این همه برین بنیان
بازند که در محله نمانان
در محله نمانان
در محله نمانان
در محله نمانان
در محله نمانان
در محله نمانان
در محله نمانان
در محله نمانان
در محله نمانان
در محله نمانان

باید اعانت برادران خود
باید صفا برسد و آوازه
بندید و غوغا و آوازه
بندید و غوغا و آوازه
بندید و غوغا و آوازه
بندید و غوغا و آوازه
بندید و غوغا و آوازه
بندید و غوغا و آوازه
بندید و غوغا و آوازه
بندید و غوغا و آوازه

بجای آن نذرت و اوقات
 فواید و جویان که بسیار است
 بلکه غلظت آن تا آن است
 رسیدن این به آن است
 از خواب بیدار شدن
 در آن روز و در آن روز
 در آن روز و در آن روز

حضرت سید المجاهدین در جواب برادران موهوبان از راه شفقت و عنایت پیغام دادند که زنها
 بتدوین مضلین را در محله خویش آمدن ندیند از شام گاه روز موعود انشاء اللہ و خود
 با مخلصان و تابان خویش از اینجا تهاض نموده برای شرکت شما یان خواهیم رسید و از
 عنفوان شباب تا این وقت که از خدای عز و جل خمس الاوقات جهاد و قتال فی سبیل
 درخواست میدارم از قوت بفعال خواهیم آورد چون این آوازه الهامی بر می رسد ساکنین
 قلعه آن مکان را فغانان جهان باد که اکثر مریدان آبابی آنجناب بودند بگوش ایشان
 رسید وقت عصر که فردای آن نصرت مقرر بود بر آستان فیض نشان آن سید عالی شان کل
 و سلاح گردیده بر فاقه پیوستند نماز عشاء در قصبه رای بر علی داد فرموده آن عالی تبار بار نقار
 جان شمار که اکثر پیاده و بعضی سوار بودند روانه نصیر آباد گشتند قبل از دیدن صبح بخامنه
 در طیاره نشان و علم و غیره آلات بدعات و لهو و خرافات و پوشیدن سلاح و درخواست
 اعوان و انصار مشغول و مشغول و بیچاره سنیان از اعانت و امداد سید المجاهدین نومید شده
 دست از جهان شست و تودیع خانان و زن و بچگان نموده هر یک با قربای خویش وصیت
 کرده بعد غسل و وضو سلاح پوشیده بر در خانهای خود یا بناجات و دعاهای مستورا
 محالضین بر بام خانهای خود در کمال فرحت و سرور کلمه ببا نیک بلند بتره گویان و از
 ضرایح کا ز به کرمی الحقیقت حسام است اعانت و نصرت جویان و همچنین مخدرات و
 برده نشینان سنیان بر رصلمهای خود نشست بعد ادای رکعتین سجد در دست گرفته بدرگاه
 غیبات المستغیثین و کاشف کرب المکرین کمال تضرع و زاری و خضوع و انکساری

بمقدار دو صد کلمه تمهید پیاده
 چون متصل شدیم به بیست و یک
 سید المجاهدین کل بیان خواهد
 پیاده بوی بسیار کلمه گویان
 در فغان می آیند مخلصان بسیار
 این نیت غیبی در وقت لایبی
 ۲۸
 بو کسب طلبتند و فغانین
 بشا بده انحال چون کرده
 فریاد زین جنگال را بنیاد
 آیت کرمی کا فخر هم
 فرزند من خودم دست از با
 فغان و راه از چاه نیندیشتم
 خانهای خود و زنی به بوی
 در اینستند و جویان و فغان
 و فغان آنها بایم فغانی خود
 جنج شده بصدا بایم با
 بری با کمال فغان و زاری
 بلند و مریغ نمودند حاصل کلام
 این امام بایم با فغان

سبچین و مکبرین با وقار تمام رونق افروز قصبه شده اول مسجد جامع شریفه آذربایجان
 بدو گانه تحیمه مسجد مشغول شدند بعد ادای نماز در محفل مسجد که گویا بیرون از مسجد
 است همان طور مسلح و کمال نشسته اولاً تمام مجلسیان را فراهم نموده بناگه بر دو سه الف ارشاد کردند
 که برادران بر شما واجب و لازم است که دست اظهار دل بر هر یک از دین مکرره یا از راه
 استدلال بیرون نه کنید و اگر مخالفین بر شما نوحی تعدی نمایند بدون اجازه شما بجای
 و مقاتله تن درزند بیدر ساعی بزبانی شخصی مسن دست پر پیش میسان مخالفین پیغام
 فرستادند که یک یک بیس از هر محله اگر بملاقات ما که همانیم آید بیدار برادر پروری
 نخواهد شد و اگر مضایقه فرمایند حاضرند که بخدمت شما بیان مسرت و شادمانی نماید
 کم چون رسول برای ابلاغ رسالت پیش هر سل الهم رفت مانند کفار فجار که منکر سولانند
 بشنیدن پیغام برآشفتنند و بیایخ چنین لب کشادند که از آن خارجی بگویند که ما بود
 عین تعزیه داری ائمه اطهار خارج و مانع شدند اینک چند تعزیه و علم گرفته حسین
 حسن گویان راهی دارالسلطنت میگردد و بواسطت مجتهد لویای این فریاد و الفیاض
 تا سلطان وقت رسانیده سزا این کردار نامعلوم که یزید با جبار بهم نکرده در آخر شهادت
 اخوان انصار شما نوحی خواهم نهاد که اثر آن تا بدامن قیامت خواهد رسید و عترت آن
 دیگر خوار خواهد ماند بعد تمام این بیانیات و تریات و اوایلا و وحیها بلند کرده دستار
 از سر انداخته و چادر بار افکشی نموده دوسه علم و تعزیه خفیه سکبار برداشته راه لکنه
 باقیانندگان را تا که گفتند که خبر دار و آگاه باشید که بچکس از لواحق و توابع و رعایا تعزیه

اینست که در این روزها در این شهر
 کرامت آن امام
 منسوب ساخته از تخلصه از جناب
 اینست که در این روزها در این شهر
 کرامت آن امام
 منسوب ساخته از تخلصه از جناب

اینست که در این روزها در این شهر
 کرامت آن امام
 منسوب ساخته از تخلصه از جناب
 اینست که در این روزها در این شهر
 کرامت آن امام
 منسوب ساخته از تخلصه از جناب

ایام مبارک
 اینست که در این روزها در این شهر
 کرامت آن امام
 منسوب ساخته از تخلصه از جناب

و آنکه از این جهت که ایشان را در این امر
 و آنکه از این جهت که ایشان را در این امر
 و آنکه از این جهت که ایشان را در این امر
 و آنکه از این جهت که ایشان را در این امر

قضا و قدر را بین خود و وجه نیز آن عداوت بحدی همچنان داشت که تفصیل این
 اجمال درین محل نهایت اشکال است و چون بر چه این خبر از ناسب مذکور ملاحظه نمودنانش در
 روشن اقتاد ابواب مراد و آرزویش کشاد چون برسد خود آمد فقیر محمد خان و محمود خان
 را که هر دو سنی بود و فقیر محمد خان منجلم میدان حضرت ایشان بود و غیره نشان بر آن نزد
 خود طلبیده مامور ساخت که شاه هرگز آن سواران خویش بر کردگی آخون زاده که متعینه نیز
 نموده بر آمد و سید احمد صاحب میفریسم و مبلغ دو هزار روپیا خزانة خاص خود
 برای خرج همراهیان شما میدهم و دوازده و سیصد و بیست و نه روپیا باید نمود و بگوش
 سر کرده آنجماعت که آخون زاده بود نهانی گفت که بسید احمد از طرف من نهانی پیام باید داد
 که یک قلم رو افرض را که اعدای شما اند و بعد مدت کثیر بر ایشان دست یافتند و کشتن
 و بتک حرمت ایشان دقیقه از وقایع فرود نباید گذاشت درین باب اصلاً مطلقاً
 از طرف من و نیب من هیچ خونت و بهراس نباید داشت هر قدر که خرج منظور باشد
 از آخون زاده باید گرفت من برگونه مشکف و وکیل شما هستم مقصد و مطلب مراد قلبی
 نوالصاحب موصوف و آنوقت آن بود که در جاگیر بگیم فتنه و فساد بر پا شود البته
 این خبر با نگرین خواهد رسید و شکوه این فتنه از بادشاه وقت خواهد نمود شاه تدبیرش
 این خواهد پرسید و من بیاسخ آن عرض خواهم کرد که جز این تدبیر نیست که جاگیر
 از آن سید سلطان باید و عوض آن نقدی مقرر فرمایند و قبل از رسیدن آخون زاده
 در آنجا آن یک هفته منقضی گشت و احوال پیغام معتمد الدوله که بسید محمد خان

و آنکه از این جهت که ایشان را در این امر
 و آنکه از این جهت که ایشان را در این امر
 و آنکه از این جهت که ایشان را در این امر
 و آنکه از این جهت که ایشان را در این امر

و آنکه از این جهت که ایشان را در این امر
 و آنکه از این جهت که ایشان را در این امر
 و آنکه از این جهت که ایشان را در این امر
 و آنکه از این جهت که ایشان را در این امر

و آنکه از این جهت که ایشان را در این امر
 و آنکه از این جهت که ایشان را در این امر
 و آنکه از این جهت که ایشان را در این امر
 و آنکه از این جهت که ایشان را در این امر

در مجلس شریف وقت خوردن طعام شبیه حاضر بود و عجب گونه معاظمه نمود که سید الجابری
 قدری از آن طعام گرفته از دست مبارک خویش صحنکی پر کرده برطاق مسجد نهادند و
 حاضرین را اجازت خوردن داده خود دیکوشستند که شمایان بخورید و ما را معذور
 دارید بعد دو سه ساعت این بخش خود را تناول خواهم نمود مردمان حسب فرموده
 عمل نموده طعام تقسیم کرده بخانههای خود رفتند بعد از مکث سیر مولوی عبدالباسط جایی
 بانوه کثیر در محفل آن روشن ضمیر حاضر آمدند و معروض داشتند که ای حضرت در حق من
 دعا فرمایند که ادای حرف قاف از زبانم با حسن و جوه میسر گردد و حضرت ارشاد کردند
 که مولانا ادای حرف قاف عجب است که از زبان شما صاف بر نمی آید و با آنکه از بی
 مدت بسیار و سالهای دراز با من صحبت دارید این معنی بر من منکشف نیست پیش من
 بالفاظیکه در وقتان است متکلم باید شد مولوی مسطور چند الفاظ که عجز و وسط و صفت
 آن حرف قاف بود بر زبان راندند گاهی کان عجمی گاهی کان عربی بجای او میگفتند
 بیچگونه ادای آن میسر نگشت حضرت آن طعام حصه خود را طلبیده پیش خود نهادند
 و برای دعا اول دست خود کشاده بآئین حاضرین را ارشاد فرمودند چون از دعا
 فارغ گشتند مولوی مسطور امر کردند که بیابان طعام بخورند انشاء الله تعالی و دشنامی خورد
 طعام مراد حاصل خواهد کرد و بی نصف طعام تناول نموده بودند که حرف قاف از لب
 ایشان با حسن الوجود آمد اگر دیدم بر اصل فقه که آخونزاده مذکور با نواج پیاده و
 سوار بر پیاده شش سال مسافت قدم بهومی جناب والادری یافته در اول مجلس شریف بیعت
 دیگران در آن مجلس

در مجلس شریف وقت خوردن طعام شبیه حاضر بود و عجب گونه معاظمه نمود که سید الجابری
 قدری از آن طعام گرفته از دست مبارک خویش صحنکی پر کرده برطاق مسجد نهادند و
 حاضرین را اجازت خوردن داده خود دیکوشستند که شمایان بخورید و ما را معذور
 دارید بعد دو سه ساعت این بخش خود را تناول خواهم نمود مردمان حسب فرموده
 عمل نموده طعام تقسیم کرده بخانههای خود رفتند بعد از مکث سیر مولوی عبدالباسط جایی
 بانوه کثیر در محفل آن روشن ضمیر حاضر آمدند و معروض داشتند که ای حضرت در حق من
 دعا فرمایند که ادای حرف قاف از زبانم با حسن و جوه میسر گردد و حضرت ارشاد کردند
 که مولانا ادای حرف قاف عجب است که از زبان شما صاف بر نمی آید و با آنکه از بی
 مدت بسیار و سالهای دراز با من صحبت دارید این معنی بر من منکشف نیست پیش من
 بالفاظیکه در وقتان است متکلم باید شد مولوی مسطور چند الفاظ که عجز و وسط و صفت
 آن حرف قاف بود بر زبان راندند گاهی کان عجمی گاهی کان عربی بجای او میگفتند
 بیچگونه ادای آن میسر نگشت حضرت آن طعام حصه خود را طلبیده پیش خود نهادند
 و برای دعا اول دست خود کشاده بآئین حاضرین را ارشاد فرمودند چون از دعا
 فارغ گشتند مولوی مسطور امر کردند که بیابان طعام بخورند انشاء الله تعالی و دشنامی خورد
 طعام مراد حاصل خواهد کرد و بی نصف طعام تناول نموده بودند که حرف قاف از لب
 ایشان با حسن الوجود آمد اگر دیدم بر اصل فقه که آخونزاده مذکور با نواج پیاده و
 سوار بر پیاده شش سال مسافت قدم بهومی جناب والادری یافته در اول مجلس شریف بیعت
 دیگران در آن مجلس

در مجلس شریف وقت خوردن طعام شبیه حاضر بود و عجب گونه معاظمه نمود که سید الجابری
 قدری از آن طعام گرفته از دست مبارک خویش صحنکی پر کرده برطاق مسجد نهادند و
 حاضرین را اجازت خوردن داده خود دیکوشستند که شمایان بخورید و ما را معذور
 دارید بعد دو سه ساعت این بخش خود را تناول خواهم نمود مردمان حسب فرموده
 عمل نموده طعام تقسیم کرده بخانههای خود رفتند بعد از مکث سیر مولوی عبدالباسط جایی
 بانوه کثیر در محفل آن روشن ضمیر حاضر آمدند و معروض داشتند که ای حضرت در حق من
 دعا فرمایند که ادای حرف قاف از زبانم با حسن و جوه میسر گردد و حضرت ارشاد کردند
 که مولانا ادای حرف قاف عجب است که از زبان شما صاف بر نمی آید و با آنکه از بی
 مدت بسیار و سالهای دراز با من صحبت دارید این معنی بر من منکشف نیست پیش من
 بالفاظیکه در وقتان است متکلم باید شد مولوی مسطور چند الفاظ که عجز و وسط و صفت
 آن حرف قاف بود بر زبان راندند گاهی کان عجمی گاهی کان عربی بجای او میگفتند
 بیچگونه ادای آن میسر نگشت حضرت آن طعام حصه خود را طلبیده پیش خود نهادند
 و برای دعا اول دست خود کشاده بآئین حاضرین را ارشاد فرمودند چون از دعا
 فارغ گشتند مولوی مسطور امر کردند که بیابان طعام بخورند انشاء الله تعالی و دشنامی خورد
 طعام مراد حاصل خواهد کرد و بی نصف طعام تناول نموده بودند که حرف قاف از لب
 ایشان با حسن الوجود آمد اگر دیدم بر اصل فقه که آخونزاده مذکور با نواج پیاده و
 سوار بر پیاده شش سال مسافت قدم بهومی جناب والادری یافته در اول مجلس شریف بیعت
 دیگران در آن مجلس

در مجلس شریف وقت خوردن طعام شبیه حاضر بود و عجب گونه معاظمه نمود که سید الجابری
 قدری از آن طعام گرفته از دست مبارک خویش صحنکی پر کرده برطاق مسجد نهادند و
 حاضرین را اجازت خوردن داده خود دیکوشستند که شمایان بخورید و ما را معذور
 دارید بعد دو سه ساعت این بخش خود را تناول خواهم نمود مردمان حسب فرموده
 عمل نموده طعام تقسیم کرده بخانههای خود رفتند بعد از مکث سیر مولوی عبدالباسط جایی
 بانوه کثیر در محفل آن روشن ضمیر حاضر آمدند و معروض داشتند که ای حضرت در حق من
 دعا فرمایند که ادای حرف قاف از زبانم با حسن و جوه میسر گردد و حضرت ارشاد کردند
 که مولانا ادای حرف قاف عجب است که از زبان شما صاف بر نمی آید و با آنکه از بی
 مدت بسیار و سالهای دراز با من صحبت دارید این معنی بر من منکشف نیست پیش من
 بالفاظیکه در وقتان است متکلم باید شد مولوی مسطور چند الفاظ که عجز و وسط و صفت
 آن حرف قاف بود بر زبان راندند گاهی کان عجمی گاهی کان عربی بجای او میگفتند
 بیچگونه ادای آن میسر نگشت حضرت آن طعام حصه خود را طلبیده پیش خود نهادند
 و برای دعا اول دست خود کشاده بآئین حاضرین را ارشاد فرمودند چون از دعا
 فارغ گشتند مولوی مسطور امر کردند که بیابان طعام بخورند انشاء الله تعالی و دشنامی خورد
 طعام مراد حاصل خواهد کرد و بی نصف طعام تناول نموده بودند که حرف قاف از لب
 ایشان با حسن الوجود آمد اگر دیدم بر اصل فقه که آخونزاده مذکور با نواج پیاده و
 سوار بر پیاده شش سال مسافت قدم بهومی جناب والادری یافته در اول مجلس شریف بیعت
 دیگران در آن مجلس

آن معدن ایشان سزده
بوجوب از خود به عمل آورده
آن درینقترا بهم فرموده و بیان کرد
درست کرده بعد در بیان کرد
قدیم آورده اند از حد و حدیث
که آن نیز از حدیث فتنه که پیچیده
نظما از آن باب نیز در حدیث
نموده است که در حدیث
بسیار در حدیث است
بلای فتنه نامی بود بین دعا علی
بلای فتنه با دران مجتهد بود

باسید عالم جناب و برگزیده مصاحبه نمودن از سنیان عموماً از آن قدوة الامجا خصوصاً
بکمال تقید نموده همواره از و در شتاب خصت نصیر باد ساخت حاصل کلام چون
ستغیان رجعت قهقری نموده وقت رفتن آه و ناله کاذب بود و وقت رجعت با امر
و بلای ناله های صاوتی متلاشده بجان خود با رسیدند بجز در رسیدن آن خونزاده همواره از
خانهای ایشان بسزا اولی غلاظت شداد بکمال جر و تونخ پیش خود طلب داشته بایمان
سو کرده از آنها گفت که حکم حضور پر نور در باره تان که مصدر رفتن و فتور اند چنان
صدور یافته که ایشانرا حواله سنیان باید ساخت و شما گو سپندان بچگال شیران
باید ساخت اگر مصاحبه کنند ایشان دانند و اگر مقابل نمایند می توانند بعد اختتام این
کلام رئیس خیس آنها را پیش سید عالم تقام فرستاد ایشان گریان و نالان و اوایل
کنان بکمال زبونی و خواری و تضرع و زاری یکبار بر پای فلک سالی افتادند
و گفتند که ای برادر پرور که گستر مایان حیران و مضطر تائب دستغفر از افعال
شنیعه خود با بخت تو رسیدیم خدا را دست مایان بگیرد عذر ما بپذیرد آنوارش انبیاء
گرام و خلاصه اولاد ختم المرسلین علیه السلام سجمیه رضیه عفو در رحمت را کار فرموده
خطا و جرائم ایشان گذشته بکلمه لا تشرب علیکم الیوم یعنی الله لکم و هو
رحم الراحمین لب کشاده هر یک را بمبائنه و مصافحه نواخته فرمودند که خیر شما
در است که بر مکان دار الندوة خود فریاد و جمع گشته باز ناملازمین امر شنیع و فعال
تبعی که از شما سرز
نمود و مواهیر خود مزین و سچل کرانده و مهر قاضی و مفتی بر و شیت

آن درینقترا بهم فرموده و بیان کرد
درست کرده بعد در بیان کرد
قدیم آورده اند از حد و حدیث
که آن نیز از حدیث فتنه که پیچیده
نظما از آن باب نیز در حدیث
نموده است که در حدیث
بسیار در حدیث است
بلای فتنه نامی بود بین دعا علی
بلای فتنه با دران مجتهد بود

آن معدن ایشان سزده
بوجوب از خود به عمل آورده
آن درینقترا بهم فرموده و بیان کرد
درست کرده بعد در بیان کرد
قدیم آورده اند از حد و حدیث
که آن نیز از حدیث فتنه که پیچیده
نظما از آن باب نیز در حدیث
نموده است که در حدیث
بسیار در حدیث است
بلای فتنه نامی بود بین دعا علی
بلای فتنه با دران مجتهد بود

عزم بالجزم لکنو نموده با مولانا عبدالحی و مولوی اسماعیل شہید مع یکدیگر اہمیان یکصد و ہفتاد
نفر بودند لکنو رسیدہ بر شہید حضرت شاہ پیر محمد رحمۃ اللہ علیہ متصل حظیرہ آن مرحوم و مغفور در کا
کہ از بنا بر شاہ سطور برای آن امام انام تجویز کردہ بودند در حال اقامت انداختند در آن
ایام مبارک و جہام خلائق بشمار کہ اکثر ایشان سادات عظام و فضلاء ای کرام بودند شہن
سیت کامیاب دنیا و آخرت گشتند چون روز جمعہ رسید با میدان اجتماع و عطا و تذکر خلائق
کثیر از بزرگان و پیران وقت دمیدن طباشیر صبح نیز تا زوال آفتاب در آن مکان وسیع
نوعی اجتماع نمودند کہ یاد آرد ہام محشر میداد چون آن مکان گفتا کرد بر ہم شاہناو بنی
و دیوار ہا انبوہ نمودند غرض عجب حسرت و انبوہ مجتمع شدہ بود کہ یکہ تا ز قلم در بیان میدار
ہجوم عجم تاج یکقدم برداشتن میدارد چون از آداب جمعہ فارغ شدند علماء نے نگار
کہ در بسط زمین کس با عدیل خویش نمی پذیرند و اکثر علماء شیعہ کہ کلامہ محشر مذکور بود
بارادہ الزام و اعتراض متصل آن امام ہمام و خلفاء ذوی الکرام ہرگز نہ گذارند
رسیدہ جا و مقام ساختند سید المجاہدین مولانا عبدالحی را بر تالیف بیان مجموعہ خود از
آیات قرآن مجید ارشاد فرمودند مولانا مرحوم در تفسیرین آیت و شانہا
مناضبا قطن ان لن نقدر علیہ فنادی فی الظلمات ان ہذا لعلیٰ
سبحانک الایۃ نوعی لب معنی آن کشاوند در او تقدیر بیان شد کہ امام
می پرسد فضلاء ذوی الفہم این آگشت حیرت لب ہوادہ بعد اتا کہ بخدا کردہ است
با ہم گفتند کہ علم این علامہ و ہر روز عصر ضعف مضاعف مایاست باز از حق حقیقت

ایستغنیان نصفانہ انشا کہ
عبدالحی خود با یکدیگر
مگر کہ بیست و شش
رسیدہ است و با این علی
ہذا ناوانی تا العیوم شہید
بین ما زین علم کہ بیان
وادوی قدری ننندادہ و در
برو و ارادہ و قصد کواہ
از بیست و شش نفر
رسیدہ است با تمام
اعمال استقامت و ارادت
روز یک نواب بہت و راضیان
بہتند و ہر روز خانہ

۵۱۳
بہتند و ہر روز خانہ
بہتند و ہر روز خانہ
بہتند و ہر روز خانہ
بہتند و ہر روز خانہ
بہتند و ہر روز خانہ
بہتند و ہر روز خانہ
بہتند و ہر روز خانہ
بہتند و ہر روز خانہ
بہتند و ہر روز خانہ
بہتند و ہر روز خانہ

مولانا غفصلی نورمحمدی
مجموعہ من الجوامع
مجموعہ من الجوامع
مجموعہ من الجوامع
مجموعہ من الجوامع
مجموعہ من الجوامع
مجموعہ من الجوامع
مجموعہ من الجوامع
مجموعہ من الجوامع
مجموعہ من الجوامع

از دست ایشان تار اول هم کمال
 طیارها خندید و جمع رفت با هم
 بنامه از پشت بقلب آورده
 روزی از سخن مع رفتان نیز
 عامل کلام در روایت بازده
 معان و معطل از نام اول
 اگر دیدم خود را ازین عمل

خود توجه گشتند آنحضرت بجز و توجه ایشان اجازت فرمودند مولانا عبدالحی صاحب تمام آنحضرت
 را که لایمان بضعة و سبعون شعباً اصلها لاله الا الله و فرعها فلان
 و فلان و آخرها اماطة الادی عن الطریق بنوعی تشریح و تفسیر فرموده که علم
 و جابل آن محفل انگشت حیرت بردمان نهاد صد آتخسین و آفرین از هر گوشه و کنار بخا
 آخرش بعد اطعام طعام پنجاه هزار رو سبب نذر نموده رخصت فرمودند جناب فیض تاب دوسه
 مقام بلکنو کرده درین اثنا خلایق بشمار از قسم حرفه و نجاب بشرت بیعت مشرف گشتند انگ
 بیض خانه مسکن خود که رای بریلی بود معاوت فرمودند و چون سکونت خاص گرامت
 از قصاصن سبب هجوم خلایق که بارادت بیعت خصوصاً نسوان که از چهار طرف هجوم نمود
 بودند خانه حضرت نوعی مملو و مشغون گردیده که مزیدی بران تصور نباشد دران ایام
 آنحضرت دوسه هفته بنامه فیض آشپانه خود قدم رنجه نکردند عزم شریف به بنار خانه دیگر از
 خشت خام موافق بسنت سنیه حضرت خیر الانام جازم و راسخ گردید بدین اراده آماده
 گردیده دوسه سبیل و کلند جمع آورده و آماده ساخته کلندی از آنها بردوش مبارک خود گرفته
 برب منگالی که در ته آن قدری آب بود رسیده بکندن آن مشغول گشتند بمعاینه اینحال
 اصحاب آن صاحب کمال هجوم آورده گفتند که مایان خادمان راسخ جان شمار موجود
 احتیاج تکلیف شریف درین مقدمه چیست حضرت در جواب آنها فرمودند که وقت بنار
 سجد نبوی آنحضرت صلوة الله و سلام علیه بنفس نفس خود برداشتن خشته ها و غیره اموات
 بنا مشغول و مصروف بودند و صحابه کرام هم بدین عمل شراکت می نمودند بسیار شکر

خود را دران در آورده اند
 خانه تابی خود را بر او داد
 و صادر به یکا در نزد ایشان
 بنای آن خیمه المادی در فنی
 کلان برپا گشتند آن در آن
 مدار که مقدار دوسه پرتاب

۵۴

سافت داشت از یاد آورده
 پناوری تیره آن وقت
 بمیانغراخان مقدار قدم
 او بود چون بخاران بعد
 افتادند هموارا خندیدند
 او تا بپوش او را سید کایا
 بعضی و لارسان بندند اگر
 این وقت از متصل

قطع و بپای آورده آید برای جانب
 بیطمانی نیندازد سافت بکلیه
 خوار بدینت مصلحت آنکه نیندازد
 وقت از متصل قطع نیندازد
 بیچاره نیندازد آن برود

حضرت عالی حضرت مولانا محمد اسماعیل شہید و مولوی عبدالحی و مولوی از جماعت بر آورده جانب پنج
آن تنه که بسیار انقل از سر آن تنه بود اشاده کردند و تمام گروه را بجانب سرش فرستادند و
امر کردند که یکبارہ تکبیر گویند و غلطان غلطان تا بجایش رسانند طرف آنکہ چند
کہ آنگروه کثیر میخواستند کہ غلطانند خسته نشد حضرت ارشاد کردند کہ دست خود را بردارند
و حضرت مع ہر سر فریق دست قدم قمری فرمودہ تکبیر گویند از ہر دو دست شریف و صمد
نیف زور میگردند و دو دستہ گزروش میکرد یاران تعجب کنان خندان خندان
بعض الامیر ساندند کہ حضرت برای چہ بہانہ مارا در کمی آویزند و از ما بچکاران بیچ
نیشود فقط زور جناب کافیت حضرت پاسخ میگفتند کہ زور کنید و غلطانند کہ این
برکت شماست کہ معانہ میکنید ما همچون شما یان بندہ خاکسار پروردگار ستیم کون ما
تنہ درخت از نیم گردہ را تا بنزل گاہ همچنین ساندند و ظالم کثیر از بز او پریشان
و استماع این کرامت کبیر و سبدم مجمع میگردد و میدیدند و در انوقت بر حضور منظر
گنجور حالت مجذوبانہ طاری بود و بعد تعمیر خانہ فیض کاشانہ اسامع و سجود میکنید
تکبیر شاہ علیمر اللہ صاحب رحمۃ اللہ و دیگر در وسط شہر رای بریلی موافق سنت سنہ

۵۵

حضرت عالی حضرت مولانا محمد اسماعیل شہید و مولوی عبدالحی و مولوی از جماعت بر آورده جانب پنج
آن تنه که بسیار انقل از سر آن تنه بود اشاده کردند و تمام گروه را بجانب سرش فرستادند و
امر کردند که یکبارہ تکبیر گویند و غلطان غلطان تا بجایش رسانند طرف آنکہ چند
کہ آنگروه کثیر میخواستند کہ غلطانند خسته نشد حضرت ارشاد کردند کہ دست خود را بردارند
و حضرت مع ہر سر فریق دست قدم قمری فرمودہ تکبیر گویند از ہر دو دست شریف و صمد
نیف زور میگردند و دو دستہ گزروش میکرد یاران تعجب کنان خندان خندان
بعض الامیر ساندند کہ حضرت برای چہ بہانہ مارا در کمی آویزند و از ما بچکاران بیچ
نیشود فقط زور جناب کافیت حضرت پاسخ میگفتند کہ زور کنید و غلطانند کہ این
برکت شماست کہ معانہ میکنید ما همچون شما یان بندہ خاکسار پروردگار ستیم کون ما
تنہ درخت از نیم گردہ را تا بنزل گاہ همچنین ساندند و ظالم کثیر از بز او پریشان
و استماع این کرامت کبیر و سبدم مجمع میگردد و میدیدند و در انوقت بر حضور منظر
گنجور حالت مجذوبانہ طاری بود و بعد تعمیر خانہ فیض کاشانہ اسامع و سجود میکنید
تکبیر شاہ علیمر اللہ صاحب رحمۃ اللہ و دیگر در وسط شہر رای بریلی موافق سنت سنہ

حضرت عالی حضرت مولانا محمد اسماعیل شہید و مولوی عبدالحی و مولوی از جماعت بر آورده جانب پنج
آن تنه که بسیار انقل از سر آن تنه بود اشاده کردند و تمام گروه را بجانب سرش فرستادند و
امر کردند که یکبارہ تکبیر گویند و غلطان غلطان تا بجایش رسانند طرف آنکہ چند
کہ آنگروه کثیر میخواستند کہ غلطانند خسته نشد حضرت ارشاد کردند کہ دست خود را بردارند
و حضرت مع ہر سر فریق دست قدم قمری فرمودہ تکبیر گویند از ہر دو دست شریف و صمد
نیف زور میگردند و دو دستہ گزروش میکرد یاران تعجب کنان خندان خندان
بعض الامیر ساندند کہ حضرت برای چہ بہانہ مارا در کمی آویزند و از ما بچکاران بیچ
نیشود فقط زور جناب کافیت حضرت پاسخ میگفتند کہ زور کنید و غلطانند کہ این
برکت شماست کہ معانہ میکنید ما همچون شما یان بندہ خاکسار پروردگار ستیم کون ما
تنہ درخت از نیم گردہ را تا بنزل گاہ همچنین ساندند و ظالم کثیر از بز او پریشان
و استماع این کرامت کبیر و سبدم مجمع میگردد و میدیدند و در انوقت بر حضور منظر
گنجور حالت مجذوبانہ طاری بود و بعد تعمیر خانہ فیض کاشانہ اسامع و سجود میکنید
تکبیر شاہ علیمر اللہ صاحب رحمۃ اللہ و دیگر در وسط شہر رای بریلی موافق سنت سنہ

کلیه اینها در کتابها مذکور است
 و اینها در کتابها مذکور است
 و اینها در کتابها مذکور است

عنایت کرده بودند آن مغفوره مرحومه آن نقد تبرک را بدرجک نموده می پذیرا شدند
 که عندالاحتیاج هر قدر که در کار بوده باشد درین موجود خواهد شد وقت حاجت چندتا
 چون آن درجک را یکشادند حسب الاحتیاج خود یافتند چنانچه در یکماه بمراه مستغنی
 هفت روپیه دستیاب گشت اتفاقاً در محفل شریف که بنده با حضرت والده ماجده خود بود
 عشاء شریک تمام سجا داشتند تذکره این نقد تبرک که بمیان آن مابین مجلس با هم گفتگوی میکردند که
 فلان شهر فلان کن سبب همین نقد تبرک بر تبه امارت رسیده و فلان فقیر مستغنی گردیده
 باستماع این کلمات که از هر گوشه و کنار مردمان میگفتند آنحضرت بکلمات شکر باری تعالی تر
 نه بان بود که یکبار توجه شده بوالده مرحومین احمد خطاب کردند که ای همیشه صاحب
 خیال شما چیست والده صاحب خندان شده بعضی سانسند که از حصول آن نقد تبرک
 چند باره واقعه عجیبه معامله غریبه معائنه کردم یعنی وقتیکه عندالاحتیاج بدرجیکه آنرا در
 نموده ام میکشایم موافق احتیاج خود از آن می یابم حضرت باستماع اینمعنی بغایت متحیر
 گشتند و سر بسجود شکر آبی نموده بعد ساعتی برداشته فرمودند که ای صاحب حال چنان
 که شمارا پیش آمدگر شما گمان کرده اند که آن یک روپیه دیگر مبلغان خواهد زد بلکه کسری
 را که این نقد سید هم عندالاحتیاج ایزدمنان از خارج باطوار گوناگون و بانواع
 بو قلمون حاجتی اورامی بر آرد لیکن بموجب حدیث نبوی که کلام قدسی است
 انا عند ظن عبدي بنی باشما معامله ساخته اند و باین عزت و کرامت نواخته
 اند والده مرحومه میفرمودند که شنیدن این تفسیر و تشریح از آن روز بطوریکه معامله با دیگر

بکره الیه اباد و غیر آن نوع در
 کتبی در مورد او و ابلا و غیر
 و اینها در کتابها مذکور است
 و اینها در کتابها مذکور است
 و اینها در کتابها مذکور است

چون از اول با او داده
 و اینها در کتابها مذکور است
 و اینها در کتابها مذکور است
 و اینها در کتابها مذکور است

و کلف نیندند و بر کسری
 و اینها در کتابها مذکور است
 و اینها در کتابها مذکور است
 و اینها در کتابها مذکور است

و اینها در کتابها مذکور است
 و اینها در کتابها مذکور است
 و اینها در کتابها مذکور است
 و اینها در کتابها مذکور است

شماره پنجم از کتاب سینه...
 کتاب سینه از کتاب سینه...
 کتاب سینه از کتاب سینه...
 کتاب سینه از کتاب سینه...

شدند چون موضع ورود این قافلہ دبیہ ویران بود هزار تا شیخ تگ و دو از خانه
 کشاورزان مقدار دین کپچی هم رسید چون دیگر و لور کند هیچ بیگشت کرده دوزخ
 سیدها از خانه کانسکری بمعرض اتباع درآمد بنا چاری کپچی مذکور در آن طبع گردید
 اکنون صحنکما کجاست و قابها کوشق چاهی که بروی کج بود صاف کرده و پاک نموده
 طعام مطبوخ انداخته با جمیع رفقا تناول نمودند چون ده پانزده مقام در بلده الای
 کردند خلیق کثیر از فقر و ادم ایشان بیعت مشرف گردیدند درین اثناء کاتبان بسیار و
 خلیق بشمار از باده بنارس طلب آن امام همام خدمت فایز شدند بنا بر همین درخواست
 عزم بنارس نموده بعد بیعت بشت روز بقدم سیمت لزوم خود خواص اهل بنارس را
 بنواختند و در سجد بسهر صل قامت انداختند مدت یکماه در آنجا مقیم ماندند و قریب ده
 پانزده هزار کس از قسم ذکر و انات بیعت نمودند در اثنای اقامت این شهر آنحضرت
 بجمیع رفقا برای دوام ذکر چه سر آنچه جراتاکی با بیخ سیکردند و همواره میگفتند این شهر
 ملو و شیخون از ظلمت کفر و شرک است بانوار ذکر خود را منور کنید یک هفته از اقامت
 امام المجاهدین منقضی نشده بود که ایشان و عنان که عبارت از ایشان است بطور
 مستغنیان بجنور اقدس و اعلی آمدند و گفتند که ای صاحب زودتر ازین شهر بیعت
 شوید که در بت و دهمان با که عبارت از ذکر و فکر است متو تمام و قصور الای
 روداده آنحضرت بلامیت بسیار و بوعظ و تذکره بشمار آن گروه چهار روز در آنجا
 دعوت اسلام نمودند اما چون روز است قلوب ایشان بختم انهی محسوم بود سودی

کتاب سینه از کتاب سینه...
 کتاب سینه از کتاب سینه...
 کتاب سینه از کتاب سینه...
 کتاب سینه از کتاب سینه...

کتاب سینه از کتاب سینه...
 کتاب سینه از کتاب سینه...
 کتاب سینه از کتاب سینه...
 کتاب سینه از کتاب سینه...

از دست غدا حاصل کند
 آن ادراک این سعادت
 است و از اول هم نماند
 قبول آورده نماند
 افعال بندگی با نماند
 دودش افضل اعمال اول
 دوزم ادراک بخت ما

اگر بفضل الله تعالی در امر جهاد و قتال با کفار مشغول شویم از حج مفروض که اصل اصول
 دین است محروم و بجهت نصیب خواهیم ماند و جهاد که بنجله شاخهای اسلام است باصل میوزن
 و مساوات نتوان کرد احوط و آسن بهانست که اول حج ادا سازم و انگاه جهاد و قتال
 بر دازم بدین عزم با بجزیم چند نشور لامع النور بنام ساکنان دینی و پهلوت و سهار نیوی
 شتمبر طلب ایشان برای آواج نگاشته و مولوی محمد امین سمعیل مغفور و مولوی بهرور
 عبدالحی را که برای آوردن قبائل مامور بودند حواله نموده رخصت آن نواحی فرمودند و
 چون این نامه سعادت شما به اهلالی آن بلدان بوساطت این مرسلان فائز گردید
 آنها باغ و عقار و غیره املاک خود فروخته کلمه اجمعون بدار الخلفانت شاه جهان آباد
 بخدمت آن هر دو خلفای شامین حاضر گردیدند و هر یک عرایض خود با محتوی باقی
 سعادت این خیرآل بحضور اقدس و اعلی نگاشته فرستادند درین اثنا مکاتبات
 اهلالی کانپور و کوثره جهان آباد و کجوه و فتح پور و قصبه و لمو بطلب آن امام همام
 بضراعت و التجار تمام فرستادند درین وقت مولف این رساله بقصبه نصیر آباد بود و زمان
 سعادت عنوان بضمون اینکه خود را زود شتاب بقاقله مالمجن کن که اراده سفر کانپور
 دارم و واجب است بطا سعادت اکثر درین دور و سیر و عده کرده است باید که بجز وصول
 این رقمه خیر صمیمه بلا توقف و تسویف روانه این نواحی شوی بجز وصول صحیفه که است
 شمول چون بخدمت و الار رسیدم ارشاد فرمودند که بر تو واجب و متهم است که بعد از
 ناز فجر تا اشراق و بعد از آن نماز عصر تا مغرب خود را از بنشین با مسافت و معذور نداری

حضرت از بیعتی مروان رسیدند
 نصیب موران توان رسیدند
 کس با سعادت بیعت و افضل
 از آنجا حج زوده بیعت بود
 آینه در دست مقام انور
 باجم خلافت بنام بیعت آن

ایم ناما سعادت شامین
 حاصل نمودند از آنجا هر دو
 گروه بیعت با آن خیر صمیم
 و بیعتی نفع بر آنجا بود
 از شامی تا بگروه بیعت
 نوده کلاسیاب زینا و غنایی

بسیگان سبب رسیدن
 بر ایشان کلمات
 بنام و در دست
 خلافت بنام بیعت آن
 و کلاسیاب زینا و غنایی

شسته نماند و با وجود این حال بود
خدمت ربات لایق حال نمود
اصلاً و مطلقاً از میان رفت و کس
بنا بر عیبی از بیجا باشد

مندوف رنگی بود که بشرف بیعت مستفیض گردید و مقدار دو هفته بعد از ضیافت ایشان
میکرد خانه و مسجد و دوسه کوٹھا وغیرہ بہاب والاک کہ در ملک خود داشت بنظر اشرف
گذرانید لیکن آنحضرت بعد جد و جد بسیار فرمودند کہ نذر شما قبول کردم از طرف من قبولی
این مکان باشد و از خدمت آئندہ ہا و روندہ ہا خصوصاً از اصحاب مایان و از خدمت
مایان و ضیافت خود انار تا مقدور رازہ یکچہ در بیع نباید نمود در ایام اقامت آنجانب
عزایض اہل کوڑہ و جہان آباد مع چندکسان برای طلب رسیدند آنحضرت عزم آن
بلدہ نمودہ بقدم سینت لزوم خود آن شهر را رشک ارم ساختند و خلق کثیر را از بیعت
خود بنواختند چون قصبہ مہاوتن از انجا متصل بوج قاضی آن قصبہ مع چند مال مالیک
بخدمت رسیدہ و بسک مریدان منگ گردیدہ برای قدم رنجہ فرمودن کمال حمایت
و لجاجت مستدعی شدند آنحضرت حسب درخواست ایشان روانہ قصبہ مذکورہ گردیدند
و در مسجد قاضی مستور محل اقامت انگذند و جمیع ساکنان آن قصبہ بنیضای بیعت گشتند
و کردار ذات عجیبہ یکے از واردات عجیبہ مناسطہ غریبہ در ایام اقامت این قصبہ
بود کہ روزی از روز ہما آنحضرت بعد از ادا سے نماز فجر بابتاد و یک نفر کہ سچلاتہ این
این رسالہ است ہنہا بر قبہ مشغول بودند و بندہ بدون فاصلہ احدی متصل آنچہ
نیوضات جہاد داشت و تلاوت کلام مجید با ہستگی می نمودی بیند کہ مشغول آنجانب نسبت
اوقات سابقہ امروزی قریب چاشت کہ بیچگاہ معمول نبود کشید و چون وظیفہ تلاوت روز
ما آخر رسیدہ بود و بندہ مامور باشغولی کہ از ابتدای سفر بود از جا بنبیدہ تیر و ال

مخندہ و بیعت
کمال مایان
بنشین است
سجود بسیار
و بعد از
نیت و بعد از

۵۹
خطیبی بیان شد بسیار
دادہ نمودند کلام در روز سابع
غیر از این کلام از الفاظین کلام
فرمودند کہ از زبان ایشان
بگفتند کہ از آن نام سجد کرد
در بعد از آن نام سجد کرد

دفعہ اول
مجلس انوار
بگفتند کہ از آن
بگفتند کہ از آن
بگفتند کہ از آن
بگفتند کہ از آن

من از طرف ایشان بیرون آمدن
 از غایت سوره دوم در درگاه
 از غایت سوره دوم در درگاه
 از غایت سوره دوم در درگاه
 از غایت سوره دوم در درگاه

بین العالمین چون تفاوت ولایت و نبوت است منکر آن توپ کفر و منکر این بلا شنبه
 مبتدعه است حاصل کلام بعد و یک مقام از آنجا کوچیده در کجوه تشریف آوردند و در
 آن قصبه فرودکش گردیدند کیشب آنجا اقامت بود در آن شب اکثر شرفا و نجبا و باشندگان
 آنجا که عبارت از مهتران است شرف بیعت حاصل نمودند بامداد بر خاسته راسی فخری
 گشتند چون دو سه مقام در آن شهر نمودند اکثر اهل آن شهر خدمت شریف حاضر گردیده
 مردگشتند در اثنای اقامت این شهر روزی از روزها بوقت مشغولی که بعد عصر
 مقرر بود قریب مغرب بر سر برداشته باصحاب بشارت دادند و باب زلال شکر این دستا
 زبان فیض ترجمان را ترا ساخته ارشاد کردند که امر وز این دستا
 و کرامت خویش نواخته و در جمیع اقرا ن بلکه اسلاف ما هر فرزند و ممتاز ساخته بنوعیکه ارشاد
 شد هر که بر دست تو بیعت خواهد کرد او را از جمیع مکروه دنیا و آخرت محفوظ و با تمام
 رضامندی و انعام خود محفوظ خواهیم داشت عرض کردم که ای کریم و رحیم واسی
 اکرم الاکرمین میخواهم که آبا و اجداد ما را بشرف بیعت ما مشرف فرمای تا باین عنایات ممتاز
 و مفتخر سازی و دوسر روز در آنجا ح این ملام توقف رود و در اثنای توقف از آنجا
 کوچیده رسیدیم آنچه درین ضمن غایت خراعت و لجاجت و سماجت بود باقصی لغایت بمقتدا
 رسانیدم و هیچ دقیقه از دقائق فروتنی و ثنا کساری فرونگذاشتم که بیک ناگاه از جانب
 عنایت و الطاف نسیم امید داری بزبال آمال این شکسته بال بوزید یعنی تیر و عابدن
 اجابت رسید ارشاد گشت که فلان کس بز از طرف آبا و اجداد تو وکیل ساختم او را بخوان

من از طرف ایشان بیرون آمدن
 از غایت سوره دوم در درگاه
 از غایت سوره دوم در درگاه
 از غایت سوره دوم در درگاه
 از غایت سوره دوم در درگاه

۴۰
 جان من حق و سوری
 بیعتی دست داده
 راستی بیعتی بکلمه
 ای جان بیعت نمودم و در آن
 بیعت انچه نشاء ترا بیعت و
 بودند در آنجا بیعت و

و از طرف ایشان بیرون آمدن
 از غایت سوره دوم در درگاه
 از غایت سوره دوم در درگاه
 از غایت سوره دوم در درگاه
 از غایت سوره دوم در درگاه

نخستین آنکه از نظر نشانیها در این کتب و صحیفه و غیره
چرا اختلاف و عیال و از ضمن نفسانیت
بر کتب و صحیفه آنها را حرم و صیقل
ببخشند و چون در بیان در بابی
نشان دادند که از نظر خندان
کرای را در این کتب و صحیفه
نشان دادند که از نظر خندان
کرای را در این کتب و صحیفه

خداوند ابی ابن کعب تشریف آوردند و بی سلام شبارت دادند که امی ابن کعب فرموده بود ترا که
ایزد و متعال مرا فرمود که یا ابی ابن کعب و در قرآن کن ابی از ان حضرت پرسید که این حضرت
ایزد و متعال تصریحاً نام هرگز نکرده است چنانچه سوال از شما کردند در ابی ابن کعب رضی اللہ تعالی
عمه از غایت سرور و نور و سرور در گریه افتادند و چندان شادمانی دست داد که چون
شادی برگ بود مصریح از گریان بگرماد شوارتیت و آمد بر عمل سواغ و نگارش
حالات فیض سمات آمدن کرامات که چون مدت یکماه در خانه فیض آینه مستقیم ماندند که اول
ابلی و نواحی آن با قبایل و عشائر مقدار و صد و چهل کس از ذکور و آنات با طفا
و ذاری بنیت حج حضور و الا رسیدند و هر کس هر چه از قسم زاد راه نبراه داشت پیش
آنحضرت نهادند و قریب صد کس از نواح بریلی و دلو و نصیر آباد و جالس و غیره مجتبی
بخدمت و الا رسیدند و قریب چهل کس از برادران آنجناب یعنی فرزندان و حیدر و کرکی
باقبال و ذاری کرمیت بستند و والده ماجده و جامع این رساله مع به پاپی بود
باز و اج و ذریات ایشان کلمه جمیع رفیق و هم طریق گشتند و چون ابتدای این سفر
وسیلہ الطفر در حینکه آفتاب در برج سرطان که عبارت از ماه ساون است جا داشته
قرار یافته بود و عزم آنحضرت از راه تری سبت مشرق بند و ستان که عبارت از
مالک بنگاله است جازم و راسخ گردیده بود روزی از روزهای بزرگ و مبارک مشرق
گردیدیم و سلام کرده نشستم که حضرت پرسیدند گوای طلاع مبعیت واری عرض کردم
که البته سیدم فرود آورد و حیدر فرمودند که چون سه برادر شما با از واج و اولاد و

از نظر این کتب و صحیفه
نشان دادند که از نظر خندان
کرای را در این کتب و صحیفه

از نظر این کتب و صحیفه
نشان دادند که از نظر خندان
کرای را در این کتب و صحیفه

دردی الحاق بی نازگان
سایه آرامی از کفر و کفر
و لا حقین هم بود سبب
نمای محسین بحدیث ترین
مردمن داشته که اگر یکی
حکم درین شیخ خاص این تا ظاهر
را از قسم زکوة عانات و دراری
و اینغال بجز اعلا در آرد و این
بصواب است و غنیمت فرود
بچه مضایقه دارد در این کفر

فاعة صفا لا تری فیها عوجا ولا امیة چون گفت دست مرئی میشود بنامند
دو سه قدم در تمام زمین هزاران آبیاری معین یک گز دو گز مملو از آب زلال صافی بی کدورت
معاینه میشود با تفتی از غیب که شخص او مرئی میشود و مره بعد اولی و کرة بعد اخری
سید پدیدین که این زمین بر سر آب بسان کشتی است در قبضه ملک و خالق آن
خواهد غرق کند و اگر خواهد نگاه دارد و مضمون آیت کریمه و آیت لهدا ناهلنا
خبر اینهم فی الفلک المشعون سودی میسازد و مشاهده این معامله غریب و ملاحظه
این واقعه عجب را سیمماز خواب برخاستم و بحضور اقدس و الارسیده بعد از اسلام
عرض کردم که انشاء الله تعالی بنده مع اهل و عیال رفیق این سفر بهایون برگردد
خواهد شد جناب فیضاب خندان خندان مسور و دهان دست شریف بردوش یابین
خیف نموده فرمودند که انکار آن روز در اقرار امر و سبب و باعث چیست بنده
خواب خود را عرض کرد آنحضرت فرمودند که بر چه شمایان اگر بچنین تازیانه ادب و موعظه
نگریده شود رجوع براه راست بدایت مستغذرو شکل گردد و در وهی سفر کن حاصل الامر
سایح شوال المعظم سنه یک هزار و دو صد و سی و هشت هجری بعیت چهار صد کس که از این
سائل بودند از قضیه رای بریلی عبور در یاسی نموده مقدار یک پاس میای تو و بیع و خبر
بعیت انامال بریلی و غیره مردمان اطراف که باره جمع شده بودند متوقف شد آنوقت در کعبه
خانان سرکار دولتمدار که مولوی محمد یوسف هر جم بودند یکصد روپیه قدسی زیاد
برآمدند سیما لمجا بدین از دست شریف خود گرفته بفقرا ی رای بریلی و غیره محرمه

بشمار و مسور اشاره
حضرت را چه سبب
از چهار صد کس
رای بود و در کعبه
کعبه است که آنرا
جواب و آنرا ندیدند
از کعبه بیرون رفتند
بسیار از کعبه بیرون رفتند
بسیار از کعبه بیرون رفتند
بسیار از کعبه بیرون رفتند
بسیار از کعبه بیرون رفتند

بسیار از کعبه بیرون رفتند
بسیار از کعبه بیرون رفتند
بسیار از کعبه بیرون رفتند
بسیار از کعبه بیرون رفتند
بسیار از کعبه بیرون رفتند
بسیار از کعبه بیرون رفتند
بسیار از کعبه بیرون رفتند
بسیار از کعبه بیرون رفتند

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

مطلقاً ممکن نیست ازین پنج چه آید و ازین کلید این در نشاید این نقد را با کرن کلمی
که درین وقت حاضر اند و در تقسیم اول چیزی نیانته اند بکسی از شاران ایشان بسیارند که
با هم قسمت کرده بگیرند و لوی صاحب بموجب امر شریف بجا آوردند نگاه نگاه مبارک از
سر برداشته باغوش نهاده دست بدعا بکشادند و فرمودند کای کریم کار ساز این قدر
مخلوقات را که بعیت این کمینه ساختی من بچاره را چاره ساز و لطف خود را با این چاره
بدرقه الطاف و انعام خویش همراه کرده بمنزل مقصود فائز گردان بده از ان این
روانگرد دیدند در اثنای راه دلمو که بنده با بل تانگه گاهی سوار و گاه پیاده هر دو
بیکدیگر گفتگوی عجیب و تعالوات غریبه برگوشه و کنار می شنید و در جواب یکی از آنها
دم نمی کشیدی با بدم خود میگفت کرای یار اینقدر خرج همراه دارم و آن خرج جز دو سه
منزل کفایت نخواهد کرد و او جواب میداد که من عشر عشر تو با خود ندارم مندا و آن ذکر بر من جین تو
گذاشته دیگری در جواب آن تنگم بانگ میزد و میگفت که از خرج یک روز و دو سه جمعی
گفتگوی بیانت بنده حیران است که در این شب ساکین و نقره و انگلی کربن ایشان
نیست چون بمنزل خوابند رسیدند اظهار ایشان از کجا خوابیدند و دیدم بروی متوکل که
منصب ندیدی با سیدالمرادین میداشت از سماعت گفتار ایشان طیه شده بر ایشان
خطاب کرد که ای هرزه در ایان این چه گفتگوی است همین خیال باطل چرا می نمودی
برین سفر مبارک بگذارند که می که همان عالم را بخانه دوست و دشمن فرود آورند
چماچما سفره انعام و اکرام بکشاید و راه ایشان بصران را که عزم خود بر خانه نیت

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسیار و گفتند که اینها را از آنجا که در آنجا بودند
حضرت ایشان فرمودند که از آنجا که در آنجا بودند
بسیار و گفتند که اینها را از آنجا که در آنجا بودند
حضرت ایشان فرمودند که از آنجا که در آنجا بودند

یکی ناگاه دو سوار تیز رفتار از نمک دوار که قریب پنجاه کس پیاده ایشان همراه بودند
از دور بلال آسانوار شدند و مسافتی که مابین ما و ایشان بود قطع نموده بیک
طرفه العین در آن مانع رسیده پرسیدند که حضرت کجاست و دو کس اشاره با نظر کردند
اینجا بخدمت رسیده بعد تبلیغ سلام و ادای مصافح و معانقه فایز گردیده بر همان سبزه
نوخیز که رشک سبزه فروس و خلد برین بود و حضرت بران نشسته بودند بمواجه شریف
با و اب تمام سلام نموده نشستند و اول کلامی که از آن دو کس سخن بیان آمد این بود
که ای حضرت اول ما بر عقیدت مشرت فرمایید و بخواهی آیت کریمه فاحکم بیننا
بالحق قضیه و مناسبت این ما و ایشانست برستی فیصل کنید بموجب درخواست
آن هر دو کس قیام ایشان بر بقیعت مزین و محلی فرموده دستهای مبارک برای دعا
در حق ایشان و دیگرگان که حاضر بودند بر کشودند و مرکب همت در میدان سماجت و
سماجت بجناب قاضی الحاجات جولان داده باقصی الغایت مسکت نمودند بعد بان
هر دو کسان فرمودند که مناقشه و شایره که فیما بین است بیان نماید چنانچه هر دو
برادر حقیقی بودند و اول برادر بزرگ ایشان معروض داشت از روزی که آوازه قدر و
کرامت از دم جناب گوش زد این نیازمند گشت از همون روز به تیره ضیانت والا
مع تمام قافله شریعه مشغول و مستغرق بودم بامید آنکه محضری طیار ساخته در اول
سفر این سفر مبارک که پیش ملازمان والا نموده فرق عزت بفر قدین رسانیده
بهودی کونین حاصل نمایم امروز چون بطیاری طبع آن مستعد گشتم این کس آمده

استقبال بخدمت آن
ایضا هم دو کس نشان نمودند
بسیار و گفتند که اینها را از آنجا که در آنجا بودند
حضرت ایشان فرمودند که از آنجا که در آنجا بودند

این حکایت که در آنجا
بسیار و گفتند که اینها را از آنجا که در آنجا بودند
حضرت ایشان فرمودند که از آنجا که در آنجا بودند

بسیار و گفتند که اینها را از آنجا که در آنجا بودند
حضرت ایشان فرمودند که از آنجا که در آنجا بودند
بسیار و گفتند که اینها را از آنجا که در آنجا بودند
حضرت ایشان فرمودند که از آنجا که در آنجا بودند

مردود زبانت بن اسم
پسین ایبده صدم از انجارج
دلفنزابان مال بیلابان
دلفنزابان مال بیلابان
دلفنزابان مال بیلابان
دلفنزابان مال بیلابان
دلفنزابان مال بیلابان
دلفنزابان مال بیلابان
دلفنزابان مال بیلابان

گشتند و حضرت سواره کشتی گردیده قریب شام که دریا گنگ نهایت طنیانی داشت متصل به ماز
دو سه همه مذکور که از انجا بکان مرزا الیقیم کرده بود از کشتیها فرود آمدند و منزل گزیدند قریب
پاس شب باز شیخ منظر علی مذکور مع چند محانه که هر یک پر از طعام گوناگون بودند بخدمت والا
حاضر گردید طعام مذکور چندان و افزون بود که همه کس سیده باقیمانده برای ناشتا آماده نهادند
بنگام صبح تا یکپاس روز که قریب دو سه صد کس بجانه شیخ مذکور باراده بیعت مجتمع شده
بودند بقصد بیعت معقود گشتند بعد کشتی کشاده چون متصل موضع دکتگی کشتیها رسیدند
شیخ محمد شاه مع فرزند خود محمد کفاه را دیدند که برب دریا می بکمال غریب و شور کشتیها طلب
سیدار و ملاحان بموجب اشاره حضرت کشتیها را بکناره کشیدند و بهر دو کسان کشتی در آوردند
و بعد از مصافحه و معانقہ بعضی رسانیدند که از بهر تمام اسباب مهمانی حضور بکمال تمنا و آرزو
آماده کرده ایم و قریب دو صد کس از حوالی اطراف آن موضع بعزم بیعت بکمان نیاز مند از
دو سه روز کمین ماند و بهمانی ایشان شرف حاصل میکنیم حضرت بر لبین کشتیها حکم کردند
ذکور فرود آمدند و اناش پوده نشین در کشتی ماندند از چهار گری روز که مانده بود تا
قریب یکپاس شب شرف بیعت حاصل نمودند چون در آن موضع چپو تره ماسه بدعت
که عوام الناس او را چپو تره امام حسین قرار داده بودند بسیار دیدند همما را فرام نموده از
زبان فیض ترجمان نوعی غرور در ریشهای آویزه گوش گین و همین ساختند که از گوشه
کنار آن مجلس ماسه صادق بعضی آن نام کاذب برخاست و هموقت توبه نصوحانم
بخانهای خود رفته بیها و کلنده پا آورده استیصال و انهد ام در آن شب تاریک آن

۴۶
فالی از تعلق زنت بکلیکین
در بیان این ماجرای کده نوعی بر
و صدها کشته که لانه
و صدها کشته که لانه
و صدها کشته که لانه

فالی از تعلق زنت بکلیکین
در بیان این ماجرای کده نوعی بر
و صدها کشته که لانه
و صدها کشته که لانه
و صدها کشته که لانه

نیت مبارک و کمالی است که در این کتاب مذکور است و در این کتاب مذکور است و در این کتاب مذکور است

که برضی پوش کشتی برای نگهبانی جاد داشتند خدمت حضرت معروفند آشفته که دو شعلهها
 از مسافت بعید نمایان است و آنها متوجه اینظن اندیکه میگفت که ابالی این حوالی
 شاید بعزم بعیت می آید دیگری گفت که اغلب است که این گروه عورات است شاید طعنا
 که نیاز خضر در ایام برضی کمال نموده بر دریا آورده فاتحه میکنند دیگری گفت که شاید قشای
 کسی باشد که از یک موضع بوضع دیگری بیرون در حال این روشنی منقطع خواهد گردید ساعتی
 گذشته بود که دید بانان بعرض رسانیدند که شعلهها اینک رسیدند درین گفتگو بودند
 چه می بیند که انگریزی بر اسی سوار مع چند محافظان بر از طعام متصل کشتی رسید و پرسید
 که پادری صاحب کجاست حضرت از کشتی جواب دادند که اینجا موجودم تشریف بیارند
 فی الفور از اسپ فرود آمده و کلاه خود بدست خود همچنان کشتی رسید و بعد از پرسش حال
 یکدیگر بعرض رسانیدند که از سه روز خبرداران ما برای اخبار قافل شریف به راهی حضرت بودند
 بود امر و خبر آوردند که اغلب که حضرت مع قافل امر و مجازات مکان شام فرود کشتی نمودند
 شد بجز در این نوید فرحت جادید برای ترتیب با حضری تا خوب آنتاب مشغول بود
 چون طیار گردید بخدمت حاضر آوردم حضرت ملازمان را مامور ساختند تا آن اطعمه را
 از ظروف و ادوات ایشان بر آورده بطرف خویش بگیرند مامورین حسب الامر بجا
 آورده در قافل تقسیم ساختند و مقدار دو ساعت بخومی آن انگریز بصورت حاضر
 در خدمت خواسته روانه گردید چون تفتیش از حال او کرده شد معلوم گردید که از نوکران
 کمپنی نبود بلکه منجمله تجاران نبل بود بنام بر توکل آن متوکل علی الله که از برکت او

عنه شریف و کمالی است که در این کتاب مذکور است و در این کتاب مذکور است و در این کتاب مذکور است

۶۷
 در این کتاب مذکور است و در این کتاب مذکور است و در این کتاب مذکور است

در این کتاب مذکور است و در این کتاب مذکور است و در این کتاب مذکور است

نذر مقدوده از قلم
 دیار بود نفوذ
 کتب ایشان که از عقل
 داشتند بجز اینها
 با نذر از آن آواز
 درین آیین بس بازار
 بوی نذر کرده باشند
 اقامت آن بلده باد
 شدت بر شکل نجی بود که بلده
 آید و از نظر دریا حسن بشن
 طبعیانی نموده بود که یاد از قلم
 نفع میداد و نصف شهر از این
 که نیت بود و طبعیانی بشمار اندام
 گوشت و کباب آمده بشن زین

حال خود نموده از اینجا کوچیده در بلده اله آباد بربر و اکانات موافق تجویز شیخ غلام
 مرحوم نزول اجلال فرمودند و در باره درسی سنگین ساخته راجه اودت نراین که مشرف
 بر لب جو بود تمام قافل از زن و مرد مع عیال و اطفال و مخدرات سلوک اجلال
 آن صاحب کمال منزل گزیدند و کشتهها به پائین آن مکان بستند و این شیخ غلام
 که ذکرش بسیار آماز اجموعه به زمانه و معتقدی گانه آن حضرت بود شدت اعتقادش
 با مرشد خویش از احاطه ارتقام زیاده است بنوشتن راست نمی آید چگویم و چه نویسم
 هر که او را دیده و حالش میزان عقل سجده کیفیت اعتقادش باید پرسید یا نزرده رو
 ضیافت آن حضرت مع قافله نمود هر روز یک هزار روپیه فقط و طعام صرف میکرد سایر
 و فقر اواله آباد روزانه و شبانه مع اطفال و عیال گرداگرد آن قافل جامید اشتند و
 اطعمه لذیذه میخوردند و می برداشتند و در نیت یک خیمه گلان که در رود و خیمه مندرج
 بودند و دوازده خیمه خورد از خیمه دوزان چابک دست طیار کنانیده بنظر و نظر
 اشرف گزرا نید و درین مابین مردمان قافل که نیت حج آن میر حاج بقافل معالی پیوستند
 تعداد ایشان به مقصد پنجاه و دو کس رسید شیخ مذکور بر کاهرا احدی آنها جامه حرام که از خانه
 خود آورده نموده بود و بجهت آورد و معرفت داشت که این را بوقت حج بجایان تقسیم باید
 نمود و یک یک روپیه بپردازند از اهل قافل دوده روپیه باقارب آنحضرت نذر گذرانیدند
 و چهار هزار پانصد روپیه خرج راه آورد و پیشکش ساخت پانزده روز هر روز یکبار
 به پیشکش داشت و یکبار بعد از ظهر و همچنین بعد از مغرب بحضور والا حاضر میشد و هر وقت

نذر مقدوده از قلم
 دیار بود نفوذ
 کتب ایشان که از عقل
 داشتند بجز اینها
 با نذر از آن آواز
 درین آیین بس بازار
 بوی نذر کرده باشند
 اقامت آن بلده باد
 شدت بر شکل نجی بود که بلده
 آید و از نظر دریا حسن بشن
 طبعیانی نموده بود که یاد از قلم
 نفع میداد و نصف شهر از این
 که نیت بود و طبعیانی بشمار اندام
 گوشت و کباب آمده بشن زین

بولا ناچاره سبب
 از زبان نجیب جهان خود
 سخن نجیب عالم
 سخن گویا از روزگار
 درین آیین بس بازار
 بوی نذر کرده باشند
 اقامت آن بلده باد
 شدت بر شکل نجی بود که بلده
 آید و از نظر دریا حسن بشن
 طبعیانی نموده بود که یاد از قلم
 نفع میداد و نصف شهر از این
 که نیت بود و طبعیانی بشمار اندام
 گوشت و کباب آمده بشن زین

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلوة والسلام
 على من لا نبي بعده
 وآخيه الطيبين الطاهرين
 ائمة المرسلين
 في كل زمان ومكان
 بعد محمد وآل محمد
 صلوات الله عليهم
 اجمعين

که بازار شرک و بدعت و نفاق ایشان رواجی داشت بسبب ظهور آفتاب مسکنت
 سنیه رونق و رواج ایشان رو یکجا او نهاد و آن طریق مطلقاً محو و منسوخ شده بود
 تقریر و پذیرد بر استقامت صحیح و امام محمد شین فرستادند و حضور استقامت
 چنین بگویند سزا پیش چیست چون استقامت حضور و الارسید جوابش بدینگونه
 تحریر یافت که از و اصلمان خدا این بدیع نباشد چه اگر مفارقت و فوت از من
 زمین و آسمان میگردد چنانچه فحوی آیت کریمه خدا بکت علیهم السماء و الارض
 الایدیه نص صریح قطعی است چون جواب با صواب و ندان شکن بجاسد آن بدینگونه
 از غایت خجالت چند روز آن راز را نهاده و داشتند و آخر خوب قول شهور صریح
 یار را یاری بود از یار پارانیش کن + این راز مخفی بر ملا گردید و آن آیه در بیان
 نام و پیشمان شدند بالآخری بعد دو سه هفته از آیه آیه حضرت فرمود و این که
 چون آب دریا بجا است تیزی داشت در شهر مرزا و در آن شهر
 غیب اللطیف که از احمد و نما این بر سر آمد و در آن شهر
 مشرف شده و در روز و اقامت حضرت که در آن شهر بود
 گزیدند و در کمر همت عجمیان است بسکه در آن شهر
 اقامت آن مقام خالی آن شهر رواجی آن محبت در آن شهر
 نام و محبت گردیدند بعد القضا که در آن شهر بود
 و بجا کرده اقامت گردیدند و در روز و اقامت مانده بطی گردیدند

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلوة والسلام
 على من لا نبي بعده
 وآخيه الطيبين الطاهرين
 ائمة المرسلين
 في كل زمان ومكان
 بعد محمد وآل محمد
 صلوات الله عليهم
 اجمعين

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلوة والسلام
 على من لا نبي بعده
 وآخيه الطيبين الطاهرين
 ائمة المرسلين
 في كل زمان ومكان
 بعد محمد وآل محمد
 صلوات الله عليهم
 اجمعين

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلوة والسلام
 على من لا نبي بعده
 وآخيه الطيبين الطاهرين
 ائمة المرسلين
 في كل زمان ومكان
 بعد محمد وآل محمد
 صلوات الله عليهم
 اجمعين

از آنجا که در این شهر و در این اقامت و نشینگاه از آنجا که در این شهر و در این اقامت و نشینگاه از آنجا که در این شهر و در این اقامت و نشینگاه

انتاد و جانوران قربانی بطریق نذر چندان جمع شده بودند که تا سه روز اکثر این ناس از آن متمتع گشتند و چون طلوع سهیل و تخفیف سیل روداد حضرت براسه خود یکسره بجزیره کرایه فرمود از بنارس کوچ کرده بشهر غازی پور نزول اجلال فرمودند و سه روز اقامت در آن شهر چون روداد خلایق بیشمار از هر طرف بخدمت رسیده بیت نمودند و از دروغ نصابی از جمله آویزه گوش ساخته ابر جمیع شرکها و بدعتها تو به نمودند و از آن بلده کوچ فرموده مقصل مانیه فرود آمدند و بطور سابق خلایق بیشمار از بسوشتافه بهره باب بیعت و نصابی گشتند و از آنجا به بکسر تشریف آوردند و نشینگاه شده صبحدم کوچ نموده به وانا پور رسیدند و چون حمله انگریز و دیگر ساکنان که از مدت طولی انتظار تشریف آوری داشتند و بعضی کسان از بنارس سعادت همراهی مستعد بودند بر ارضیافت ایشان با قامت یک هفته اتفاق افتاد و درین اقامت از معظمتها می مولانا اسمعیل شهید و مولانا عبدالحی مرحوم طوایف انام از اجلان و اشراف خصوصاً اولیان از افعال شنیعه و اعمال تبیحه خویش تائب و محتسب گشته نوشته سعادت اختیار کردند و با آنکه اسباب کثیر و اموال خطیر میداشتند یکبار ه دست برداشتند بعد نقضای هفته در شهر غازی پور تشریف آوردند و متصل مد رسه گشته بابتند و مقدار دو هفته در آن شهر تشریف میداشتند و درین مدت سیسیر خلایق کثیر از بنارس و پیر به نصابی و اندر ز آن پیر در شفیع سعادت پذیر گردیدند بعد نقضای ایام از آن شهر کوچ نموده بر پیر و چند روز در شهر و دیگر رسیده یک روز اقامت گزیدند

از آنجا که در این شهر و در این اقامت و نشینگاه از آنجا که در این شهر و در این اقامت و نشینگاه از آنجا که در این شهر و در این اقامت و نشینگاه

۷۰

بسیار از این اقامت و نشینگاه از آنجا که در این شهر و در این اقامت و نشینگاه از آنجا که در این شهر و در این اقامت و نشینگاه

از آنجا که در این شهر و در این اقامت و نشینگاه از آنجا که در این شهر و در این اقامت و نشینگاه از آنجا که در این شهر و در این اقامت و نشینگاه

سید عبد الله بن سید بهادر علی که از اجل خلفای حضرت است و لکن کتب دینیہ مطبوعه
 بسیار کان از ساکنان آن مکان بیعت نمودند از اخبار و اندک گشته متصل بلده کلکتہ
 طیاری طعام چاشت کشتیبار بستند نشی این الدین وکیل گه گن سر سدا میران آن
 عظیمه بود با چند عماید دیگر بشرق استیلام خاکپای آن امام عالی مقام سر افتخار فلک دوار
 سر و صدا شدند کرای آفتاب مالکتاب اگر بقدم سر لزوم خود این ذره بمقدار را بنظر
 توجه بنوازی و کلبه اجزان این فقیر را بشرق قدم خود منحرف و سباهی میا و آخرت سازی
 دور از اخلاق درویشان و عساکر نوازی نخواهد شد اگر سر و صدای این کینه بشرق
 مشرف گردد زهی طالع این از آن سر خمی اقبال این بخت بلند خواهد بود چه اگر عماید
 و غیره ساکنین این بلده گرد ما کرده برای ادراک این اقبال که استقبال است اینک بر سر
 حضرت فرمودند که نشیندی بیت بود روشن بر دوش پستان که باشد دست دست
 پیش دستان چون پیش دستی کردی گوی معاب روی اشارت اعلیم چه کجا اشارت
 دیگر جانات قیام این شهر مکن و در می نخواهم کرد درین اشارت دست عماید کسی
 رسیدند و بلاقات فائز گردیده در خواست نزل بجان خود از آن حضرت بکمال
 حاجت و لجاجت نمودند حضرت فرمودند که ما از نشی این الدین محمد عثمان عهد موکد
 کرده ایم که نامت اقامت این شهر بجان ایشان استقامت مداریم و ما چه صاوة
 مغرب چون تاریکی عالم را فرو گرفت از کشتی فرود آمده سوار و پیوسته میکارند
 تشریف بردند و نشی سطور سکونت آن معدن فیض خاص در باغچه خویش که کمال

این کتاب در کتابخانه
 سید بهادر علی
 در شهر کلکتہ
 در روز دوشنبه
 در ماه شعبان
 در سال ۱۲۰۰
 در شهر کلکتہ
 در روز دوشنبه
 در ماه شعبان
 در سال ۱۲۰۰

سید بهادر علی
 در شهر کلکتہ
 در روز دوشنبه
 در ماه شعبان
 در سال ۱۲۰۰

۴۱
 در شهر کلکتہ
 در روز دوشنبه
 در ماه شعبان
 در سال ۱۲۰۰

در شهر کلکتہ
 در روز دوشنبه
 در ماه شعبان
 در سال ۱۲۰۰

ایضا طایفه ای از ایشان
 در بیت تابه در وقت
 عادی در وقت تابه در وقت
 ایضا طایفه ای از ایشان
 در بیت تابه در وقت
 عادی در وقت تابه در وقت
 ایضا طایفه ای از ایشان
 در بیت تابه در وقت
 عادی در وقت تابه در وقت

را برای گفتگوی نبود از مدعی و مدعا علیه پرس که غالب یا مغلوب گرد حق الوکالت ایشان
 بهرگونه با ایشان میرسد بعد از نقضای همراه انگریزی دو بار چشم خود معائنہ کرده ام که از
 عدالت مبالغه خطیر بر فیل بار کرده گاهی سی هزار گاهی چهل هزار ایشان وصل
 میشد و قریب پانصد کس از طلباء و فقرا از سرکار فیض آثار ایشان هر دو وقت طعام و
 بعد شش ماه کسوت بلا تعرض سجد و کدی یافتند و هر هر وی که عازم بیت اللہ الحرام
 یا وطن مالوفه از آن مرجع فیض طلب میداشت بکشاده پیشانی و اسن آرزویش اگر آن
 باری ساخت لیکن با وجود این دولت و اقبال و این اہت و اجلال از عبادت
 منعم حقیقی و محسن تحقیقی ہمواره غافل و ذاہل نہی بود که مزید بر آن تصور نباشد
 چون از کار عمدہ خود فراغت یافته بخانه میرسد بامورات خانگی که شخصی سپرده بود
 خود را بیکار و معطل داشته در شرب خمر و تماشای رقص و مجوابگی بزنان پری بیکر ہوش
 مشغول و مصروف بودی مگر از وقت درود سعادت آمد و جناب عاقبت محمود روزی
 بخند نشرمی بود و شبانہ بہمان بلای آفت اندامی که بیخ شجرہ دین و ایمان سیکند و عاقل
 را نگونسار بد و زخم می افکند منہک و مشغول بود و دمام باندہای خود میگفت کہ حیف شد
 کہ عشرت دنیوی کہ سم حیات اخرویست این روسیاه عاقبت تباہ را کہ س محض است با وجود
 این اکثر فیض تاثیر کہ سجد و جہد آلاں دستیاب میشود و محروم و ناکام میدارد چون
 دو ہفتہ برین ماجرا گذشت و قریب دو ہزار کس از عمائد و علماء و غیرہ متوسلان ناظم
 آن مکان بہ بیعت آن سید عالیشان گوی سعادت ربودند روزی ندمای خود را

و بیہ نصیحت خودم از ایشان
 ایضا طایفه ای از ایشان
 در بیت تابه در وقت
 عادی در وقت تابه در وقت
 ایضا طایفه ای از ایشان
 در بیت تابه در وقت
 عادی در وقت تابه در وقت

چون باد بباری کرد و گلستان
 شکفته باز نماید بیخ
 نزل کہ خاک از آفتاب
 بود سیدہ بخت صد آرزو
 آن محفل کنا صد الحاج
 فلذت اگر گلزاران

تمام نشدند و این خادم
 ایضا طایفه ای از ایشان
 در بیت تابه در وقت
 عادی در وقت تابه در وقت
 ایضا طایفه ای از ایشان
 در بیت تابه در وقت
 عادی در وقت تابه در وقت

بین اهل بیت علیهم السلام باقی جا مانده است
 بین اهل بیت علیهم السلام باقی جا مانده است
 بین اهل بیت علیهم السلام باقی جا مانده است

نماید و بعد از ابواب الهی و تعب بر او و خود بکشاید هرگز مانع و مزاحم در معرض نخواهم گشت لیکن شرط
 است که بمواجه و مشافه بنده گردد پس چون امور است شنیدید در سمیات نتیجه نگردد و در روز و تا خود
 خود را پیش من نذر دآن ندیم نهیم این مژده را بخصور غنشی رسانید با ما و آن که در روز
 جمعه بود با بسیار شیرینی رنذر نظر آن عالیقدر گذرانید و بر بقعه بیعت شریف که در روز
 و تقای مراند و جهانی است گردان خود را زیب و زینت بخشید ز آن حضرت بعد از گفتار
 کلمات بیعت علی ملائک اناس که مجمع هزاران کس بود با سنگ بلند است آن از
 گرفته فرمودند که شرطیکه فیما بین ما و شما دائر است از دایره آن پا بیرون نماند
 بموجب بیعت مشهور بیعت هر کس که را اندازه بند پای فراتر از مستحق است که بیعت کند
 با من ندارد و استمع چون این گوید که نامی را از آریزه گوش خود کرد و طوفان گرفته اند که
 چنان جوش نمود که همه اهل مجلس در گریه افتادند و از جوش وقت بیعت است و از جوش
 آب طلبیده بر روی چند کلمات طیبات ویده بر چوهره اش زدند که جوش او بیفتد
 جواب داد که بنده ضعیف را چه یار که عمود و موافق حضرت است که اعلی اعظم را چه یار
 ما و ذیبت تحمل توانم شد مگر آنکه مبت عالی و دعا متعالی در قوائین راه و در طیبین سلام
 خواهد بود و صدق قول سعدی علیه الرحمه بیعت کسی که استقامت در راه است
 بر فریدون زرد و پیش برود بعد انجام این کلام سپید ما تمام شد و در روز
 را برداشت و کلاه از سر نماده و ثوق این محمود را از آن و عدایان را از آن
 التجا و بانواع سماجت و الحاح از رب الارباب خواستند و شاید این دعا را
 در این روز و در این روز و در این روز و در این روز

بین اهل بیت علیهم السلام باقی جا مانده است
 بین اهل بیت علیهم السلام باقی جا مانده است
 بین اهل بیت علیهم السلام باقی جا مانده است

این کتاب از کتابت بسیار کمال
 در این روز و در این روز و در این روز
 در این روز و در این روز و در این روز

دانشقار با کمال نفس و
 ازاری و بجایت ازاری
 لایان و نالان با غلظت و سوزان
 شایسته از آن گرفته در سالکانه
 اجازت رخصت داد و پیر از آن
 از آن جان بجانده با کمال
 میست او بود رسیده نام بر
 به و ازاری در گم و بی ازاری

از خانقاه مغرب پابرون کشیده مانند اوتاد و ابدال در چهار گوشه عالم تماشای نظاره
 آیات اسد بجزای فانظر الی آثار رحمة الله بهر گوشه و کنار ستلاشی در متر و در گویند
 منشی سبوق الذکر در آن مقام وحشت انجام که ملو و مشغون از چراغان و قنادیل کفالی
 محض از اجانب و اقارب بود دست آن شاید رعنا گرفته و در خانه بسته بر سر پریش و
 نشاط جا کرد و حال آن دو کس بمصدق این چند ابیات مؤلف رساله است مثنوی

میت او بود رسیده نام بر
 به و ازاری در گم و بی ازاری
 سوگواری و موجبان زیاد
 در ازاری پوست لب بگو
 ایشان ننگ از آن صبح دید
 دو گوهر گشته آفتاب بنفشه

یکے چون ملک دیگری چون پری	یکے چون خرد ماه با مشتری
یکے کاسه و دیگری بے بسا	دو گوهر بیک کان نمودند جسا
بہ تہ شقاوت و گر خار چین	ازان دو یکے را سعادت قرین
یکے چون خزان دیگری چون بہا	یکے همچو گل دان و گز همچو خار
ز ایان و گردیدہ برد و خستہ	یک از سمع ایمان بد افز خستہ

از در کاشق خاگر
 جناب سید المجاہدین
 با عام شریف آوردند
 از روز نشی سحر و طریق
 ستره بپوشید سلام
 حاجت خیر انجام بر رویاب

چون بازار عشوه و ناز نیما بین آن عاشق جان بلز و معشوق دلنواز طنز نگار
 گشت خریداری مشتری رضای فرزند متفق گردیدہ شیشہ شراب از طاق
 آورده با ساتکین و پیالہ بیک کرسی نمادہ خواستند کہ با ہم بنوشند کہ وقتاً با
 آنکہ چند دروازه آن مکان بسان بہت خانہ زلیخا مسدود و مقفل بود و معقوب
 وار جناب سید المجاہدین رسیدہ بر کرسی کہ مقابل کرسی ایشان دور نمادہ بود
 نگشت بدان بہشتند آن یوسف دوران چون بتامل تمام و تفکر مالا کلام سوزنی
 نگاہ کردہ شناخت شیشہ و پیالہ و ساتکین را بر زمین زد و بکلمات تسبیح و تملیل

سازان ملاقات منشی
 پیوستہ کلام و تقاضای
 و چون از جوار سلام نکالی
 حاجت خیر انجام بر رویاب
 حاجت خیر انجام بر رویاب
 حاجت خیر انجام بر رویاب

بمعرض تبیان آورد و بعد از آن گفت که کبرام رو که آبرویش بجاک مذلت رخواری بختم
 شد در آن محفل عالی که محل مقصد صدق ابل یا است رو آرم آنکس سادرت نموده در جو آ
 گفت که اولیا رندا و پیشوایان راه پد امطرح انوازا متناهی و اخصل الخواص خلیفه الهی
 بستند اگر ادرات صادق و عزم توبه راسخ داری مضمون این رباعی ابد رفته خوشتر
 نموده قدم جبارت بر کثار رباعی

گر کافر و گبر و بت پرستی باز آ
 صد بار اگر توبه شکستی باز آ

باز آ باز آ هر آنچه هستی باز آ
 این در که مادر که نوسیدی نیست

منشی مذکور بجزو اصفا را این نوید فرحت جاوید از سر قدم ساخته بجلوس الاحاضرت
 و بجزو بروی بان شمال نورانی لرزان و گریان بر پای حضرت افتاد حضرت
 برداشته در کنار گرفتند و تسلی و سکینش داده به پهلوی خویش جادا در مدت هفت
 وعشره این خبر به خاص و عام منتشر گشت و ساکنین آن بلده عظیمه تادرت دو ماه هر
 قریب هزار کن بیرون بیعت بهره یاب میگشتند رفته رفته چندان هجوم عوام و خواص
 گردید که در شش پاس فراغ بجز نماز پنجگانه دست نمیداد تا باکل و شرب چه رسد و چون
 اجماع خلاایق بر روز از احاد و عشرات بل از الون کثیره متجاوز گشت مکانی وسیع
 متصل مکان آنحضرت بود آنرا از مردمان ملو و شیخون می ساختند و چون پریشانت حضرت
 در روز و از تشریف ارزانی فرموده بیعت هشت دستار را و کرده بهر گوشه و کنار آن مکان
 بدست باصین سپرده الفاظ بیعت مبارک را مانند الفاظ اذان با هنگ بلند تلقین می فرمودند

این جمله در پیش اب
 عبدالحی صاحب کتب و عظیم
 بنویسند و بعد از آن
 در آن سخن این بود که
 در آن سخن بر جاری
 در آن سخن بیعتی
 در آن سخن و آسایش
 در آن سخن و آسایش
 در آن سخن و آسایش

۷۵
 در آن سخن و آسایش
 در آن سخن و آسایش
 در آن سخن و آسایش
 در آن سخن و آسایش
 در آن سخن و آسایش
 در آن سخن و آسایش
 در آن سخن و آسایش
 در آن سخن و آسایش
 در آن سخن و آسایش
 در آن سخن و آسایش

در آن سخن و آسایش
 در آن سخن و آسایش
 در آن سخن و آسایش
 در آن سخن و آسایش
 در آن سخن و آسایش
 در آن سخن و آسایش
 در آن سخن و آسایش
 در آن سخن و آسایش
 در آن سخن و آسایش
 در آن سخن و آسایش

کلیه بیعت در منزل بیانی بود
 که در غلظت و کثرت از آن
 که در غلظت از وی اندر
 که در غلظت از وی اندر
 که در غلظت از وی اندر
 که در غلظت از وی اندر

و احوال نکاح از زن و مرد گفتیش ساختند ز نیکه بی نکاح بامرد خود معامله زنان و شوهری
 داشت اگر در آن محفل حاضر بودی سنت نکاح برایشان جاری میساختند و اگر از آنجا
 حاضر نبودی اورا بتاکید تمام حاضر ساخته الفاظ نکاح را تلقین فرموده رخصت میدادند
 و اگر احضارش ممکن نبودی بتقصید مزید مامور شدی که الآن بدون نکاح همیشه نشوی
 و شیان عهود شدید از وی گرفته رخصت میکردند حاصل قصه هر روز و دردت
 شش پایش بر مردمان این قماش سنت سنیه نکاح جاری می بود و اضرار در بلده
 عظیم آباد کلکته از هر محله متواتر و متوالی خبر رسیده که چون بالعین مستفیدین بیعت
 گشته بسکن و ماوای خود جا گرفتند هر رس متعین خود را جمع ساخته صاف صاف باهنگ
 بلند میگفتند که بر کس که از شما یان سیدالجهادین بیعت کرده باشند با من بگویند که سوما
 برادری با وی جاری خواهم داشت و برزنا بنیامی که ازین کحل هدایت محروم خود را
 خواهند نمود اورا بپند و فرنگی خواهم انگاشت و احکام برادری یک قلم از وی مقطع
 خواهم نمود و هر شرط و حجت تمام است چه گویم و چه نویسم که بعد از سوج این سانجه عجب
 گونه هجوم در دایره آنحضرت شبانه روز همیا و موجود بود که خامه بریده زبان از نو
 تقصیل این اخبار اگر چه اندک از بسیار و شتی نمونه از خروار باشد از چیز امکان بیرونست
 و در هر هفته چون سیدالجهادین مولانا عبدالحمی را که برای وعظ گفتن مقرر بودند روز
 شنبه در روز مبارک جمعه بعد فراغ نماز نگر که ازل وقت فراغ بشت تا نماز شام چنان
 شمع هدایت و ارشاد می افروختند که خلائق پروانه وار بران میسوختند بیات را رقم

گفتی که بعد بی تازگی
 جو کز بی آمدند کلام
 علی الصلوٰه و علی السلام
 از بی باز ایست چنان
 نظمی از بی بر بام
 نمود و عظمی
 در شان آن بلده عظیمه

با و زوشی بر کار سیدان کبار
 و از نو موصول بسبب
 این چون داخل گشت
 رسید به سیدان چنان
 که در غلظت از وی اندر
 که در غلظت از وی اندر
 که در غلظت از وی اندر

مجلس ششم از باب بیاض
در تفسیر این آیه
و در بیان
عبد و بنده

نیست چرا که این درویش بعد یک دو سه ماهی دیار عرب خواهد گردید ایشان جوایز دارند
که آثار این کس تا دامان قیامت زایل و معدوم نخواهد گردید بسبب اینکه جمیع فرقه مسلمانان
با هم عهود و موثقی با آنان غلاظ و شداد مستحکم و مضبوط کردند که هر که دامن لب خود را با آنها
نجاست بیاید جرمانه سنگین بعد گرفتن تو به بردن طعام حسب حال در مقر و سفر
از دنیا نجات اهل محل و عهد نامه از جمیع توابع و متبعین خویش نویسانند پیش هر سردار
حاکم بعد صفاء این کلام با ایشان گفت که هر گاه این درویش توجیه مقصود خود خواهد
گردید بعد اطلاع از سواخ شهر و اخبار کیفیت مسلمانان در آنجا آنها
البتة پیش نهاده خاطر خواهد گردید در ایام اقامت آن شهر که هر امری که در آنجا
از بر علی باراده حج سعیت اختیار کرده بودند بخدمت بنیاده از آن در آن
بعضی شمار رسیده بودند و دیگر خلایق پیشا که از آنجا این شهر را می
میرسیدند در همان روزهای بالفیق و کارهای تجار از آن شهر است و این
طبخ طعام در خانه اندان زبیره الکرام نمیشد بلکه آنوقت طعام مسلمانان
که از مسلمانان فاضل مانده در خانه های جوانان و مسلمانان و در آنجا
شادی و خوش رویی و دگرگی بودی و در آنجا که مسلمانان و در آنجا
هر چه که طلب میکردند از آنجا میدادند و در آنجا که مسلمانان و در آنجا
نماز که در آنجا حضرت بر قامت حضرت بود که در آنجا مسلمانان و در آنجا
نی یافت میگفتند که در بیت اقامت کلمات از آنجا که در آنجا مسلمانان

در این باب
در بیان این آیه
در بیان این آیه
در بیان این آیه

این عالمین است در انشا الله تعالی و عسوی و عسوی
 است که ابوالبابی فی...
 انما یستدبرکم و یخلفکم
 انما یستدبرکم و یخلفکم
 انما یستدبرکم و یخلفکم

نوازن بساخ بهاران هزار
 همه غسرت در بحر صدق و صفا
 به بین سوبو صنعت کبریا
 همین حیرتم رهبر و غمگسار

ملا یک سج دران بے شمار
 به تسبیح و تهلیل حمد و ثنا
 یکے گفت اسے زائر اندر سیا
 بجگمش درون رفتم آشفته وار

عیناً و شمالاً تا امان در نظم
 آمد از در و امانه شمالی آنچه
 در و در عفویت در بوش و
 طاقاطران شمشاد در
 در و در عفویت در بوش و

چون درون رفتم و مقدار دوسه پرتاب تیر راه طی کرده شد دیدم که شخصی
 بر کرسی مکل بجوهر تابدار دیو اقیات ابدار که هر دانه ازان بخران هفت تلمیر
 می ارزید نشسته است و جمالی دارد که عقل و صفات در وصف او ببادیه حیرانی و
 پریشانی...
 قلم بریده زبان بار تمام شمه از تو صیفش مانند مال قلم لاغر و

لرزان و بر خود بچیان شنوی

چو تابنده خورشید در نیمروز
 عیان از رخس قدرت کردگار
 به تب لرزه و ایم سیل مین
 عیان سنبستان بگرد من
 ملایک و را ساخته سجده گاه
 نهاده دو صد مهر حیرت بلب
 سلامی نمودم بان کشت کیش
 شده حیرتم جمله بیرون خرام

فرزان رخ خوب آن دلفروز
 غلط گفتم اعجوبه روزگار
 ز شمش عرق ریز گل در چین
 دوزلفش بگرد رخس حلقه زن
 رخس ساده از ریش و سبلیت چو ماه
 ستادم چو پیش و لے با ادب
 مرا خوانده نزدیک رفتم چو پیش
 بخندید و دادم جواب سلام

با صدویل و ثوبوزان
 قمری ملک بالابیت بچوب
 از ملک و با غم بر وار
 و یکبار عیان ملک از دست
 داده چون سائبه بنی

این عالمین است در انشا الله تعالی و عسوی و عسوی
 است که ابوالبابی فی...
 انما یستدبرکم و یخلفکم
 انما یستدبرکم و یخلفکم
 انما یستدبرکم و یخلفکم

درخت خجالت از غنچه کسب
 ز درخت خجالت از غنچه کسب
 ز درخت خجالت از غنچه کسب
 ز درخت خجالت از غنچه کسب

جان رفته به تنم باز آمد و طائر هوش و خرد پریده بر ج دماغ کمال خرمی و سرور جا گرفت
 چون دیده ناظر تماشای آن مکان فرحت نشان بگماشتم مکانی دلر با پر از اشجار
 سیوه گوناگون چون یار یار در هم آمیخته متصل آبجوهای سرشار معانه شدا بیات

باغی که کد پورش بهار است هر سیوه کواکب است رخشان آب هنرش جو آب حیوان مرغسان بدرخت او نوازان در عقل و خرد بیان نهان	هر گل جو چهره رخ تابدار است هر پنجه جو لعل در درختان چون سیم گداخته درختان با هم بصدای مرمبازن سرست بمنه محمد یزدان
--	---

اگر چه تماشای آن بستان که نظیر و حدیث در مکانات سفلی امکان ندارد و سیر
 و آسودگی حاصل نبود بجز کم ضرورت پیش کرسی نشین آمده به تفحص تفتیش لب
 کشادم که برد و مکان متضاده حسیت و نام چه دار زندگفت یکی بهشت برین
 است دارالقرار مومنین متین برب العالمین در دوم زند انخانه کفار شرار که
 در عبادت اصنام مشغول و مصروف می باشند نو که از زمره کفار فحاشه است و در
 عالم اختیار سکونت داری خویش را ازین مکان بهیبت نشان محفوظ و در امان
 دارد اگر یک اهل ناگهان در رسید از هیچ توبه و انابت و لجاجت و ضاعت سومی
 و بیبودی نخواهد بود و ابدال هر دست ثعابن مالان و مجوس این مکان قباح
 تو امان خواهی ماند ز هزار ز هزار دینی که داری دست بردار و در احاطه سلاسیا

با طرافت و انان جهان کج
 در دیده تملک نشویند و از اناری
 عجاظت از نوت و در ویر از
 در بستان ام کز نرفته خود را بدو

۷۹
 بیکاری از کج در دیده
 کشته ای ملک با ز غوا
 چون فوایم به بیداری
 بشکوفن در جبار انکسیر
 در بستان نمود ای بستان

گاه از افغان زشت و زین
 گاه از افغان زشت و زین
 گاه از افغان زشت و زین
 گاه از افغان زشت و زین

ام جہای فیض بہار در
 ام جہای ہادی اہل فضل
 ام جہای سید احمد امین
 ام جہای فیض امیر
 ام جہای امیر دینا دین
 ام جہای فضل باب العالیہ
 ذہ شرفی پیرانی ہاتھ
 نکل بود کشتی علیہا

قصہ کوتاہ چون صبح دیدم از خورشید عالم تاب کفر و ظلمت کیسو گردید نزد یک صاحب
 ڈاک رشتہ بعض سانسیدم کہ مراد و از دو سواری ڈاک بگلکتہ باید رسانید آنشخص
 روز دوم برداک نشسته در عرصہ چہار روز فائز گلکتہ گردید و بچرو وصول در محفل
 خیر شمول رسیدہ بعد از اسلام نذر گزارانید مے ختیار بپارے آن زبده الانبیا افتخار
 و طوفان گرید کہ یاد از طوفان نوح میداد و حضرت تسکین و تسلیش فرمودہ شہر
 را تا دید و آغوش مرحمت جا داده حالش پرسیدند آن سعادت مند قصہ خواب ہر امر
 صواب خود را کہ ہزاران ہزار کس از خواب غفلت بیدار ساخت بکمال تفصیل بیان
 آنستہ بحکم تبیان در آورد و بعد از آن تکلم کلمہ شہادت گردیدہ در حجر کہ اسلامیان
 رزقہ ایمانیان بکمال نشاط و انبساط در آمد و بعضی والا رسانید کہ ہر چه احکام اسلام
 ضروری و لاریبی باشد اجرائی آن بر بندہ در بیغ نداشتند حضرت ہما وقت مزین
 خاتن را طلب داشتہ سلاح چہرہ او بطور اسلامیان ساختند بعدہ مخنون بنودہ در
 زمرہ مخنونان جا داده دوسہ خادم برای خدمتش بگماشتند چون ہر احوال ختنہ بصحت
 انجامید با باس فخرہ طبرستان ساختہ بجنور والا آوردند و بیشتر بیعت مشرت گردیدہ بہر
 دوسہ روز نقد رخصت از حضرت بکف گرفته باز بسبیل طمک نمازم دیار خود گشت ہیات

در شبہ بعض سانسیدم کہ مراد و از دو سواری ڈاک بگلکتہ باید رسانید آنشخص
 روز دوم برداک نشسته در عرصہ چہار روز فائز گلکتہ گردید و بچرو وصول در محفل
 خیر شمول رسیدہ بعد از اسلام نذر گزارانید مے ختیار بپارے آن زبده الانبیا افتخار
 و طوفان گرید کہ یاد از طوفان نوح میداد و حضرت تسکین و تسلیش فرمودہ شہر
 را تا دید و آغوش مرحمت جا داده حالش پرسیدند آن سعادت مند قصہ خواب ہر امر
 صواب خود را کہ ہزاران ہزار کس از خواب غفلت بیدار ساخت بکمال تفصیل بیان
 آنستہ بحکم تبیان در آورد و بعد از آن تکلم کلمہ شہادت گردیدہ در حجر کہ اسلامیان
 رزقہ ایمانیان بکمال نشاط و انبساط در آمد و بعضی والا رسانید کہ ہر چه احکام اسلام
 ضروری و لاریبی باشد اجرائی آن بر بندہ در بیغ نداشتند حضرت ہما وقت مزین
 خاتن را طلب داشتہ سلاح چہرہ او بطور اسلامیان ساختند بعدہ مخنون بنودہ در
 زمرہ مخنونان جا داده دوسہ خادم برای خدمتش بگماشتند چون ہر احوال ختنہ بصحت
 انجامید با باس فخرہ طبرستان ساختہ بجنور والا آوردند و بیشتر بیعت مشرت گردیدہ بہر
 دوسہ روز نقد رخصت از حضرت بکف گرفته باز بسبیل طمک نمازم دیار خود گشت ہیات

برای زاد راہ ابن سفر سید
 اظہر نقیبت و از وہ ہزار
 بیستہ پنجاد از تہ کہ در
 غیرہ خریدند و ہزار ہزار
 ختمیہ ہزار ہزار
 ہر باقی کہ ناخدا این

چون بہاران شد سوی آن انجن
 صدر آراے مسلمانی شدہ
 بود بیگانہ ز اہل راز گشت

چون خزان آمد ز شہر خویشتن
 بود ناری طرفہ نورانی شدہ
 گلخن آمد چو گلشن باز گشت

ہر باقی کہ ناخدا این
 اظہر نقیبت و از وہ ہزار
 بیستہ پنجاد از تہ کہ در
 غیرہ خریدند و ہزار ہزار
 ختمیہ ہزار ہزار
 ہر باقی کہ ناخدا این

در گنگا ساگر جریان نموده روز سوم مقدار یک پاس روز برآمده در حجاز و خار در معبری که
 مشهور بگیلا کاچی است داخل گردیدند و واقعه عجیبه جادیه غریبه و داده حکایت منظومه

در پنجایکے قصہ آمد بیاد
 حکایت عجیب است بان پوشدار
 کہ میگفت آن سید پاک کیش
 کہ من چون ز مسکن بہ بستم کمر
 سوے مشرق ملک ہندوستان
 چو یکسر ز انہار کردم گزار
 بان صورت معنوی شد پدید
 بجاہ و جلال و برعب کمال
 من گفت بان جبارت مساز
 منم آنکہ فرعونیان را ہلاک
 ہزاران سفاین ہر سال ماہ
 ندانی محیطم بگرد زمین جو
 چرا سیر گردیدی از جان خویش
 رحبان خود امروز سیر آمدی
 بچانت اگر نیست ہمیں و پاک

کز و کبر و نخوت رود سر بسا
 بگفتار من سر بسر گوشدار
 دوسہ بار شنیدم از گوش خویش
 پئے حج و عمرہ ز بہر سفر
 بکشتی بر انہار گشتم روان
 مرا گشت چون بحر اعظم و چار
 بہ بیت کہ پوشش از سر من پرید
 کہ از وصف او ناظرتہ اندالال
 کہ تو صغورہ ہستی زمین مثل بان
 نمودیم بے بیم و بیخون و بال
 ندانی کہ چون می نسایم تباہ
 منم دائرہ نقطہ وارشن بین
 ز زخم جو دانی تو دوران خویش
 کہ پیشم بدنیسان ولی آمدی
 چرا ہر بان را نسائی ہلاک

بسیار از آن جبارت که کردم متوجه
 علی بعد از این نزد با نوابکام
 بعد گذشتن دو سه ساعت بخومی لنگر برداشته و پروها گذارشته مرکب را سرداوند
 و آنحضرت جمیع اهل مرکب را یکجا فرموده و عای حزب البحر را سه بار تلاوت کردند و بعد
 ازان بکمال تضرع و زاری برای حفظ جان و مال اهل کشتی بل برای اهلایی جمیع
 بدرگاه باری سئلت نمودند و بوقت دعا و تائین اهل کشتی عجب حالت بر حضرت
 طاری و ساری بود که گویا بر کس از گوش جان نوا می فاستجند نامی شنود و چون
 رویت زمین متعذر و مشکل گشت بکلم آنحضرت هر کسی بجای و آرامگاه خویش قرار گرفت
 و مرکب مذکور لیلًا و نهارًا در جریان بود تا آنکه در جزیر کلی کوٹ که منجمد جزایر ملیبار است
 لنگر کردند و ناخدا با کثرت توابعین خویش قریب نصف رفقای خود از مرکب فرود آمدند
 در کلی کوٹ فرود گشتند احوال ملیبار حکویم و چه نویسیم که معاملات و رسمیات آن
 مکان عجوبه روزگار و مخالف عادات جمیع بلاد و امصار است چنانچه شمه ازان بنویس
 خامه بطریق اجمال می سپارم و انمودی ازان درین صفحه قطاس می نگارم چون
 آن بلاد متصل خط استوا واقع گشته گرمی مغرطه در ان مقام طاری و ساریست و ادب و
 و سردی بجز نام بگوش ایشان نرسیده بنود ان مقام چو زن و چه مرد همه عریان میباشد
 حتی که دختران ناکند اتاری از جامه خود ندارند و برهنه محض میگرددند و باید رو بر رو
 و با در خود در دو کانهای و محلههای خویش می نشینند و در سیر محلات و بازار کتاه

بسیار از آن جبارت که کردم متوجه
 علی بعد از این نزد با نوابکام
 بعد گذشتن دو سه ساعت بخومی لنگر برداشته و پروها گذارشته مرکب را سرداوند
 و آنحضرت جمیع اهل مرکب را یکجا فرموده و عای حزب البحر را سه بار تلاوت کردند و بعد
 ازان بکمال تضرع و زاری برای حفظ جان و مال اهل کشتی بل برای اهلایی جمیع
 بدرگاه باری سئلت نمودند و بوقت دعا و تائین اهل کشتی عجب حالت بر حضرت
 طاری و ساری بود که گویا بر کس از گوش جان نوا می فاستجند نامی شنود و چون
 رویت زمین متعذر و مشکل گشت بکلم آنحضرت هر کسی بجای و آرامگاه خویش قرار گرفت
 و مرکب مذکور لیلًا و نهارًا در جریان بود تا آنکه در جزیر کلی کوٹ که منجمد جزایر ملیبار است
 لنگر کردند و ناخدا با کثرت توابعین خویش قریب نصف رفقای خود از مرکب فرود آمدند
 در کلی کوٹ فرود گشتند احوال ملیبار حکویم و چه نویسیم که معاملات و رسمیات آن
 مکان عجوبه روزگار و مخالف عادات جمیع بلاد و امصار است چنانچه شمه ازان بنویس
 خامه بطریق اجمال می سپارم و انمودی ازان درین صفحه قطاس می نگارم چون
 آن بلاد متصل خط استوا واقع گشته گرمی مغرطه در ان مقام طاری و ساریست و ادب و
 و سردی بجز نام بگوش ایشان نرسیده بنود ان مقام چو زن و چه مرد همه عریان میباشد
 حتی که دختران ناکند اتاری از جامه خود ندارند و برهنه محض میگرددند و باید رو بر رو
 و با در خود در دو کانهای و محلههای خویش می نشینند و در سیر محلات و بازار کتاه

بسیار از آن جبارت که کردم متوجه
 علی بعد از این نزد با نوابکام
 بعد گذشتن دو سه ساعت بخومی لنگر برداشته و پروها گذارشته مرکب را سرداوند
 و آنحضرت جمیع اهل مرکب را یکجا فرموده و عای حزب البحر را سه بار تلاوت کردند و بعد
 ازان بکمال تضرع و زاری برای حفظ جان و مال اهل کشتی بل برای اهلایی جمیع
 بدرگاه باری سئلت نمودند و بوقت دعا و تائین اهل کشتی عجب حالت بر حضرت
 طاری و ساری بود که گویا بر کس از گوش جان نوا می فاستجند نامی شنود و چون
 رویت زمین متعذر و مشکل گشت بکلم آنحضرت هر کسی بجای و آرامگاه خویش قرار گرفت
 و مرکب مذکور لیلًا و نهارًا در جریان بود تا آنکه در جزیر کلی کوٹ که منجمد جزایر ملیبار است
 لنگر کردند و ناخدا با کثرت توابعین خویش قریب نصف رفقای خود از مرکب فرود آمدند
 در کلی کوٹ فرود گشتند احوال ملیبار حکویم و چه نویسیم که معاملات و رسمیات آن
 مکان عجوبه روزگار و مخالف عادات جمیع بلاد و امصار است چنانچه شمه ازان بنویس
 خامه بطریق اجمال می سپارم و انمودی ازان درین صفحه قطاس می نگارم چون
 آن بلاد متصل خط استوا واقع گشته گرمی مغرطه در ان مقام طاری و ساریست و ادب و
 و سردی بجز نام بگوش ایشان نرسیده بنود ان مقام چو زن و چه مرد همه عریان میباشد
 حتی که دختران ناکند اتاری از جامه خود ندارند و برهنه محض میگرددند و باید رو بر رو
 و با در خود در دو کانهای و محلههای خویش می نشینند و در سیر محلات و بازار کتاه

اینکه غرضت اینست که هر چه خانگیست
درین ملک نیز آنست فیضان
نیلان باشد و نیلان در یک
صاحب و اگر اسوده نمانده
منکر از انسان سکنند گاهی

نصف مهر مقرر فی الفور بدست قاضی سپرده باشد که نویسنده بجای خود برود و
چون بناوی صاحب جهاز قبل روانگی بر اکبان جهاز میرسد آن منکوحه اطلاع یافته
شوی خود را باز نزد قاضی حاضر میاز و قاضی از وی می پرسد که تو بعد یکدیگر در
جهاز نشسته را بی منزل مقصود خود خواهی گشت باقی مهر با خرج ایام مدت آنکه
بیار و عورت خود را سه طلاق بدو و اگر طلاق منگوحه نسبت برش در ششم سال بوی
بسیار چون درین مدت نخواهی رسید طلاق معلقه را شرط کن اگر بعد از این سال
نخواهی آمد هر گونه بوی طلاق معلقه نخواهد افتاد و چون آن بند مہبط جهاز
چین در روم و هندوستان و اکثر بلاد است اکثر کسان آنجا آمده بخرج صد روز
روپی زن صاحب جمال بقصد آورده اند قی که جهاز ایشان بر کنار آن
دیار برای خرید و فروخت میماند بوجه شرعی معاشرت می نمایند و چون جهاز بر
میشود زری که بر و لازم باشد بزین منکوحه سپرده طلاق میدهد ازین باعث
در هر سال اولاد بسیار از ذکور و اناث متولد میشوند و چون سجد بلوغ و جوانی
میرسد و از پدر خود مطلقاً و مطلقاً خبر ندارند نسبت خود بطرح ماور می نمایند و جبت
است که ایشان را با پلاسیگویند یعنی بچا در و مساجد آن شهر با کمال رونق و زیارت
مسجدی که در معرض نباشد و فروش مکلف و فالو سهامی زیاجی
و قندیلهای خفان با نوع صنعتها ساخته در سقفهای مسجد آویخته اند و
اگر حیوانات در آن مسجد مسافری فرکتش گردد و غنیمت بارده و نعم وارده انگاشته

نویسنده بجای خود برود و
چون بناوی صاحب جهاز قبل روانگی بر اکبان جهاز میرسد آن منکوحه اطلاع یافته
شوی خود را باز نزد قاضی حاضر میاز و قاضی از وی می پرسد که تو بعد یکدیگر در
جهاز نشسته را بی منزل مقصود خود خواهی گشت باقی مهر با خرج ایام مدت آنکه
بیار و عورت خود را سه طلاق بدو و اگر طلاق منگوحه نسبت برش در ششم سال بوی
بسیار چون درین مدت نخواهی رسید طلاق معلقه را شرط کن اگر بعد از این سال
نخواهی آمد هر گونه بوی طلاق معلقه نخواهد افتاد و چون آن بند مہبط جهاز
چین در روم و هندوستان و اکثر بلاد است اکثر کسان آنجا آمده بخرج صد روز
روپی زن صاحب جمال بقصد آورده اند قی که جهاز ایشان بر کنار آن
دیار برای خرید و فروخت میماند بوجه شرعی معاشرت می نمایند و چون جهاز بر
میشود زری که بر و لازم باشد بزین منکوحه سپرده طلاق میدهد ازین باعث
در هر سال اولاد بسیار از ذکور و اناث متولد میشوند و چون سجد بلوغ و جوانی
میرسد و از پدر خود مطلقاً و مطلقاً خبر ندارند نسبت خود بطرح ماور می نمایند و جبت
است که ایشان را با پلاسیگویند یعنی بچا در و مساجد آن شهر با کمال رونق و زیارت
مسجدی که در معرض نباشد و فروش مکلف و فالو سهامی زیاجی
و قندیلهای خفان با نوع صنعتها ساخته در سقفهای مسجد آویخته اند و
اگر حیوانات در آن مسجد مسافری فرکتش گردد و غنیمت بارده و نعم وارده انگاشته

بلاور فی این ملک نیز آنست
فیضان باشد و نیلان در یک
صاحب و اگر اسوده نمانده
منکر از انسان سکنند گاهی
نویسنده بجای خود برود
چون بناوی صاحب جهاز قبل
روانگی بر اکبان جهاز میرسد
آن منکوحه اطلاع یافته
شوی خود را باز نزد قاضی
حاضر میاز و قاضی از وی می
پرسد که تو بعد یکدیگر در
جهاز نشسته را بی منزل
مقصود خود خواهی گشت
باقی مهر با خرج ایام مدت
آنکه بیار و عورت خود را
سه طلاق بدو و اگر طلاق
منگوحه نسبت برش در ششم
سال بوی بسیار چون درین
مدت نخواهی رسید طلاق
معلقه را شرط کن اگر بعد
از این سال نخواهی آمد هر
گونه بوی طلاق معلقه
نخواهد افتاد و چون آن
بند مہبط جهاز چین در
روم و هندوستان و اکثر
بلاد است اکثر کسان آنجا
آمده بخرج صد روز روپی
زن صاحب جمال بقصد
آورده اند قی که جهاز
ایشان بر کنار آن دیار
برای خرید و فروخت
میماند بوجه شرعی
معاشرت می نمایند
و چون جهاز بر
میشود زری که
بر و لازم باشد
بزیین منکوحه
سپرده طلاق
میدهد ازین
باعث در هر سال
اولاد بسیار از
ذکور و اناث
متولد میشوند
و چون سجد
بلوغ و جوانی
میرسد و از
پدر خود
مطلقاً و
مطلقاً خبر
ندارند نسبت
خود بطرح
ماور می
نمایند و جبت
است که
ایشان را
با پلاسیگویند
یعنی بچا
در و مساجد
آن شهر با
کمال رونق
و زیارت
مسجدی که
در معرض
نباشد و فروش
مکلف و فالو
سهامی زیاجی
و قندیلهای
خفان با نوع
صنعتها ساخته
در سقفهای
مسجد آویخته
اند و اگر
حیوانات در
آن مسجد
مسافری
فرکتش
گردد و
غنیمت
بارده و
نعم وارده
انگاشته

در این جزیره سنگلید بسیار است و در این جزیره
 در این جزیره سنگلید بسیار است و در این جزیره
 در این جزیره سنگلید بسیار است و در این جزیره
 در این جزیره سنگلید بسیار است و در این جزیره

بار می آرد و تا چهار پنج سال میماند بعد درخت خشک میگردد و کیفیت ثمر آوری
 این درختها با انواع شتی مقرر و معمول است یکدرخت شگوفه وار و دوم نیم رسیده
 و سوم میوههایش تمامی و کمالیت رسیده مالک خود را بر خوردار میدارد و برگ تنبول
 و شالی اقسام و انواع برنج یاد آور از نعمت جنت نعیم است و کثرت موز که عبارت
 از کیله است زیاده تر از خر و خاشاک شبانه روز نیلان میخورند و چون جنگل تهر
 متصل آن بلده است فراخی بهرم بلکه وجود چوبها که بکار عمارت آید بخوبی بهم میرسد
 و در هر خانه ده دوازده درخت نفل سیاه چنانچه در ملک مادرخت بقولات بخانها
 میباشند در اینجا است بعد دو سه روز یکدوسه آثار فراهم میکنند و درخت آن شلخدار
 نیست بلکه ذی تخم است و فرودعات هیل سپید بسیار است و ناریل و فوفل بسیار است
 و فراوان فراوان است برای خریداری همین اشیا جهاز مادری بندر میرسد و زیاده
 این ملک بجهت آنکه با سنگلید اتصال دارد سنگلیدی است که صلا و مطلقا نفهم
 نمی آید و بدون ترجمان کارروایی نیست مقدار دو هفته کثری کم یا زیاده اتفاق
 اقامت افتاد بعد از آن بر جهاز نشسته بطرف حجاز روانه گردیدیم و چون از
 دوازده طیبیا که هر یک از آنها بنا در دریا شوراند قطع نموده در جزیره سیلان که
 مر و اید سیلانی از اینجا بهرسد و این جزیره وسیع و وسیع واقع شده و دار السلطنت
 این جزیره سنگلید است و مبط آدم علیه السلام همین مکان است بر جبل اوس
 که از طرف جمع جبال ارض ارفع و اعلی است و از زمان پاستانی زنجیری عظیم نشاء

در این جزیره سنگلید بسیار است و در این جزیره
 در این جزیره سنگلید بسیار است و در این جزیره
 در این جزیره سنگلید بسیار است و در این جزیره
 در این جزیره سنگلید بسیار است و در این جزیره

در این جزیره سنگلید بسیار است و در این جزیره
 در این جزیره سنگلید بسیار است و در این جزیره
 در این جزیره سنگلید بسیار است و در این جزیره
 در این جزیره سنگلید بسیار است و در این جزیره

در این جزیره سنگلید بسیار است و در این جزیره
 در این جزیره سنگلید بسیار است و در این جزیره
 در این جزیره سنگلید بسیار است و در این جزیره
 در این جزیره سنگلید بسیار است و در این جزیره

پس پند تمام غوش بکشد القصه از کناره سنگله پیا نهاض نموده بعد از قاری دریا
نوروی وقت صبح قلعه لنگا نمود اگر گشت تیز بنیان که نظر خود بد آنجا نرب نگاهتند میگفتند
که شیعی بطور کوه سرخ در سواجی دریای نظری آید چون از معلم پرسیده شد گفت که
بهمین قلعه لنگا است و از نایت توج واضطراب دریا گا بی پدیدار میشود دکاتی
پنهان میگردد معلمان عربی این راقعه العفاریت میگویند وسیت بند را میگری محاذ
لنگا تا کنار دریا دراز و طول نمودار میشود نزد نمودان مشهوره به بلرام است وقت
مقابله را در آن بدریا بسته بود و الی الآن زیارتگاه نمودار است و بر کس از شما
امروز وقت شب یاد آلهی و تسبیح و تهلیل نامتلهی و شفقارا از جمع جرایم و مناهای
واجب و محتمم است چون شب درآمد آنحضرت بعد از نماز عشاء من حزب الحزب زکوری
را امشب سه بار خوانند و میفرمودند که عفاریت و شیاطین اگر زیره تقابل بان
گروه قلیل میدارند اینک گوی و اینک میدان و در آن شب تاریک آنحضرت اکثر
بیداری بودند و مانند پاسبانان دور و سیرگاه بالا و گاه زیره بعد از تاریکی کرده
بعد اولی در تمام جهاز میفرمودند تا آنکه شب پایان رسید و صبح صادق بدید
و جهاز از مکان خون و هولناک بخیریت تمام بدرآمد و هرگاه همیکه روز روشن شد
ناخدا چند طبق حلوائی از حجه خویش بیرون آورده مجلس مولود شریف منعقد
کرده بعد از اختتام قصاید مولودیه شریقی تقسیم نمود و روز سوم شخصی از
جهاز دیگر که در سلک قافل ما نسلک بودند بر زورق گشته بر جهاز ما آمد و حال

نویسنده: سید محمد باقر کاتب
موضوع: حقايق و اخبار
تاریخ: ...
محل: ...

بنویسید که در عدن
 از حدیث جاریه آن توالتی
 کتب عربی چون آنچه که در عدن
 از حدیث جاریه آن توالتی
 کتب عربی چون آنچه که در عدن
 از حدیث جاریه آن توالتی
 کتب عربی چون آنچه که در عدن

گردید چون متصل آن انکاره شتاب رسید بنایت آلهی از مستول برخاست و جانب
 روانه گشت و جهاز از اندرون آب برآمده بدستور قدیم روانه گردید بعد دو سه
 روز در جزیره آرمینی رسیدیم و احاطه این جزیره یمنی و شمالاً و شرقاً و غرباً و جنوباً
 از یک نیم میل نخواهد بود ساکنین آن مکان مومنین شافعی المذهب اند مسجد زیاده
 خود بنا کرده اند و باقامت الصلوة همه آن مکان را زنده میدارند و زولو بزرگ ایشان
 خرطوم نیل بسیار نظری آمد لیکن در آب و اگر انسانی نزدیک ایشان میرود ایندانی
 دهد و سبب رزق اهل این جزیره گیاه می است که در اینجا میروید آنرا بریده و نرم
 ساخته ریمان طیار میکنند و بعد دو سه ماه اهل جهاز اینجا رسیده ریمان مذکور را حوض
 غده و پارچه و روغن زرد و سیاه و دیگر حوائج انسانی میفرشند هر کیم را یک شب اتفاق بیت
 کناره آن جزیره افتاد مسجدیم از انجا روانه گشتیم و بعد از سه یا سنج جزیره عقیده می
 آن جزیره هم مشابه جزیره مذکور بود مقدار یک پاس در اینجا توقف نموده روانه شدیم
 بعد سه روز جزیره سقوطه را که بصیر سقوطی از اینجا میخیزد بنظر درآمده و بجز
 از اینجا با آخر انجا رسید و از جزیره سقوطه بحر عرب آغاز میشود چون در جزیره مذکوره
 اقامت را اتفاق نیفتاد و روزه در بندر عدن رسیدیم و از کشتی فرود آمدیم
 در بندر سطور اقامت کردیم و ماجرای غریب و واقعه عجیب در اینجا رو داده چنانچه
 کیفیتش برشته نظم انتظام می بخشد و آن اینست - حکایت عدن

بنویسید که در عدن
 از حدیث جاریه آن توالتی
 کتب عربی چون آنچه که در عدن
 از حدیث جاریه آن توالتی
 کتب عربی چون آنچه که در عدن
 از حدیث جاریه آن توالتی
 کتب عربی چون آنچه که در عدن

۸۶
 بود و بی خبری ما از قلاب
 گریه کنکله با و سوس
 بود و در آن وقت بازن
 سایه و غماز جهان با بوی
 سایه و غماز جهان با بوی
 سایه و غماز جهان با بوی
 سایه و غماز جهان با بوی

کشتی رسید بعدن چون رسید | متصل ساحل او آمد

بنویسید که در عدن
 از حدیث جاریه آن توالتی
 کتب عربی چون آنچه که در عدن
 از حدیث جاریه آن توالتی
 کتب عربی چون آنچه که در عدن
 از حدیث جاریه آن توالتی
 کتب عربی چون آنچه که در عدن

گفت پئی ما دوسه اشتر بسیار
گفت که جای شتران زین محل
گر بر دم قوت پا یم کجا است
چونکه شنیدند رفیقان چنین
مضطرب و گریه کنان ز راه زار
دست برون آرد که وقت دیاست
گفت پشاه سن و تمان داور است
او همه می بینند و دانند در
لیک بخوانند درین اضطراب
کس عدو خود نه سپایان رساند
گفت نگه کن تو به پایان کوه
باد و شتر بان گفت شان حمار
چشم خود آنسو همه می دوختند
چونکه رسیدند همه اشتران
کین شتران گر بگرایه دبی
گفت یکے به سر گرایه و هم
یا نتم آن اشتر و گشتم سوار

ما همه گردیم بر آن سوار
هست بے دور و راه ارجسل
هر قدم این دم بدم اثر دیاست
هر همه گشتند نهایت حسنین
جمله بگفتند از ان غمگسار
غیر دعای تو پناهم کجا است
آنکه بهر حال مرا یا و راست
هر چه ضرور است رساند مرا
سبع مشانی همه کس بهفت بار
کامده یک مژده ده و در نشاند
چار شتر با هم فستر و شکوه
این طرقت آیند بلا پوشدار
شمع طرب یک یک افز و خند
کرد نفعش یکے از سار بان
منت و احسان بسر مانهی
منت و احسان ز چه رو برنهم
خورم و خندان جو گل نو بهار

گفت پئی ما دوسه اشتر بسیار
گفت که جای شتران زین محل
گر بر دم قوت پا یم کجا است
چونکه شنیدند رفیقان چنین
مضطرب و گریه کنان ز راه زار
دست برون آرد که وقت دیاست
گفت پشاه سن و تمان داور است
او همه می بینند و دانند در
لیک بخوانند درین اضطراب
کس عدو خود نه سپایان رساند
گفت نگه کن تو به پایان کوه
باد و شتر بان گفت شان حمار
چشم خود آنسو همه می دوختند
چونکه رسیدند همه اشتران
کین شتران گر بگرایه دبی
گفت یکے به سر گرایه و هم
یا نتم آن اشتر و گشتم سوار

چون بر تانی است امین
چون بر تانی است امین
چون بر تانی است امین
چون بر تانی است امین

کامران تهر و میقان او
جمله بگفتند که این باجرا
دسته ز افضل منابر شکار
کدام حق بشماره بود
در زمینین است و این ساریان
کندندی بخشنده با نردان بار

گلدوران ۲۳ صندلی لاله
بن دور ایوان گشتم
آوده ا گلرین با بکیر
خاصه بنویس با بکیر
در فلک آسمانی آید
معموری زوشده آوون
آن برون شکاره سوون

بازنده که هر چه در این کتاب است
بازنده که هر چه در این کتاب است
بازنده که هر چه در این کتاب است
بازنده که هر چه در این کتاب است

بدعت از و شد بجهنم مقیم
تو تک بخارا شده از ذات او
یارب ازین خاک نسازی تود

سنت احمد شده از و ستقیم
چشم کشا بین تو کرامات او
سایه او تا بدم نفع صور

بازنده که هر چه در این کتاب است
بازنده که هر چه در این کتاب است
بازنده که هر چه در این کتاب است
بازنده که هر چه در این کتاب است

و بزیارت مزار فایض الانوار حضرت سید عیدروس که در آنجا است رفتند و بزیارت
مشرق شدند و شیوه مردم آنجا است که سید مدوح قدس سره در حل و عقد مشاجرت و معاملات
کامل میدادند و هیچگونه قسم دروغ بد و نمیخوردند القصد چون اهل جهاز از مدت دراز
باشتیاق گوشت کباب و ارمیو خفتند حضرت بیاس خاطر ایشان دوسه روز در آن بند
اقامت فرمودند و هر دو وقت خورش گوشت با انواع شتی طبخ نموده پیش فریقان
کشیدند بعد دوسه روز روانه شده بسیر دوسه روز در بندر مخالفان گذرانده شد
و چون سید عبدالرحمن ناخدای جهاز حضرت ساکن ننفار که مجله ملک حضرت موت است
بودند و حضرت موت از محان نزدیک تر است حاضر بجناب سید المجددین گردیده بعد
برداشت که برای مدت یکماه من از خدمت شریف رخصت شده بخانه میروم جهت آنکه
ابام حج بعد انقضای دوسه ماه خواهد رسید من آن حضرت هم درین شهر مدت یکماه اقامت
فرمایند حضرت انگشت قبول بر دیده نهاده سید عبدالرحمن ناخدا را رخصت ضفار
فرمودند و احوال و انتقال اهل قافل را از جهاز طلبه داشته یک حویلی که متصل در گاه نشاند
بود خود مع جمیع مردم فرود کش شدند رسم این شهر عجب گونه بنظر آمد که اصاغ و اکابر
که قاضی و مفتی و حاکم شهر در کشف عورت اصلاً و مطلقاً پروا نمیدارند خصوصاً وقت

بازنده که هر چه در این کتاب است
بازنده که هر چه در این کتاب است
بازنده که هر چه در این کتاب است
بازنده که هر چه در این کتاب است

بازنده که هر چه در این کتاب است
بازنده که هر چه در این کتاب است
بازنده که هر چه در این کتاب است
بازنده که هر چه در این کتاب است

مجلسی ازین امتناع میکنند اگر چه شیعیان و سلفه و متبعان
 و پیروان و غلامان و غیره و غلامان و غیره و غلامان و غیره

مشغول شوند و مردوزن و پدرو دختر اگر چه جوان باشد در مالش ابد آنها یکدگر برین
 و باک مبادرت بنمایند چون جناب سیدالجهادین تا یک هفته این معامله از اهل شهر معائنه نمودند
 بیاب گردیده بامولانا عبدالحی و مولانا محمد اسمعیل شهید پیش قاضی عصر رسیده استغاثه ازین
 امر شیعه که از اهل نجاشه صدومی یافت نمودند و در همون مجلس قضا مولانا محمد اسمعیل آن
 چنان موعظت و تذکیر عبارت قلیل که معنیش کثیر بود، عرض بیان آوردند که سامعین
 را در سجور شمساری غرق ساختند قاضی بعد شنیدن وعظ گریان بخدمت حضرت
 عرض کرد که این امر شیعه را البته ما حرام میدانیم اما حکم ما درین شهر با امتناع این امر تا
 نیست انسب اولی آنکه صاحب همراه ما تا مکان دوله که حاکم درین شهر است
 تشریف فرما شوند که شاید مفتاح این قفل بتوجه جناب ستیاب گردد عرض که هر چه
 کس در کجری حاکم شهر سید قاضی استغاثه این امر کمال آب و تاب از طرف سید عالی جناب
 بخدمت صد آن مجلس حاکم شهر بود و در باب امتناع ازین امر شیعی بسیار استبداد و
 مبالغه کرد حاکم شهر قاضی گفت که ازین سید کمال سماجت و لجابت از طرفم صد دارند
 که این رسم مستمره که از قدیم الایام درین شهر موسوم است امتناع آن از من متعذر است
 از بلوای غامیان میترسم هرگونه بیاسخ خاطر حضرت که همان عزیز ما سید نامقدور در
 اجرای آن قصور نخواهم ورزید صاحب تشریف بجای خود برند بامدادان بر ایفا و عهده
 خود تائیدی و کوتوال را طلب داشته امور ساخت که دو منادی در تمام شهر بگردانند که احدی
 تا قیام قافله بندستانی که را من رئیس آن سید عالی مقدار است هیچکس در بندگی

حضرت در آن شهر که در آن
 بنظر سید سیدان
 حضرت یونس بعد از انقضای
 سید الحسن ناخدا از کتب
 حضرت ننموده آب و روانه

دو روز بهر جهاز آماده کرده اند
 یکم کس سوار ساختند و
 بعد دو روز دیگر دو سه روز
 بنزد سید سید سید سید
 باد و نه اشخاص از قوام
 همراه ناخدا به بندر میزنند
 او نیز باقی بجهاز میزنند
 بهار روز در شهر اقامت
 آلوده مع ناخدا در
 معادون نمودند چون
 دو روز در بندر میزنند
 همانجا از آن جناب
 بیعت این است باز
 او در ناخدا آنجا

اینها را بیدار از آن بجا که در آن
 با او انداختن که بجا بماند
 مگر که دیدن که از او بماند
 اجابت رسیدن از آن حضرت از آن
 باز رسید چون حضرت از آن
 حالت یافت دست داد
 باز رسید چون حضرت از آن
 حالت یافت دست داد

سید الجاهلین عرض نمود که جناب نام قافلہ خود و طلب داشته ما مور فرمایند که غسل نموده
 عمده بندند ابیات مولف

چند خسی زود تر بیدار شو
 مرده شو و انگه کفن پوش و بیا
 شو ملک اکنون ز شیطانی گذر
 چون حسد چون بعضی و بچو کبر و منی
 تا رضای حق ترا آید بگفت
 نعره لبیک زن مرد خدا با
 بست ایزد را درین دم بسند
 بست بر شیطان چو شمشیر و شان
 همچنین چون فسارغ آبی از نماز
 نعره لبیک زن ایدلستان

وقت احرام است بان هشیار شو
 عزم بیت الله اگر باشد ترا
 از همه لذات نفسانی گذر
 دور کن از خویش اخلاق زنی
 خشم و شهوت را ز خود کن بر طرف
 غسل کن احرام پوش و لب کثا
 نعت لبیک از بانگ بلند
 بانگ لبیک از لب احرامیان
 در صبح و در مساکه سرفراز
 همچنین وقت تقاس و دوتان

ایندی مشغول و مشغول گردیده
 بعد هفتاد و نه روز از آن
 مازند که باران بفرستد
 کیت شب با عمل او رسید
 آنچه امیدشان بود گردید

انقضای چهار روز از آن
 نعلت جبار در ایامی
 با عمل خنده رسید و فصل
 و نامش از آن حضرت
 آن جبار زود آمد و در

آنحضرت همه کبیر و صغیر را بر سخن سطح جبار جمع ساخته بغسل مشغول گشتند بعد فراغ از
 غسل چادر احرام که آن عبارتست از چادر و بند که تا نیم ساق باشد پوشیده پیش جماعت
 نشسته بر دو دست را بلند نموده اول به ثنای الهی و سپاس از تنهای نوعی گلریز
 گشتند که ببلبلان افلاک بترانه تحسین و آفرین لبریز گردیدند بعد اسپ بکپای عجز و
 نیاز در فضای بیداری زاری و انکساری که اقصی اغایت خاکساری بود چنان جلال

اینها را بیدار از آن بجا که در آن
 با او انداختن که بجا بماند
 مگر که دیدن که از او بماند
 اجابت رسیدن از آن حضرت از آن
 باز رسید چون حضرت از آن
 حالت یافت دست داد
 باز رسید چون حضرت از آن
 حالت یافت دست داد

بیت پاینده کنون سرفراز کنون سرفراز کنون
 نیست ازینجا که خدای تعالی بفرستد
 بر این مملکت را از اوقات معلوم و نامعلوم
 و در هر وقت که بخواهد در این مملکت
 بفرستد ازینجا که خدای تعالی بفرستد

راهی گردیدند بوقت صبح در تریه جده زدوش گردیدند تمام مومنان در آنجا مقیم ماندیم تا
 گمان بر محل نشسته در مقام حدیبیه که در شان آن نزول آیه کریمه لقدا ضحی
 الله عن المومنین اذ یبا یعونک تحت الشجرة فعلم ما فی قلوبهم فأنزل
 السکینه علیهم و اتاهم فتحا قریبا و صفا تم کثیرة الایة و سورة فتحا و ارد
 شده رسیده در آنجا امام الهادیین با جمیع یاران بدعا مشغول گشتند و بر آموزش جمع
 قافلہ کمال اقبال و تضرع و خشوع بجناب و اسباب العطیات مسلت فرمودند باز از آنجا
 روانه شده بوقت نماز صبحی داخل حرم محترم که عبارت از مسجد الحرام است گردیدند و بجز
 رویت کعبه معظزیه و الله لها شرفا و تعظیما تعجب گونه حالت برشتا قان جمال بالکمال آن
 بیت ذوالجلال طاری و ساری گشت که قلم بریده زبان بنوشتن اندک از بسیار دشو
 نمونه از خردار جگر چاک و قاصر است حاصل قصه بیای آن مقام ذی الاحترام و تعاصه
 دراز در ساجات بجناب قاضی الحاجات هر کس از روی دل میخواست و از کثرت
 بچکا و زاری و ابتغال و بیقراری یاری حرف زدن نداشت و آن امام مہم بفرمود
 کرده آمین آمین میگفتند و گوهر مضمون این ابیات بآب یدیه می شغفتم ابیات

بیت پاینده کنون سرفراز کنون سرفراز کنون
 نیست ازینجا که خدای تعالی بفرستد
 بر این مملکت را از اوقات معلوم و نامعلوم
 و در هر وقت که بخواهد در این مملکت
 بفرستد ازینجا که خدای تعالی بفرستد

بیت پاینده کنون سرفراز کنون سرفراز کنون
 نیست ازینجا که خدای تعالی بفرستد
 بر این مملکت را از اوقات معلوم و نامعلوم
 و در هر وقت که بخواهد در این مملکت
 بفرستد ازینجا که خدای تعالی بفرستد

شکر که تا کعبه رسیدم کنون	لقمه ز خوانش بخشیدم کنون به
محت ما جمله سپایان رسید	این دل مشتاق کنون آرزید
بیت خدا گشت جو ما را مکان	ما همه میمان و خدا میمان
سفره نعمت پئے ما بر کشاد	جمله مرادم بهر ما نهاد

بیت پاینده کنون سرفراز کنون سرفراز کنون
 نیست ازینجا که خدای تعالی بفرستد
 بر این مملکت را از اوقات معلوم و نامعلوم
 و در هر وقت که بخواهد در این مملکت
 بفرستد ازینجا که خدای تعالی بفرستد

بسیار با عبادت و تقوی
 در این ایام مبارک که در آن
 از سوی خداوند تعالی
 بندگان را امتحان می کند
 و در این ایام مبارک که در آن
 از سوی خداوند تعالی
 بندگان را امتحان می کند
 و در این ایام مبارک که در آن
 از سوی خداوند تعالی
 بندگان را امتحان می کند

سزا شدی است و بعضی تصریح عبارت از کم کردن مویهاست مودی ساخته از احرام عمره
 بیرون شدیم و هر کس بر چه لباس داشت پوشیده تمام جماعت در مسجد الحرام است آن
 امام امیر حجاج عالی مقام رسیده با هم شستیم و مبارکبادی با یکدیگر میسرانیدیم چون
 ما با اشاره امام هم چند مسکن بطریق اکثر قبل ازین گرفته بود و حکم آن سید عالیشان
 هر کس که لیاقت آن مکان را داشت مسکن و ما وای خود ساخت تاریخ و صواب است
 شمول قافل در سبت احرام سبت و هشتم ماه شعبان المعظم سنه یک هزار و دو صد و سی و
 از هجرت خیر البشر علیه التحیته من الله اکبر بود چون هلال ماه رمضان المبارک بروج
 جرح دوار نمودار گردید گو یا مفضل ابواب عبادت برای ارباب سعادت رسید
 بجز در وقت هلال خدادان مسجد الحرام از قنادیل و مصابح چنان از وقتند که افلاک
 از رشک و حسرت آن مقام بصورتی نقل گشته ایند که اکبر را میسخت و هزاران چشم
 امید بر تزیین آن مکان چشم میدوخت قطعه

بسیار با عبادت و تقوی
 در این ایام مبارک که در آن
 از سوی خداوند تعالی
 بندگان را امتحان می کند
 و در این ایام مبارک که در آن
 از سوی خداوند تعالی
 بندگان را امتحان می کند
 و در این ایام مبارک که در آن
 از سوی خداوند تعالی
 بندگان را امتحان می کند

در شبهای جمعه و دو شب
 از ایام مبارک که در آن
 از سوی خداوند تعالی
 بندگان را امتحان می کند
 و در این ایام مبارک که در آن
 از سوی خداوند تعالی
 بندگان را امتحان می کند
 و در این ایام مبارک که در آن
 از سوی خداوند تعالی
 بندگان را امتحان می کند

تا که درین بودی این خوش بیت رب العالمین
 کاش چون مردم خدایا ختی در روی زمین
 یا که جوش شکر پروانه را بر شمع بین
 گاهی از طرف شمال آینه در روی مسیلمین
 خلق عالم میرسد در و می اطراف زمین
 ابر هر یکبار زوگر و دید بانگبت قرین

آسمان میگفت این کاش می بودم زمین
 شکر املاک با هم گفت گو میداشتند
 در هر دوکان چه قناد چون جوش گس
 گاهی از مشرق که از مغرب گاه از سو جنوب
 نعره انا سمعنا قد اطعنا را ز نمان
 شکر ایها نبیل از بهراوشد سنگسار

بسیار با عبادت و تقوی
 در این ایام مبارک که در آن
 از سوی خداوند تعالی
 بندگان را امتحان می کند
 و در این ایام مبارک که در آن
 از سوی خداوند تعالی
 بندگان را امتحان می کند
 و در این ایام مبارک که در آن
 از سوی خداوند تعالی
 بندگان را امتحان می کند

از این موالی خاندان کهنه
 بیت از سر خاندان کهنه
 این شهید نام در این
 از این شهید نام در این
 کای خدایان عده امیران

ظهور یافت چنانچه این حکایت منظومه از ان خبر میدهد حکایت

آتم اسمعیل مولانا شهید
 حج عمره کرد جاننش آرام یافت
 بعد چندین روز او بیمار شد
 در کسوت آمد چو آن بدر نیر
 جلگی ندریس را انگفتند
 آن معاجین و سفون و آجرب
 از حیاتش چونکه مایوس آمدند
 بود مولانا شهید ارجمند
 شب نختی روزنا سودی بین
 بود آن ستوره مخدومه
 داشتی بیعتش انکار با
 نوش بود آن نش می پنداشتی
 بار باز و آفت مولانا شهید
 خیز بیت کن بخور نماه او
 تیره گشتی مادرش چون این کلام
 باز گفتی کای پسر زینسان گو

همه سید چو در مکه رسید
 صید مقصد یک بیک در دام یافت
 ملاقتش شد طاق و لبین ناچار شد
 چاره کردندش طبیبان کثیر
 از هیز صد رنگ رنگین رشید
 بود در حشش لبان ز هیزاب
 جسد مالان دست افسوس آمدند
 روز و شب در خدمت او پابند
 همچو ماه از غم بفر سودی بین
 از نعیم سیدم محروم
 مینمود این گل چشمش خار با
 نور بود آن نارسه انگاشتی
 مادر این طرانه خوان از حق سید
 هر که نخورد آه برو که داو
 گوش کردی زان شهید نیکنا
 کس غلام خود نسا زد پیشرو

از سر مسعود است او را
 از سر مسعود است او را
 از سر مسعود است او را
 از سر مسعود است او را
 از سر مسعود است او را

۹۳
 از سر مسعود است او را
 از سر مسعود است او را
 از سر مسعود است او را
 از سر مسعود است او را
 از سر مسعود است او را

از سوی درختان در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان

جانب مقصد روانش میکنند
سایه گو یا که اعمی نور دید
سایه نه همسایه نور البصر
خورم و خندان جو باغ اندر بهار
با اخلاص احباب همنشین
گرم در هنگامه عیش و نشاط
چیت این سایه بگوای خوشحال
کیستند این قوم ای مرد نکو
سایه شان ظل فیض سردست
دور کن انکار تا از ایشان شوی
زنگ انکار از دل خود پاک گشت
تا از و بیعت نمایم آشکار
شد پس یک هفته در دار السلام

هر که افتد کامرانش میکنند
اندر آن افتادگی از دور دید
طرف سایه آمد از دورش نظر
اندر آن سایه خلائق بشمار
هر یک سیراب از بار معین
هر یک ببار خود در احتلاط
خواب بین از ره و سیرال حال
است مستطیل را باز گو
گفت این جمله گروه احمدیت
تو از ایشان شو که تا از ایشان شوی
چون شنید این گفتگو از خواب چیت
گفت ز اسمعیل سید را بسیار
سید آمد کرد بیعت شاد کام

از سوی درختان در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان

۹۴
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان

حکایت دیگر

ز بلنار یک قافلہ در رسید
همه دین بزرگان و صحرا نورد
صبح و طبع و جسم و وجهه

چو سید بام القرهی آرمید
در آن سه صد و چند بودند مرد
از آن جمله بودند که شرفیتم

از سوی درختان در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان
بازگویی بجز در میان

و اما در احادیث و روایات دیگر که در کتابها و کتب معتبره مذکور است
در بیان فضیلت این شهر و بیان این شهر که در آنجا
در بیان این شهر که در آنجا در بیان این شهر که در آنجا
در بیان این شهر که در آنجا در بیان این شهر که در آنجا

این ابیات گوش افغانی و ادانی رسانید ابیات

بلال عید قربان بر فلک بنگر نمایان شد
تو گوئی ناخن تقدیر بر هر حل مشکها
مبارک باد بر آنکس که در بیت احرام
تو در عرفات شو میدان محشر آماش از
ندای فاستجبنا میرسد در گوش این دل
ز زخم تیر لبیک آن زمان که حاجیان
طویل سید احمدی علی آخر رسیدستی

فلک که چو گوی آمد بلاش طره چو گلن شد
پدیدار آمد وزان مشکلات خلق سن شد
رسید او از پس کیفیت بهرج پویان شد
که یک عالم رسید و برگناه خویش گویان شد
چو خلوتی ریایر هم از هر اخلاص گویان شد
گر نزارن بولعون هر زمان آفتاب نزاران شد
در آنجا مقصد دل یافتی کارت بسامان شد

روز ششم ذیحجه که یوم النرویش گویند خطیب در مسجد احرام که امیر حجاج از خا بیلک
روم خلد اند ملکه و سلطان با قافله شام و مصر روم آمده بود و کمال فصاحت و بلاغت
بر منبر مسجد احرام سخنور خطایق که قریب یک لکمه آدم در آنجا جمع شده بودند شمل برضا که
حج خوانده آویزه گوش خاص عام گردانیده من بعد فراغ نماز عصر اهل مکة در غیره بیت
خود را مقلد گردانیده حواله بدویان که از طرف پادشاه که ابیات از آنجا
نموده که در راه روانه نمانند کسی وقت مغرب و کسی بعد آن در آن شهر که است
منزل ساختند و مناسبت شهر بیت مملو و شخون از عمارت عالی و اسوان تنهالی که
در وسط آن شهر مسجد حنیف که بسیار کبیر و وسیع است بر قبر آدم علیه السلام واقع شده
و در میان مسجد گنبدیست که در ضمن آن بر پاست که منسلا پیغمبر است صالح علیه

در بیان این شهر که در آنجا در بیان این شهر که در آنجا
در بیان این شهر که در آنجا در بیان این شهر که در آنجا
در بیان این شهر که در آنجا در بیان این شهر که در آنجا
در بیان این شهر که در آنجا در بیان این شهر که در آنجا
در بیان این شهر که در آنجا در بیان این شهر که در آنجا
در بیان این شهر که در آنجا در بیان این شهر که در آنجا
در بیان این شهر که در آنجا در بیان این شهر که در آنجا
در بیان این شهر که در آنجا در بیان این شهر که در آنجا
در بیان این شهر که در آنجا در بیان این شهر که در آنجا
در بیان این شهر که در آنجا در بیان این شهر که در آنجا

بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد

واقع شده و تفسیر آیت کریمه شهر رمضان الذی انزل الایة اکثر مفسرین نیز نقل
 آن برین کوه و الاشکوه بموجب احادیث صحیحہ بیان فرموده اند بامعنی آیت مذکور
 بخوبی چسبان باشد والا نزول آن بخا بنجار جناب سرور کائنات روح الامیز
 علیه السلام رسانیده اند حاصل کلام تمام حجاج بیتوت در شهر مناموده صبح
 بعد از ای صلوٰۃ متوجه عرفات گشتند پیش و پس قریب استوار النهار و عرفات
 داخل گردیدند چون آفتاب از وسط السماء مائل جانب مغرب گردید موزن در مسجد
 نزه بانگ صلوٰۃ الظہر بر کشید با جیان از هر گوشه و کنار در آن مسجد مجتمع گشته نماز
 نماز و عصر بدو اقامت ادا ساختند بعد دو ساعت نجومی امام که امیر حجاج است
 بر قلعه کوه جبل الرحمة که مسجد مختصر مقام استادان پیغمبر است رسیده بزناقه سوار گشته
 در آوا خطبه و مناجات بدرگاہ قاضی الحاجات مشغول و مشغوف گردید و در کس
 در مال کلان دوسه کس نیز با بر قدار گرداگردش گرفته چون لبیک میگفت نیز با
 در و مالها را جنبش میدادند تا خلائق به بینند و ندای لبیک برکشند از نوای نعره
 لبیک گویان زمین می لرزید و آسمان می ترکید القصه مضمون آیت کریمه یوم
 نزلنا نذاهل کل مرضعة برای العین مشاهده میشد و مضمون این ربیات
 حاضرین میدیدند ربیات مؤلف

بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد

بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد

یکے از چشم طوفان برکشاده	یکے بیوش و بخود او فتاده
یکے برگفتہ جوی خون کشودی	یکے بر کرده ماتم سے نمودی

بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد
 بانی ای که از وی در این سخن بشارت بر ما نازل شد

عبادای نوابی در کجا
 در میان از ستمگانه
 پیوسته بر جان و جان
 در میان از ستمگانه
 پیوسته بر جان و جان
 در میان از ستمگانه
 پیوسته بر جان و جان

برای خود و حاضرین و غائبین که با ایشان دست اراده داده بود و مودی فرمودند
 و یکی از کرامت آن پیشوای اهل هدایت که از آن تاریخ تا اینوقت ظاهر و باهر است آن بود
 که ماسا تراود عیبه علم این دعوات فوق السامر تفع ساختند که ایند این بنده عاجز مستمند
 با قافله نیازمندان که بحضرت انضال بهمال تو باین عطیه مرضیه بی روی برامفتختر
 و مباحی گردیده و باین سعادت عظمی رسیده بهچکس اینبار بدنیالمقب بلقب حاجی
 سازد و در عرصات قیامت اینبار اجز تو کسی ننواز دست و چند سال بدین
 ماجرا متقاضی گشته که احدی باین لقب از حاضرین آن جماعت مشهور و معروف نگردد
 امید قوی است که ادعیه دیگر چنین نبوت اجابت رسیده باشد و چون ایر حاج
 آفتاب از نواخته تیز رفتار فلک دوار فرود آمده ندای حج مبارک بگوش یکد گرمی
 رسانیدند و هر یک بکمال سرعت و شبلی روانه مزدلفه که او را مشعر الحرام میگویند
 و از عرفات سه کرده طون مکه معظمه است شدند و به شب تاریک در آن مقام مجتمع
 گشته نماز مغربین او ساخته و بستر نمودند و با آمدند و چون صبح صادق صادق و سید و
 همما از خواب سر بر آوردند نماز صبح او انموده خطیب خطبه مشتمل بر حمد خدا و بحال
 و نعت رسول با کمال صلی الله علیه و آله و اصحابه و سلم و کیفیت قربانی با شرح و
 بسط تمام و غیره مناسک بیا بوختند اکثر خلائق عوام الناس بمجره طلوع نیز اعظم ستوبه
 مناسک گشته و خواص اهل علم بعد سماعت خطبه بگرای آنظرون گردیدند و منازخ سبیل
 شرعی است سخن مختصر قریب یک نیم پاس از روز میگذرد که خواص و عوام فرا هم گشته

صفتی در او اجل و در او
 صفتی در او اجل و در او
 صفتی در او اجل و در او
 صفتی در او اجل و در او

۹۷

عاشق کلام روز چهارم
 از شهر زینب الحرام ازین بزم
 امورات فلان فاضل کلام
 بلکه مستظرف رسیده به نماناس
 نمودنی از سید علم زیبا از ذبح
 حضرت ایشان ستودن و نصف

دازند که کلیم
 در میان جانم در آن
 بزمه یکبار علی صاحبها
 بعد از آن امام عمام
 با شکر انفاق افتاد
 نامش از انانیت در بلاد
 نامش از انانیت در بلاد

لایله الله که الله فراغ کلی یافته بگلگشت چنتان کن دوم که محمد رسول الله است
 عازم گردیده به ترانه این ابیات مترنم گشتند قصیده مدحیه و نعت و شعر کائینا
 ای ساربان محفل کیش بر اشتران بادیا
 آهنگ عشرت ساز کن در مای شادی باز
 بی غضب و کینه میروم سوی مدینه میروم
 آن خاتم پیغمبران شاه و خطیب مسلمان
 از و الضحی تا جیش سبز انگشت او شوق شد مفر
 آن حمة للعالمین بشک شفیع المذنبین
 ما نقشند کاف و نون بسته افش از خرد زود
 ای مرشد اهل کرم وی مقتدای محترم
 چون در جهاد آویختی بس خون کافر زخمتی
 کسری و قیصر با شرم رفتند در قعر عدم
 علم حق آموختی زان شمع دین از زخمتی
 دین تو شد حاصل حصین در الامان یومین
 تسلیم حق بر جان تو بر جمله یاران تو
 بر احمدت کوازه جهان بر دوشک از هر کن
 ز و بیج بدعت کننده شد پس در جهیم انگذره شد

وانکه بیا ویران در ابر حدی لب بر کش
 جام عبیش انباز کن رحمی بکن لطفی نما
 بهر سکینه میروم سوی مزار مصطفی
 بروی فدا روح در روان محبوب و مطلوب خدا
 اسری است او را یک سفر عشق مجیدش معکام
 یک خاوش روح الامین دیگر بلال پارسا
 چون او نبسته تا کنون بر صفحه هر دوسرا
 وی مفر اهل حرم ای معدن صدوق صف
 تنها خاک آمیختی خوش داده داد غرا
 گبران و ترسایک قلم نقتد بر خاک فنا
 کفر و ضلالت سوختی پروانه سان او را
 نکبت بر کافرین ای شافع یوم اجرا
 بر آل ذوالاحسان تو ای مقتدای صفیا
 زوهر سنت شد عیان شیخ الشیوخ اتقیا
 عالم از و آگنده شد از پیروی مصطفی

ای ساربان محفل کیش بر اشتران بادیا
 آهنگ عشرت ساز کن در مای شادی باز
 بی غضب و کینه میروم سوی مدینه میروم
 آن خاتم پیغمبران شاه و خطیب مسلمان
 از و الضحی تا جیش سبز انگشت او شوق شد مفر
 آن حمة للعالمین بشک شفیع المذنبین
 ما نقشند کاف و نون بسته افش از خرد زود
 ای مرشد اهل کرم وی مقتدای محترم
 چون در جهاد آویختی بس خون کافر زخمتی
 کسری و قیصر با شرم رفتند در قعر عدم
 علم حق آموختی زان شمع دین از زخمتی
 دین تو شد حاصل حصین در الامان یومین
 تسلیم حق بر جان تو بر جمله یاران تو
 بر احمدت کوازه جهان بر دوشک از هر کن
 ز و بیج بدعت کننده شد پس در جهیم انگذره شد

شدند چون بیدار شدند
 بود که سیدی از دیار بندون
 با قافله رفت صبح بخانه نواز
 درین پنج ماهه کراج بملک عجاز
 رسیده و خوراک پوشاک پیروز
 ضروریات ایشان برونه نمود
 لازم کرده شکر این شخص مال
 فراوان دارد از این سخن که

۹۸
 کجاست چنان اعراب باو پشیمان
 که چشم بر مال و شمع ساکن
 درین سکنند و نهند در آن جمع
 نیز سبازندی او در انداخت
 کسان قافله حکم داده بودند
 که بچگونگی از سر اسلمه خبر فکند
 باغوزی بر او اگر احسان دوست
 تقاول و تعدی در از خوار بست
 بود بر چه سببایم فلای این
 راه سعادت آتیا بهی بنیادیم
 بیچاره باد و دستم از این غمناک
 هیچ کس از این غمناک
 بیچاره باد و دستم از این غمناک
 هیچ کس از این غمناک

بیچاره باد و دستم از این غمناک
 هیچ کس از این غمناک
 بیچاره باد و دستم از این غمناک
 هیچ کس از این غمناک

بسیار از انبیا صلوات الله علیهم و آله و سلم در خواب دیده است که در خواب با ایشان ملاقات کرده و از ایشان سوال کرده و جواب آنرا شنیده است

وادی شهرت دارد کرده شد و درین منزل تقریباً نصف شب بودی آنرا که مزار
فایض الانوار سر علی بن ابی طالب میوه علیها و علیها الصلوٰة والسلام من
الله الملك العلام رسیدیم از اتفاقات عجیب آنکه آن روز هیچ طعام نخورده بودیم
چون از خواب آنوقت بیدار شدیم از غایت گرسنگی طاقت مطلق و بدر روییم در محاق بود
بطلب نان پیش هر کس دیدیم و بطلب نرسیدیم بناچار برای زیارت در جبهه مقدسه قم
و پیش تربت شریفه گذر ایانه نداننده گفته که ای جدّه امجدّه من همان شما هستم چیزی خورد
عنایت فرما در محروم از الطاف کریمانه خود نما انگاه سلام کردم و فاتحه و اخلاص خواندم
قوابش بروج پرفروش فرستادم انگاه نشسته سر بر قبرش نهاده بودم او رزاق طهارت
و دانا بر حق دو خوشه انگور تازه بدستم افتاده طرز تر آنکه آن ایام سر ما بود و هیچ جا
انگورتازه میسر بود بجهت افتادیم و یکی از آن هر دو خوشه همون جانشسته تناول نموده
از جبهه بیرون شدیم و یک دانه بهر یک تقسیم کردم و گفتیم مثنوی

یافت مریم گربن گام شتا	سیوه اسے جنت از فضل خدا
این کرامت در حیاتش بود پس	بعد فوتش نقل نمود دست کس
بعد فوت زوج ختم المسلمین	رفته چندین قرنهای دورین
بنگرا زوی این کرامت یافتیم	مایه حسد گونه نعمت یافتیم

بعد از آن مقام روانه شده با دادان بمنزل رسیدیم و چندین منازل طو نموده
چون بمقام جبهه فرود کش گردیدیم نغمه روز بخیریت تمام بسر بردیم و لیکن از اهل قافلہ

بسیار از انبیا صلوات الله علیهم و آله و سلم در خواب دیده است که در خواب با ایشان ملاقات کرده و از ایشان سوال کرده و جواب آنرا شنیده است

ما نیز شکیات این بالا در این
بتلا بود و نیز پیش حضرت علی
الرضا علیه السلام نمودند حضرت
بالجای تمام و زاری بالا کلام
بدرگاه ملک العلام سلسله
گفتند از انبیا افضل عمیم خویش
و بای مدینه زار در جبهه که تمام
شیطانست انتقال نمودیم

دعوت کامل عطا نمودیم
این دعا نکریم بود که
ایضا شفا یافتیم
ختم چون بنام شام رسید
و کلام من آن بود از

اول بیدار گامین جان شدند
 ز سزا نیکوهای بدکاران
 که بودن بیدار از درون
 همان آتش از درون
 بکلی نماند
 نقل مقال اولین روز
 در آن روز

اطراف وادی که پیراشغول بودند برای جمال اقبال مشغول گردیدند اتفاقاً از اهل
 قافله برای ادنی معامله گفتگو بمیان آمد و از گفتگو بسبب و دشنام نوبت رسید بر اینهم
 اکتفا نموده بکشتی و شتباری انجامید هر چند که خواص قافله رفع و دفع مجادله میکردند
 بیج اثری پدید از گشت تا که جمیع حاملان بقتلاً از قافله دور گشته بسنگباری مشغول
 گشتند و سنگباری اعراب مشهور آفاقست که در کس از ایشان وقت بازیچه از سنگباری
 درخت میغلان را از یامی اندازند بمعانته اینجالت پرطالت دران وادی خود خوا
 که یاد از وادی قیامت میداد و عجب حیض و بیض گرفتار گردیدند و طفلان و زنان
 بشاهده اینحال بگریه و زاری مبتلا گشتند آنحضرت از معانته اینجالت پرطالت چند
 فقرات حزین را تلاوت فرموده دست بدعا برداشتند بعد ساعتی بروی خود ماییدند
 و بر قافله حاملان را بصدای بیت که از استماع آن زهره شیرینی ترقید پیش خود طلبیدند
 بجز استماع آواز حضرت سنگها از هر دو دست خود افکنده بعمالت تمام بخدمت شریف
 حاضر شده بعد سلام علیک با افتاده و گفت که هر چه فرمائی برانم حضرت فرمودند که صفا
 خود را از سنگباری تمتع ساز میرحال حسب الامر کار بند شده همه کس را آواز داده زود
 خود طلبید و بکمال شدت امتناع این مجادله و نزاع کرد سر جمال و آنحضرت همه را زود
 خود طلب داشته با آنکه فریقین مجروح و غرق خون بودند یک یک را بکنار گرفتند و از
 آتش دشمنی کنار گزیده غریق دریای دوستی گردیدند ساعتی نگذشته بود که فریقین
 سخن آشتی و مطالبه با هم مینمودند گویا هیچ دشمنی و خصومتی در میان نبود مشغولی

زودی گشت یکبارگی از برای
 بیست یکبارگی از برای
 بر طوطی شان قطع می شدند
 زان وضع که در حال بودند

۱۰۰

چند غافل از گریه طفلان
 روان هر طرف از شران
 همه بار از پیش افتاده بود
 شدند از دعای شاد و با
 همه هم یکبار الفت
 ز یک قطره آن حجاب

در آن آتش فشا و صدا که
 یکبارگی بعضی از
 روان سوزی شدند
 زان خیز عانات آن کائنات
 همه قافله یافت راه نجات
 هیچ کس نیبوی علی السلام
 با بکاره مجوره با وجود قافله
 نمودند و بگریه

تتمتع بکمال سعادت و با بهشتیان
 در بهشت بسیار و چون قافلہ ساکنین
 در بهشت و در بهشتی صفرا و غیره
 اجازت یکبار خود را بکنند
 ایشان کمال لذت از حضرت

تتمتع بکمال سعادت و با بهشتیان
 در بهشت بسیار و چون قافلہ ساکنین
 در بهشت و در بهشتی صفرا و غیره
 اجازت یکبار خود را بکنند
 ایشان کمال لذت از حضرت
 تنهار و رجال چه خواهد بود بیت هر که درین راه به تنهار رود چو خوار شود و گونہ به تنهار
 رود و اعراب که قاطعان طریق مدینه اند و احزاب هستند از هر دو رئیس یکی از بنی نضیر
 او دید در نیم راه بر کوهی فیج و فیج که موسم بعد است سکونت و قیام میداشت در منزل
 ششم وقت نیم شب با چند رفقا و احباب بشرف ملازمت سید عالمین چون نام خود
 بهر اندوز سعادت گردید و بمصافحه و معانقت کامیاب گشته تا یک ساعت صحبت داشته
 مسکت رخصت نمود آنحضرت یک جوئی برنج و یک تهمان پارچه و پنجر و مال بطریق
 ضیافت و مهمانی بعد مذکور عنایت فرموده عرض ساختند و خار خار اندیشه که در
 غنچه دلها قافلہ میخلید به نسیم انضال آبی منافع گشت بعد قطع دوسه منازل در
 صفرای وادی رسیدند و زیارت قدوه عاشقان محمدی و هر حلقه مدحت سربان
 احمدی حضرت شیخ عبدالرحیم الیمینی البرعی که قصاید ایشان چون شمس بر ابعه النهار
 مشهور و معروف است فائز گشتند و نیز بزم از فایز الانوار ابن عم سید الابرار
 علیه صلوات الله الملك الجبار حضرت ابو عبیده بن الحارث ابن عبد المطلب
 رضی الله تعالی عنه که در غزوه بدر مجروح شده بودند وقت مراجعت مدینه منوره
 در اینجا انتقال کردند مقدم او اهل قافلہ را بدست او قناد و این قبر شریف را ساکنین
 آن قریه ابو ذر غفاری رضی الله عنه شهرت داده اند و این غلط محض است و اصلی
 نمیدارد و قبر ابو ذر علیه الرضوان در زبده که پنج میل مسافت از مدینه طیبه دارد مشهور
 خواص و عوام است و پنج میل ازین مکان مومنین بدست که الان در آن مکان قصبه

تتمتع بکمال سعادت و با بهشتیان
 در بهشت بسیار و چون قافلہ ساکنین
 در بهشت و در بهشتی صفرا و غیره
 اجازت یکبار خود را بکنند
 ایشان کمال لذت از حضرت

تتمتع بکمال سعادت و با بهشتیان
 در بهشت بسیار و چون قافلہ ساکنین
 در بهشت و در بهشتی صفرا و غیره
 اجازت یکبار خود را بکنند
 ایشان کمال لذت از حضرت

تتمتع بکمال سعادت و با بهشتیان
 در بهشت بسیار و چون قافلہ ساکنین
 در بهشت و در بهشتی صفرا و غیره
 اجازت یکبار خود را بکنند
 ایشان کمال لذت از حضرت

دربین آن دو صلاحتی که با هم در میان است
 و از این جهت در آن دو صلاحتی که با هم در میان است
 و از این جهت در آن دو صلاحتی که با هم در میان است
 و از این جهت در آن دو صلاحتی که با هم در میان است
 و از این جهت در آن دو صلاحتی که با هم در میان است

از نور چشم صد طوفان اشک آید بدر
 خوی خجالت ریزد و گوید فغانم الم
 مسکن سیرخ فردوس است اگر داری خبر
 ز آفتاب حشر بر ما ساکنان ساز و بر
 هست اینجا خوابگاه حضرت خیر البشر
 شمس چرخ اصطفی و کمر با نواز آید
 معنی و اللیل گیسوی سیاهش ز انگر
 تاجی از آفتخا در نشان دارد سر
 دشمنان را سرنگون بینی روان سوستر
 سال ماه در روز و شب بی هر شام و صبح
 تا شود از سود سودای زیارت بهر روز

بهر وان را قبه اش آید چون آگه در نظر
 قبه که ز نقشش عرش معلای و اما
 قبه او بیضه تقدیر حق و ان کا ندر
 روز محشر زمان بر وان آید شاید بالها
 تو بر کردم صاف میگویم گذشتم زین موز
 سید عالم محمد مصطفی خیب الوری
 و انضعی ز من نیست از رومیزش بیگان
 از لعمر طرفه تشریفی ز رحمن یافته
 دوستانش را تو یابی خرم و خندان کشر
 صلح لی و اما ابد اعلی بندا البنی
 میرود اینک علی با کار و ان احمدی

۱۰۲
 این بیانی نشان خندک اینک به
 که قاطعان طریق با هم رسد
 پیش می آید و بر او ایستد
 نسیب از انداز موران چنان

چون سجیه مضید دور و وار و خمیر پایه چرخ نا بهنجار بان مجبول و مطبوع است که چون بجا
 را بیش و کامرانی مصروف بیند سنگباری تفرقه مرجوم و از عیش و نشاط محروم میگرد
 تفصیل این احوال و تبیین این مقال بدین منوال است که چون از منزلی که قبه شریفه نظر آمده
 کوچ شد و در منزلی که سه فرسنگ از انجامدینه منوره بود فرود آمدند و تمام روز بخت
 گذشت و زد دیگر از انجامد وقت ظهر تا فلر و از منزل مقصود شد و هر یک بمسکن گل
 خندان و چون بلبل غزل خوان بودند و طبیعت سر حلقه تا فلان اعنی جناب افتخا

در آن وقت چون در راه گریخت
 نیارای جنگ و راه گریخت
 خا بر یک از زیر تیغ جنگ
 بیگش منی در حال بود
 زمان نو که بر حال

بجان و بیدار طفل خندان
 جان بیدار طفل خندان
 جان بیدار طفل خندان
 جان بیدار طفل خندان
 جان بیدار طفل خندان

بهر قافلہ از آن مایل است
 سوی مقصد خود پیش از وصول
 سوره علی سکننا الصلوٰۃ
 محبت حضرت سبب سلطنت
 نبوت با جان و از شدت
 سخن می وصلح جان
 در بیدار بود و نشانی
 حجاب سبک نماند از چو
 در بیدار بود و نشانی
 حجاب سبک نماند از چو

تقلی را منتقامی باشد در آن حالت پرطالت سایر جلالان این قافلہ باریس آن گره
 شقارت پژوه که رشته اخوت و محبت فیما بینهما مضبوط و مربوط بود و چار شده بگرد
 را بشناختند و بزودی پیش رفته سلام کرده در رسم معانقه و مصافحه با هم سلوک داشتند
 و گفتند که زمینار ازین قافلہ دست تعرض بردارید زیرا که اول و دین قافلہ جز خوراک
 و پوشاک از قسم مال اسباب هم نیست و ویم آنکه احمد پاشا نائب سلطان بضمانت خود
 اینهارا این داده انیطرت فرستاده از اینجا که طلب معاش ناگزیر است و بدون
 آن ایشان چاره نمیدارند اینک قافلہ مغربیان که ملو و مشون از زر مغربیت بدبال
 ما میرسد و از اینجا یک فرسخ فاصله دارد و غنیمت بارده و نعمت غیر مترقبه باید امکاشت
 و مرا مہون منت و احسان خویش باید پذیرا شد متنوی

پس با یکی قافلہ مغربی است بمغرب نمان گر شود آفتاب همه ناقه اش حامله از زر است ریشش چو این مژده از وی شنید روان رفت ناگه کبوه بلند ازان بانگ آ بخله جمع آمدند شد از برکت سید کائنات ہم از برکت آمله مہن ساموست	پیر از گوهر و در ہم مغربی است ولے مشرقش دان پیر از زباب همه محملش معدن گوهر است ازان دست بردار شد آن شنید بلش کر یکے بانگ زد آن نژند چو پروانہ ساگر د شمع آمدند علیہ السلام و علیہ الصلوٰۃ رضا جوئی از وی کام اوست
--	---

۱۰۳
 در این کی ازین یاد ستیا خود بر سین
 تا کی نشانی نمانده نشانی
 درسی می سازند و بالحق بیچار
 نفسان شاکت معجز و سبیدی
 بی نمانند چون شب بگذشت
 ازین بودیم در وقت جاوید
 قطره
 که تو از نعمت است آن مرغ
 که تو از یاد من آن بی
 که تو از سوز تویش بلبلان
 که تو از آن گویی راه دوری
 که تو از آن گویی راه دوری
 که تو از آن گویی راه دوری

اسلام ای سکت غلام
 اسلام ای شاد برب الی
 اسلام ای فاضل
 اسلام ای اناب صفا
 اسلام ای نیک صدق
 اسلام ای دست آورد
 اسلام ای بابت بود
 اسلام ای دست آورد

طرفه آن تشنگی که سیرایم
 ای علی شهر دوست نزدیک است
 توی لطف و کرم بفرمانی
 چون نگر دی در و تاشانی

قصه کوتاه وقت عصر بود که ماجرای روزمان رونمود بفضله تعالی از دست ایشان
 نجات یافته آخر مغرب که وقت غیبت شفق است در ذوا تکلیف رسیدیم ساعتی
 در ان مقام برای قضای بعضی حویج مکث واقع شد بالاخری قافله پیشتر روانه شد
 نصف شب در مدینه سکینه در مناخه متصل عید گاه که الحال بازار آن شهر فیض
 بهر است مقام واقع شد باقی شب بعضی ازان بخواب بعضی در غسل و تبدیل جا بر سر شد
 و پیشتر از صبح صادق چون دروازه قلعه اش اشد داخل مدینه خاص شده در مسجد
 شریف رسیدیم و بعد ادا نماز اشراق رو بروی مواجه اقدس استاده بترانه این
 سلام مترجم گردیده شاید مقصود بکنار گرفتیم و گفتیم سلام فی لغت خیر الانام

اسلام ای مای کم زلف
 اسلام ای نام در خ العباد
 اسلام ای ناظم انیم
 اسلام ای دارت غلبه
 اسلام ای مویغ
 ۱۰۴

اسلام ای نورب العالمین
 اسلام ای صدر بدر و جهان
 اسلام ای بادشاه مسلمان
 اسلام ای رویتوشم الضعی
 اسلام ای نائب بروردگار
 اسلام ای قاسم جنات نادر
 اسلام ای مقتدای ابتدا
 اسلام ای معدن علم و ادب

اسلام ای نورب العالمین
 اسلام ای صدر بدر و جهان
 اسلام ای بادشاه مسلمان
 اسلام ای رویتوشم الضعی
 اسلام ای نائب بروردگار
 اسلام ای قاسم جنات نادر
 اسلام ای مقتدای ابتدا
 اسلام ای معدن علم و ادب

اسلام ای عت پیغمبری
 اسلام ای پیوستن
 اسلام ای شاد زیار
 اسلام ای عالم علم خدا
 اسلام ای شافع روز جزا
 اسلام ای فیض جوت گلگان

اسلام ای سانی
 اسلام ای فاضل
 اسلام ای باور
 اسلام ای معصوم
 اسلام ای باور
 اسلام ای باور
 اسلام ای باور
 اسلام ای باور

بعد از آن برین دستگیر گشته
 بعد از آن نفعی در آن نماند
 بعد از آن بر سر کوهی افتاد
 بعد از آن بر سر کوهی افتاد
 بعد از آن بر سر کوهی افتاد
 بعد از آن بر سر کوهی افتاد

یا شفیع المذنبین دستم بگیر
 یا رجاء المرجئی کارم بساز
 یا امام الانبیا بسره خدا
 یا رسول الله بفریادم برس
 در پذیرای شاه دین زمین ستهام
 هم بتو بر آل و اصحاب تو هم
 خاصه بر آن منبع فضل و وقار
 آنکه صدق و فضل احسان کار است
 هم بروح ان امام العادلین
 هم بر آن سه چشمه حلم و وفا
 هم بر آن خورشید چرخ ابتدا
 هم بر آن دو گوهر گوش قبول
 هم بر آن شش کس که از ده باقی اند
 هم بر آن واج و بنات تو تمام
 خاصه بر آن روح آن قطار دین
 بعد از آن بر باقر بحر کمال
 بعد از آن بر کاظم میکوسیر

یک سلام بنویسند و خود در پذیر
 باب لطف خود برویم کن فرزند
 و در بان مارا از آفات و بلا
 یکسم جز تو ندارم هیچکس
 صد در و دو صد نیاز و صد سلام
 بر هواداران و احباب تو هم
 صدر دین صدیق اکبر یار غار
 تانی اشین اذ بهانی العار است
 قطب حق فاروق اعظم شاه دین
 شاه ذی النورین عثمان باصفا
 آن علی مرتضی شیر خدا
 یعنی آن حسین ابشار قبول
 آنکه اندر بزم عسرفان ساقی اند
 هم بر اولاد تو اسے عالی مقام
 کامل ایشانست زین العابدین
 بعد از آن بر صادق فرخنده حال
 بعد از آن بر موسی والا کمر

در المصطفیٰ تصنیف کرده است
 برای خود بطریق اکبر گفتند
 در این حدیث در این حدیث
 در این حدیث در این حدیث

آنکه در نزد تالیست و بنام روز
 در زیارات ائمه آن بگفته
 در این حدیث در این حدیث
 در این حدیث در این حدیث
 در این حدیث در این حدیث
 در این حدیث در این حدیث

بسیار از آن با حسن و بوی
 بشکل آن از آن بوی
 آنکه در آن بوی
 آنکه در آن بوی
 آنکه در آن بوی
 آنکه در آن بوی

این قافله را که در این زمانه از
 بجای بی زحمت خال اندرین کلاه
 زمین در این زمانه از
 زین اقبال که این زمانه از
 علمای بسیار که این زمانه از
 زین اقبال که این زمانه از

دشمن بر او را بجای از زمانه از
 اقامت آن مکان احدی را بر او
 سیر می عایش ز راه از وصل
 در گذار کجا و سوزی گشتن
 از آب و خاک که در این زمانه از
 سیر می در این زمانه از
 در این زمانه از

آمد بجهت ما دو ساعت بخوبی مراقب نشسته می مانند و احیاناً بعضی اشخاص خاص را
 با خود باین کرامت اختصاص می بخشیدند چند بار رقم را بهمراهی اشارت می فرمودند لیکن
 بلا حظه آنکه جسد شریف نبوی از مکانیکه سید مراقب می نشستند و در عمر مفصله و همین قدر
 تفاوت پایانی داشت و کی نوع بالانشستن میشد گو که حجاب بود قبول نه نمود و بعد
 بست و بجز در لشکر سربا بر سر ماتاخت و از دست تطاول و تقدی خود سلطان گما
 را مقهور خود ساخت عالم افسرده مزاج گشت و آسمان برات عیش و نشاط کس و ناکس
 بر هیچ نوشت غر با در کج گول خزیدند و اغنیاء در حصار تقام و سحر آر میدند بر همه تنان
 مشرب آفتاب دوختند و شهابسان مجوسان آتش می افروختند اهل قافل
 که کلمه همچون هیچ رخت سرمانیداشتند دست پاچه شدند و حیران و بجز و فقدان شاید
 سحر که شام گاهان بهمیری نمودند چون کاکل هوشان پریشان ابواب افسردگی بود
 عالمیان باز در رسوم گرموشی و خون گرمی در کاشانه عدم باعناق انباز مثنوی

<p>هو اشک ریزان چون پیمان شده یکبار روی با غم سازد غلط در لرزه بود از جنگ سرما خنزیدی شمع در دامان قندیل جهان شد سرد از کافور خواری بهار آفر شد و فصل خزان شد</p>	<p>جهان افسرده چون طبع لیسبان فلک با مهر بهمیری همیکرد زره پوشید آب از جنگ سرما دست دستبرد برد بے قیسل هو امیکرد چون کافور باری چو گر با پیر شد سرما جوان شد</p>
--	---

سیر می عالم ز کمال
 سیر می عشاق ز دیدار
 بست مجال این
 با خج بست و شمشیر
 خواب سیدالساوات
 با جرات دیدن وصلی

که سینه ز بستم شده از اشار
 بکنند کلاهی همه آن خون
 زینت سینه با نفاذ
 چون از خواب بیدار گشتند
 این خواب را با نفاذ
 زینت الاطیان
 زینت نفاذ

حسرت این اثر از بزرگواران است که در این کتاب بیست و یکمین باب است
 در بیان آن که در این کتاب بیست و یکمین باب است
 در بیان آن که در این کتاب بیست و یکمین باب است

جرج کج رفتار صد کرد و غدا در زمان
 مهر و کرش سر بر تهر است از وی اخذ
 گاه یوسف راز آغوش پدر و اورا کند
 اتفاقاً یک دو کس گزند و صلی بافتند
 یک دو کس را گردنی شادان بخورم یافته
 چاره باید ساختن ناچار باید ساختن
 ای علی بر خیز با احمد بسوی مکرو

تا نهد زان و اخما بر سینه های عاشقان
 شربت شیرین او ز بهر است از وی الامان
 که ز لیخا را بوصل او نماید شادمان
 مهرهای شان بشند را نکند او بیگان
 سنگهای درد و غم بار دبر ان از بر کران
 سر نهادم تقدیر خداوند جهان
 بان درودی خوان بودیچ سوال از جان

اکنون وقت آن سید که قصیده نعتیه که نوکر ز خاتم مولف این نامه کرامت شماست
 آویزه گوش مستعان ساخته مسرور و مخطوط نمایم و گوهر آبدار آفرین و جواهر نرد و اهر
 تحسین از هر گوشه دامن دامن بر بایم ابیات لطم

گرفت ملک و لم شاه غم آسانی
 متاع صبر و شکیم از و بغارت رفت
 ز خار حادثه چون گل تمام مجروح
 بسایخ دل کند انشاد و بلبیل طبعم
 تمام سوده الماس میشود مهببات
 ز رشک دیده من کاب و زنگ گریه ازو
 ز سوزش تو من ای نارسخت حیرالم

به فوج بے سرو سامانی و پشانی
 چو از سموم نخرانی به بارستانی
 چو غنچه خون جگر میخوریم پنهانی
 هزار مرتبهها موقع غم منزل خوانی
 اگر بدیده کشم سر منه صفا بانی
 نکند خاک بر معدن بدخانی
 که خفتگان عدم راز خواب خیزیانی

در بیان آن که در این کتاب بیست و یکمین باب است
 در بیان آن که در این کتاب بیست و یکمین باب است

نموده که این کتاب بیست و یکمین باب است
 در بیان آن که در این کتاب بیست و یکمین باب است
 در بیان آن که در این کتاب بیست و یکمین باب است

بسیار در کتب کتب باستان
در کتب کتب باستان
در کتب کتب باستان
در کتب کتب باستان
در کتب کتب باستان
در کتب کتب باستان
در کتب کتب باستان
در کتب کتب باستان
در کتب کتب باستان
در کتب کتب باستان

محمد شریبی فخر انسی و جهانی
کجیل سرمد ماداغ نور ربانی
حلاوت ثمرات ریاض رحمانی
که غنبت است بخشورهای یزدانی
چه اولست که ممکن نباشدش ثمانی
چو بر مجامع انواع نوع انسانی
جهان چو دیده مردم بود تو انسانی
لب شفاعت اگر روز حشر جنبانی
برای سجده آدم چو صف روحانی
زشش جهات جهان چون صلیب پنهانی
تمام روی زمین راز لوث او ثمانی
چو ظلمت شب داج از سحر شود فانی
همیشه عدل تومی پرورد آسانی
ز برق گرچه بسرعت کمال جولانی
شوند نه فلک از زین اش تو دامانی
شود کسیکه بدش کند در افشانی
بچار و معدن و دهر و سحاب نیسانی

خدیو کون و مکان خواجہ زین و زمان
جلیس خم و فی و انیس او ادنی
کل حدیقه خلاق عظیم و لطف عمیم
طر از خاتم او خاتم النبیین است
با وصل اول و در فرع از همه آخر
بر انبیاء و رسل ذات او بود فضل
تمام کون و مکان ذات تو بود حشر
در شک باغ ابراهیم
درم ظهور تو گشتند رنگون جنام
شکست دین مبین تو پشت بدعت و کفر
ز آب صافی دین پاک کرد یکبارہ
ز نور عدل تو بنیا ظلم شد بر باد
یکورہ ماہی و در قعر چه سمندر را
ساز عزم سوی قصر جاهش ای نکریم
ببرهن است و یقین این سخن که میدیم
فلم چو شعله طور و دوشش آبجیات
ز بود بخشش اورشک می پرند مدام

بسیار در کتب کتب باستان
در کتب کتب باستان
در کتب کتب باستان
در کتب کتب باستان
در کتب کتب باستان
در کتب کتب باستان
در کتب کتب باستان
در کتب کتب باستان
در کتب کتب باستان
در کتب کتب باستان

بسیار در کتب کتب باستان
در کتب کتب باستان
در کتب کتب باستان
در کتب کتب باستان
در کتب کتب باستان
در کتب کتب باستان
در کتب کتب باستان
در کتب کتب باستان
در کتب کتب باستان
در کتب کتب باستان

شعرتان ان الذی فی علیہ القرآن الکریم بالیقین
وجه صادق و یوقی فی
و بی بیان ان فی بیان اللباب
مجاورت کبریا باب سعادت
در اد اصوم و صلوة و غیره و

ز دست رفتم اگر دست من نمیگیری
بحق عظمت آن ذوالجلال الاکرام
با بنیارس و رسل آنکه محو فرمودند
بصدق صاحب غار و بعدل حاجی غفر
شاه حیدر کرار و قاتل کفتار
بان دو گوهر یکتا تو کمازی شان
باب دیده خیر النساء که چنانش
که ساز از کرمت جمله مقصدم حاصل
همیشه تا چین بلبلان بفضل بهار
چمن چین گل صلوات بر تو با و تار

خدای را بکن نامی ناخدا گهبانی
که داشت ملک رسالت بنامت از زنی
زلوچ کون و مکان حرف کفر و طعنیانی
بحکم جامع آیاتسای فرقانی
که یافت رونق از و کشور سلمانی
مدام روح امین کرد مهد جنبانی
شدند از غم بحر تور شک عمالی
منه سینه من داغ یاس و حرمانی
بهم گفت غز لخوانی و گل آشنانی
بر آل و محب تو هم از ریاض یزدانی

کلمات نهجیکه در رمضان بان
نیزند و چون با مصلحت
بنازده روز از راه شکر
منقضی شد و حضرت را خدای
جست برین در وقت ایات

جانم بود و مسکن در اول
القاء من آن جانم در احوال
تا بیا از زنده در ذب خاطر بسیار
سوز بود و در آن حال و سخن
در این استغاثه شارب و سخن
بجای نالی زین و سخن
دریم هم با و بود و ساختن

بعد رویت این رویداد حضرت در عصر سه روز تجیز سفر و تدبیر با محتاج ضروری
نموده است و هم ماه ربیع الاول از مدینه منوره کوچ مع قافلہ فرمودند و در منزل خود
که میقات اهل مدینه است اقامت فرمودند شبها نجایوت نمودند اجرام نجومی است
بیشتر روانه گشتند ضعیفا و مرضی که بسبب شدت سرما از اجرام مندر و ریوند انصرام
این ملام بر حیفه که میقات اهل شام است موقوف داشتند چنانچه بعد و رو آن مقام
با قیمانندگان اجرام بستند الغرض بعد طری یا زده منزل بود و یکقام در بلد الامین و بیت
العظیم بخیریت و عافیت رسیدند و در خانهای خود با سکونت گزیدند و مضمون کرا

دقیقت سینه که از دور و صد
کاوشت جوی بعد از
گاز نمزب با جمع قافلہ در
اشک بران در کربان آذین
و نالان با نام از و کان
و فلکار شریف نمودند در
بموت طراز انوار طوفان
از پاره در آتش درین کله

سنگ در بند و در نظام نبرد
 قوین و در او نوبت در
 سلطان نظام از قتل
 کما اینک ابا انعام از قتل
 این بعضی است بیاید از
 سال در این روزها
 این است از قتل

در جوش بود هر یک می نالید و مضمون این اشعار آبدار نامه نگار بدروه فلک و اریه ساینه غزل

<p>الوداع ای کعبه اینک آمده یوم الفراق و تفکار و سوگواری و بیقرار و سوخته چشم من شد آب ریز و سینه ام شده آه خیز میروم از کویتو گریان و نالان و حزین گر روم لیکن کنم روی توجه سوی تو مسجد تو چشم عالم تو در آن چو مردمی می رود اکنون علی با احمد از حکم قضا</p>	<p>از فراق تو تمامی طاقت من گشت طاق بیتو گم دیدیم و آمد بدر رویم در محاق و آن دل شوریده ام گشته کباب از احتراق داغ تو مانده نشان بر سینه تا یوم التلاق در نماز و در دعاها از نیاز و تمنیات ای سید پوش عرب ای قبله شام و عراق الوداع ای جان جانان بنده یوم الفراق</p>
--	--

سنگ از بند و در نظام نبرد
 قوین و در او نوبت در
 سلطان نظام از قتل
 کما اینک ابا انعام از قتل
 این بعضی است بیاید از
 سال در این روزها
 این است از قتل
 نیازمندی از بیت سینه
 در میان پیش درین عنوان
 چنان شمع پدیدت گشت
 که از روی کفر و بدعت گشت
 چو شد بنظر از ان نور پدید آورد

بعد از ختم طواف از باب الوداع بیرون شده بر اشتران سوار گردیده همه شب
 راه رفته صبحگاهان سجده رسیده و از آنجا شکر کرده به بندر جده قیام ورزیدند شش
 روز در آن مقام نموده روز هفتم بر کشتی سوار شده هفت روز سیر بجز نموده به بندر محنا
 رسیدیم مقدار پانزده روز آنجا مقام مانده بعد از آنجا بریم کنشسته بعد دو روز
 چهارده روز بحول الله و قوته در جزیره بیهی نایز گردیدیم تا ما از محنا جزیره مذکور
 سبب تواتر امطار که لیالی و ایام لبان دل دوست کریمان و بندل و ایشار بود و
 دریا مانند سیستان جوش و خروش می نمود همچو می نیاسود شب با اختر شماری و
 روز به بیقراری بسر می گشت و حکم آن مع العسر یسرکم سیدالمرادین از جمیع مرادها
 پیشتر بیهی رسید ناخدا یان و تجار آن جزیره مذکور متفق الکلمه میگفتند که جازای

سوی ملک کن هر که از آن
 چو شد در بیهی بیهی
 سوارش خرم چون شد
 گاهی سکنه اش از جا و دیدند
 برای بیت حضرت رسیدند

سواری ای جان جانان بودند سوار شده
 بیاید از قتل
 سال در این روزها
 این است از قتل
 نیازمندی از بیت سینه
 در میان پیش درین عنوان
 چنان شمع پدیدت گشت
 که از روی کفر و بدعت گشت
 چو شد بنظر از ان نور پدید آورد

بلکہ زاید اقامت در زبیدہ از ملاقات فیض آیات خود میدان و دوستان را با حسن
 بنواختند درین مدت مجلس وعظ و تذکیر و محفل پذیر و نصلیح و پذیر بخوبی بسیار استند
 و شمع هدایت و ارشاد آن گروه دین پژوه افروخته بمنہج مستقیم و منہل دین قدیم بہری ساق
 خستند

<p>پس آنکہ آیت اجسرت بخوانند شدند این بچہ کشتی بود و کمرہای عزیمت سخت بستند خدای خویشان را یار کرده ہلال آسا دران کشتی بدیدار چو انجم ہر یکے کشتی سواران چه دیدن کس بعمری ہم شنید است ہم اہل بیت و سے ہاوی توین بود ز مشرق جانب مغرب شتابان پس از شش ماہ در موطن رسیدند ہی دیدند ہر یک کام نام کام تو گوئی جاننش رفتہ درین آمد جہان یکبار شد ہمزگ گلشن ہمار آمد بہ بخت کامرانی</p>	<p>دومہ در بند رکلتہ ماندند نمودہ چند کشتی را کرایہ در آغوشش کہ وہ چون نشستند دران اسباب خود ہا بار کردہ فلک بودہ است آن دریا و خار فلک را یک ہلال اورا ہزاران مہ نور اپراز انجم کہ دیدہ است بہ یک کشتی امیر المؤمنین بود شدند آن ماہ ہا چون مترابان چو تاشش ماہ منزلہا بریدند درین شش ماہ کہ جنبش کہ آرام امیر المؤمنین در مسکن آمد زودہ شبگیر شب شد صبح روشن بسر آمد خزان را زندگانی</p>
---	---

بہی شہادت ان بانی شہادت
 بہی شہادت ان بانی شہادت
 بہی شہادت ان بانی شہادت
 بہی شہادت ان بانی شہادت
 بہی شہادت ان بانی شہادت

چون از آنجا رسید این طوفان
 چون از آنجا رسید این طوفان
 چون از آنجا رسید این طوفان
 چون از آنجا رسید این طوفان
 چون از آنجا رسید این طوفان

آوردہ اند در آفرین کبد
 ای برکت بعینہ و بعینہ
 کبان شاہد دعاد و دین
 بی و علی آراستہ ہر دو
 نقل خط حضرت سید
 صاحبی اسمی مولانا افضل
 اولانا شاہ عبدالعزیز

از نغمہ پندار ہر بار
 نام حضرت صاحبی مولانا
 نام البیہ و البیہ
 دارت الانبار و البیہ
 جہد العزیز صاحبی مولانا

انده افکار و حال بسیار
 لیکن انشا و بیرون ای دیوار از
 فوفاقات البیضیه بسطوره پس
 بود در ولایت مسطوره پس
 بود در ولایت مسطوره پس
 بود در ولایت مسطوره پس
 بود در ولایت مسطوره پس

اما بعد عرض سلام سنون و تقدیم تعظیمات و تکریمات و آداب و اخلاص عقیدت سمات
 معروض آنکه الحمد لله که فقیر و تمام قافلہ بخیریت و عافیت تمام در که معظمه آخراہ شعبان
 تا وقت تحریر کوان بلده آیین بستیم و بعد حج عمریت زیارت مدینه منوره دارالمکه الشریفه
 بنمایت خوارج سرور و زیارت مقبول نصیب فرماید امید و ارادعیہ و اقیہه مبرک آنجناب
 بستم بفضل اللہ تعالیٰ درین سفر سعادت اثر بشارت و عنایات عمده رفیعہ از درگاه
 حضرت رحمان جل شانہ این فقیر یافته است پاره از ان که این وقت ضبط آن بقید تحریر
 میسر است بنا بر تفریح خاطر مقدس آنجناب و سایر برادران مؤمنین که با سعادت ایشان رسید
 عرض میدہد درین عرصہ ہم اطہار نعمت او تعالیٰ است کہ صورتی از صورت شکر است و
 مرفعه این عرصہ بنا بر آنست کہ از بרכת جناب سامعی بن جنس عنایات بر حال فقیر ابتدا
 آغاز شد و در تربیت و سلوک عنایتها مبذول گردیده و عاف فرموده اند بفضل او
 تعالیٰ نوبت بہ اینچنین معاملات رسیده و امید واری ادعیہ و اقیہه علی اللہ و ام است
 تا کہ حق تعالیٰ بہ بقصد اعلیٰ و مطلبی سنی رساند و ہدایت و رحمت عامہ فانیہ کشائل
 جایہ خلائق گردد و ہر ابرو و کار آید پس منجملہ آنها اینست کہ در تہیہ اسباب و روانگی از وطن
 خود بودم و مشاغل کثیرہ بداد و ستد و غیرہ بسیار رو بکار میماند تا کہ از صبح نوبت
 بہ نیم شب میرسد در ہمان ایام شبی بچنین کاری در خانہ خود مشغول بودم و مکان نوبت
 محقر از سعی و تردد برادران مؤمنین با مداد و امانت دستہای نیک مکان بنام شد
 بود در ہمان مکان بودم کہ روحانیت آن مکان نمودار شد و بر و بر و من بکمال

رفت و برگشت درین بین از آنکہ
 رفت و برگشت درین بین از آنکہ
 رفت و برگشت درین بین از آنکہ
 رفت و برگشت درین بین از آنکہ

۱۱۲
 شکل من از این بنده عاجز
 اند کہ کسی آنها را نمی بیند
 مکانها را گذاشتہ بہ بر و بر
 مکانها بہ روی آئینہ و عجب
 نمیکند این است و الفت
 او بنا بر فضل است و الفت

این محبت بانست و مکانات
 کہ با وی بود و در آنجا
 کہ با وی بود و در آنجا
 کہ با وی بود و در آنجا
 کہ با وی بود و در آنجا

بجانب زنی معروف است و آن مقام است و جانی مخلوق است
در جوارش از آن خطان
بجز این نبود و جانی مخلوق است
در جوارش از آن خطان
بجز این نبود و جانی مخلوق است

چنان مفهوم گشت که کشتی فلانی ازین کشتیها غرق خواهد شد و جوان کشتی از اسباب
مردم بار شده بود برای این فقر کشتی دیگر غیر آن معین شده دانستم که اگر تقصیر کسی نموده
بود پس من هم بوجبی هر چند غفلتی شده باشد در آن تقصیر شاملم آمدگی سواری خود
در آن کشتی نمودم از جانب غیر شاد شد که الحال آنرا غرق نخواهم کرد و شکر الهی داد
کرده بطور معین گشته بود گذاشتم الحمد لله که سلامت و حفاظت بهم رسانیدند و هرگاه از
کلکته روانه شده بدریای شور رسیدیم و آثار دریای شرن منقطع گردید روح زیر
شور کمال اہت ز شوکت و ودبیه و طمطراق که حق تعالی او را عطا فرموده پدید
گشته با فقیر ملا کرد و بمقابلہ مواجه استاد الفاظ یاد نیست اما این قدر محفوظا که عیب
و بیست نمود و در خواست میکرد که التجای و تضرعی و انکساری پیش آورده
شود چونکہ گاهی اورا ندیدیم بزرگوار است که بکمال شوکت و بزرگی پیش آمد از شوکت و اہت
آن متعجب شدم فاما در اینجا خیمال مشاهده حضرت ذوالجلال ہم جلائے حاصل بود که
غیبتی و غفلتی از آن سو نبود چون بیشتر دیدم و در خواست او معلوم کردم عیب
و ترس آن صلا در نفس من اثر نکرد و پروا آن نمودم در جواب آن گفتم که من و تو
ہر دو بندہ خدایتعالی هستیم از التجا تو چکار برگز بسوی تو التجا نخواهم برد بلکه
تو من و آسمان و زمین و مورچہا و ہمہ ہا بدست قدرت مالک خود یکسان هستیم
و مدح و ثنای و عظمت و کبر بای حضرت حق جلت عظمتہ بیان نمودم آن روح این
بیان شنیدہ از ملاحظہ رفت فاما شادان معلوم میشود و آنوقت کہ جہاز بمقامی رسید

۱۱۳

بجانب زنی معروف است و آن مقام است و جانی مخلوق است
در جوارش از آن خطان
بجز این نبود و جانی مخلوق است
در جوارش از آن خطان
بجز این نبود و جانی مخلوق است
در جوارش از آن خطان
بجز این نبود و جانی مخلوق است
در جوارش از آن خطان
بجز این نبود و جانی مخلوق است
در جوارش از آن خطان
بجز این نبود و جانی مخلوق است
در جوارش از آن خطان
بجز این نبود و جانی مخلوق است
در جوارش از آن خطان
بجز این نبود و جانی مخلوق است
در جوارش از آن خطان
بجز این نبود و جانی مخلوق است

بجانب زنی معروف است و آن مقام است و جانی مخلوق است
در جوارش از آن خطان
بجز این نبود و جانی مخلوق است
در جوارش از آن خطان
بجز این نبود و جانی مخلوق است
در جوارش از آن خطان
بجز این نبود و جانی مخلوق است
در جوارش از آن خطان
بجز این نبود و جانی مخلوق است
در جوارش از آن خطان
بجز این نبود و جانی مخلوق است
در جوارش از آن خطان
بجز این نبود و جانی مخلوق است
در جوارش از آن خطان
بجز این نبود و جانی مخلوق است
در جوارش از آن خطان
بجز این نبود و جانی مخلوق است

فقر و رسیدن آثارش تا فایده
برایت در ملکات تا فایده
در این سخن هم در این
اجابتش غلام شود و از آن
و اما باینکه بود بعد از آن
فقر و رسیدن آثارش تا فایده
برایت در ملکات تا فایده
در این سخن هم در این
اجابتش غلام شود و از آن
و اما باینکه بود بعد از آن

ترودی بود که احیاناً اهل قافله را خصوصاً زمان را بسبب غیبت فقیر نجی و تعبی
میرسد و در فرود آمدن خود متروک بود و شب جمعه مگر بیگر نظر آمد و آن روز در زمین
سیدیم و اندیشه آن بود که مبادا فراتقان و قطع اطریق باشند و سموع شده بود
که گاهی قزاقان قطع للطریق بر مسافران یورش میکنند و غارت بنمایند اینمندی
موجب خلجان خاطر گشته بود و حفاظت و صیانت بهر حال موجود و عوارض جناب آیند
و در فرود آمدن از جهاز ترود زانند بمرسیده بود که از بارگاه بی نیاز مطلق از
الراحین بلبانه بشارتی یافتیم باین مضمون که تو بعد از بروا بندار بار با گذار یا
پرو ما کن و درین بشارت هر چند اهل قافله که در آن بهار بودند همه شامل یکبار صفت
اقربا و لواحق این ماجرا زیادند و دیگران در آن بشارت نمیده میشد صباح جمعه که
بزورق سوار شده متصل کوه عدان بکناره رسید بعد از آن چند رکعت نفل دعاها
کردم بعد از اجابت از آن سو متوجه بود و مژده بار رسیدگی از جانب غیب بحال
کسانیکه همراه فقیر بودند عنایت خاصه بطوری متوجه شد که آنرا پوشانیدن خلعتها
فاخره که از خشنودی و رضای وافر است تعبیر توان کرد و این حقیقت مشاهد فقیر
بتفصیل میشد و رحمتی تدریجاً از آنها بازمان حج که در آن جهاز سوار بودند من بعد
بسیار سواران جهاز که اهل قافله در آنها بودند من بعد تمام مباحث بیان بردست فقیر
متوجه شده که مضمونش بخشش و غفران بود همه اینها مفهوم میگشت و سابق ازین
رعای بر زبان فقیر اجرا فرموده بودند که حاصلش این بود که این دیار دملک جوار

فقیر و رسیدن آثارش تا فایده
برایت در ملکات تا فایده
در این سخن هم در این
اجابتش غلام شود و از آن
و اما باینکه بود بعد از آن

۱۱۲
در این سخن هم در این
اجابتش غلام شود و از آن
و اما باینکه بود بعد از آن

فقر و رسیدن آثارش تا فایده
برایت در ملکات تا فایده
در این سخن هم در این
اجابتش غلام شود و از آن
و اما باینکه بود بعد از آن

جان من فی حق منصفیست
ببین است و این نظریه را
را خود از سبک گزینی با ایضا
من بعد از خاطر و درین صورت
سراسر این غایت مختص
متوجه فقیر بنده مانفست

والا بدان درویش را رخ بود و توسط و توسل باین فقیر منجوع در خواست دعا میکرد
و جوش رحمت الهیه در آن وقت اولاً بحال آن مرد پیر که هر چه معاينه ميشد که او را بجانب
سعادت الهیه فورا بردن تا نیا عموم و شمول آن معلوم ميشد تا که در جوش رحمت دریافت
شد که هر که اعمال حج خواهد کرد بسبب تو بنا بر آن که تو در آنها خواهی بود همه را بخشیدم
و چون که جواز محاذی بلیم رسید و استعداد احرام کردیم فقیر غسل منمود و چندی از رفقا
غسل میدادند و اعانت در آن کار میکردند مغزتی و بخششی در حق آنها که این عملی
نمودند معلوم شد که همه آنها آمرزیده شدند من بعد که وقت تلبیه رسید شخصی در آن
مجمع سبقت کرده به تلبیه آواز خود را بلند ساخت عنایتی باین معنی در رسید که هر که پیش
از تو تلبیه میگویی تلبیته را مانمی شنوم و روز حصول شرف سعادت دخول در کعبه مظهر
هر گاه که از بیرونی طوی گذشته متوجه گدا شدیم تا از آن راه در انیم حالتی عجیب بین
که شترش متغذرت طاری و نمودار بود حتی که بر همه حضار آن واقعه و آن حال اثر
جلوه گر نیایان میشد لیک که میگفتم بشا به میگفتم و این گفتن مخاطبه شایسته صحیح بود و اجابت و
قبول آن میدیدم و در دعای آن وقت فتی شده بود که بخوبی تمام مطلب عرض کردم
و در آن حال بن مضمون به تعبیر عجیب از زبانم آسان شد که مردم جماعتی گنگکار و شرمند
از بلاد و در دست بحر و ما من تو رسیده اند و اینها را من آورده ام و چنین
و چنان خواهد بودند در آن حال عجیب بشارت حیرت افزا پیش آمد باین کیفیت که اینها
چه گفته آید یعنی آنها خود متحقق کمال عنایت و رحمت اند و خصوصیتی سید از نشانی

۱۱۵

بجهت عامه افاضل
و کما از آن
من بعد از هر
سیده بود و آنرا
بجزند باقی و
وقت میشدند و این
تیمار من باین سبب

از دل ایالی که...
بیشتر از این منقذت مردم
مانند و در لیله القدر در
رضایان نایب...
عموماً و خصوصاً
و اجابت الهیه که آن دعا
دیدم که بمیرا قبول دارم
و بنحالی آغاز از آن
آورده جلوه بود که
باز این بپوشن آن مرد
دشادان تو نمودن
ظلام اندک با بنابر
ان همی بیاسوس بود
دیو بودم و او
بم بشارت اندرم آن

دو روز از من بگویند و در آن روز کوی کوی
 دو روز از من بگویند و در آن روز کوی کوی
 دو روز از من بگویند و در آن روز کوی کوی
 دو روز از من بگویند و در آن روز کوی کوی

جزئی و ادعیه نبیله آنجناب است و آینه را ترقیات ببرت ادعیات زاکیات و ایام
 و در جای و اثن است که دعاها فرموده باشد و فقیر و تمام معتقدین مخلصین در امان
 و اوقات تبرکه دعاها میکنند اللہ تعالیٰ اجابت فرماید اندک علی کل شیء قدیر و
 بلا اجابت جدید زیاده بجز ادب چه عرض نماید والسلام والاکرام و آخر نبارات
 اینست که لفظ پاره مندرجه این عریضه از جنس مبالغه می نمودند محو آن مخطور گردید
 مانند از محو آنکدام فی الواقع پاره است معلوم گشت واللہ تعالیٰ اعلم بختیات
 الامور و علامتہما در بیان بهشت آرامی سلطان الاولیا و المتقین
 امام محمد شین قدوة اہل تمیز حضرت شاه عبدالعزیز علیہ الرحمۃ والرضوان

صورت و جسم از این زمین است
 صورت و جسم از این زمین است
 صورت و جسم از این زمین است
 صورت و جسم از این زمین است

بعالم عشرت و غم آفرینند
 خزانہش دشمنه خونریز باشد
 شب اورامی نماید تیسره و تار
 بگوشش دل شنوکان می نگارم
 جھنم وارث سلطان اولاک
 بعشق اللہ جفت از ماسومی طاق
 از ان عبد العزیزش نام کردند
 رخ آورده بلک جاودانی
 بفر دوس آمد و مسند نشین شد

چه نوش و نیش با هم آفریدند
 بهاران گر چه رنگ آمیز باشد
 اگر چه روز باشد و ریشی زار
 برین گفتار اینک شاید آرام
 که ناگه از قضا می ایزد پاک
 امام جن و انس شیخ آفاق
 چون تناس دین او را سپردند
 چون تک آملازین زندان فانی
 سوی خلد برین منزل گزین شد

روز حدیقت و درین روز
 روز حدیقت و درین روز
 روز حدیقت و درین روز
 روز حدیقت و درین روز

بعضی انعامت و نعمت در این
 بعضی انعامت و نعمت در این
 بعضی انعامت و نعمت در این
 بعضی انعامت و نعمت در این

مخاطب از بازی باریان
 جانبازان از اطفال نمودند
 بین خط از اطفال گیتی
 جایزین و زیاد از انان
 و در موعده اولی
 از راه فطرت منور

هجرت از در اجرب بدر الاسلام و جهاد با کفره لیام دارتفاع اعلام اسلام و اشاعت
 اظهار دین پیغمبر علیہ السلام در هر موطن و مقام و در جذر قلب آن زبده الکرام مخم
 و مجبول بود و زور و جوب این نیت عظمی در کشت زار طبیعت مستتر و مخفی می بود در
 که سنین عمر شریف باربعین رسیده بحکم فجوی آیه کریمه و لما بلغ اشد و بلغ اربعین
 سنه الایة همکین اغصان و اوراق شجره طیبه که موصون با صلها ثابت و فرعها
 فی السمار با حسن وجود سر بر آورده مستعدتر آوری گردید بموجب آنکه مصمعه که عشق
 و مشک را نتوان نصفتن تا دو سال کامل در تجمیز جوش و اتبیاع آلات حرب مثل
 تیر و تفنگ و گرده آوری رفقا جو یای نام و تنگ مستعد و سرگرم بودند و درین
 مدت مسطوره اکثر از زبان فیض رحمان ارشاد میکردند که تعداد اصحاب بدر رضوان
 الله علیهم اجمعین ایران صادق و دوستان موافق یکجا شوند ظهور این امور از
 قوت بفعل آید و این شاہ غیبی از جلیاب احتجاب و افتخار و نماید و درین مدت
 مسطور صبح و شام علی الدوام به منزل و مقام پیش بر کرام و لیام و غلظ و تذکر در
 فضائل هجرت جهاد و آن حضرت و خلفاء ایشان بیان میکردند و خطوط جمع اخبار
 و اخبار که قبل ازین در اکنه مستعد و مثل عصبه اولی که در شا واقع است و در حدیث
 که در راه جده که بیعت الرضوان از صحابه کرام در آن مقام بوقوع انجامید بیعت جهاد
 نموده بودند ارسال فرمودند چنانچه بعضی از آنها در بر علی و بعضی در اثنای راه هجرت
 در قافله سید المجاہدین رسیده ذخیره اندوز ثواب آخرت گشتند و چون خاد را در با

مفسد گشتند و چون کشته شدند
 بعضی را سوزانند و بعضی را کشته
 بعضی را جلیب جلیب کمان
 او را از جلیب جلیب کمان
 ابتدای تاریخ جلیب کمان
 فی تاریخ جلیب کمان

ابن ابی عمیر ازین من بیان
 زبان فطرت شریفه و بیاز
 بعضی سالک تقدیم
 از آن بیرون این کلمات

محمد نطق
 در اسم الله رب العالمین
 بسم الله الرحمن الرحیم
 سبحان الله و بحمده
 بعد از این کلمات
 در کلمات شریفه

دست از احوال او در این عالم گشته اند
 که در این عالم گشته اند
 که در این عالم گشته اند
 که در این عالم گشته اند
 که در این عالم گشته اند
 که در این عالم گشته اند
 که در این عالم گشته اند
 که در این عالم گشته اند

که حروف هجاست با ترتیب
 بر و بحر و سحاب یافت نصیب
 لطف کن بر عاشقان از چهره برقع کشا
 از تحیر آهوانش جمله ماندند از چرا
 هر چه او گوید بجان آریم بی چون و چرا
 از رخ عالم منور ساز ای بدرالدجی
 نوشتن را سوختن هم داشتن خون و جان
 ذره لطف ندیدم چیت این جور و جفا
 چیت این بی رحمی تو چیت این مکر و دغا
 از خدا شرمی بکن رحمی بحال من نا
 میروم نالان بدرگاه امیر باصفا
 ناظم نظم امارت ناشر جود و سخا
 ناصر دین است هم اسلام را نور و ضیا
 نیک کردار است و ذاتش با روش بر صفا
 حامی دین او دول سرد فر حدس و ذکا
 برک ساز بی نوائان مهربان صدم جفا
 دست او در یای جود آمد داشت کان عطا

سر هر بیت این قصیده نگر
 هست در مدح آنکه از فیض شتر
 ای ز عشق آتش افتاده در بر پینها
 بوی زلفت را صبا چون در ویا چمن ساند
 پیر من عشق است من او را می صداقم
 است بی تو عالم اندر چشم من
 شمره عشق تو آمد رین و دنیا باختم
 جان و دل برو ز من صبر و توانای تمام
 چیت این ناز و عناب و چیت این جور و جفا
 حاصل عمرم ز عشق چیت و اثم سوختن
 خون و بیم و باک گداز کن بسیاری کنون
 داورد دوران وزیر الدوله دریا کرم
 ذوالمعالی و المفخر معدر فیض اقم
 راست گفتار است هم را پیش زمین است و تیز
 زبده ارباب فضل صاحب علم و عمل
 زنده پوشان قناعت را توانش تکیه گاه
 ساعی اندر کار نیک و سامع اندوز و بند

ادب با وجود در او در کشته اند
 که در این عالم گشته اند
 که در این عالم گشته اند
 که در این عالم گشته اند
 که در این عالم گشته اند
 که در این عالم گشته اند
 که در این عالم گشته اند
 که در این عالم گشته اند

دست از احوال او در این عالم گشته اند
 که در این عالم گشته اند
 که در این عالم گشته اند
 که در این عالم گشته اند
 که در این عالم گشته اند
 که در این عالم گشته اند
 که در این عالم گشته اند
 که در این عالم گشته اند

<p>باز میگردیم بر دارم کم نون دست دعا لازم اعداش باد محنت و بیخ و بکا اینی المصطفی قدم هذا المدعا</p>	<p>همت من پست باشد زین حش بلند لازم او دانا اقبال دولت بردوام یا الهی این دعایم را اجابت کن قرین</p>
<p>و چون در ساول این انجوه که عبارت از مخزن احمدیت قصیده در شرح نواب ستطاب که بفرمان های پیش این عزیزن سیا آرایش و پیرایش یافته یک قصیده مضوعه بصنعت او شیخ تعبیه کرده شد در آخر کتاب بهم یک قصیده همچنین بهرج آن جناب فیض آب مندرج کرده آید تا اول باخر نسبت دارد</p>	<p>شکر صد که ز فیض باری که چهل ساله احوال امام قلم از خسر بخود بر بالید مهرم چشمه آب حیوانست صفحه اش جمله خیابان بهشت چونکه پیرایه انجم گرفت</p>
<p>کرد این جبرخ مقرر یاری مرسم گشت آیین تسام که سرش تا قلم و لوح رسید بلک تسنیم ریاض فیوانست سطر سطرش گل در میان بهشت مخزن احمدیش نام گرفت</p>	<p>سال تارنج چو جستم ز سروش که کنم بر تو من این راز عیان دبیرش محمد جهاندار شاه پاس شانزده از فضل تویم</p>
<p>این چنین مژده مانید بگوشش مان بو این چمن باغ بنان سریع القلم به سیادت پناه مخزن احمدی شده مرقوم</p>	<p>این چنین مژده مانید بگوشش مان بو این چمن باغ بنان سریع القلم به سیادت پناه مخزن احمدی شده مرقوم</p>

کتاب معادل زبان و سانس
کتاب معادل زبان و سانس
کتاب معادل زبان و سانس
کتاب معادل زبان و سانس
کتاب معادل زبان و سانس

۱۱۹
کتاب معادل زبان و سانس
کتاب معادل زبان و سانس
کتاب معادل زبان و سانس
کتاب معادل زبان و سانس
کتاب معادل زبان و سانس

کاتب البحر و فخر کترین محمد علی کبر آبادی

بصیرت افزو کتابیں

تمہید ایمان از امام اہل سنت احمد رضا بریلوی ۲/۲۵

شعر حسن از نظیر لدھیانوی ۲/۵۰

فاضل بریلوی علمائے حجاز کی نظر میں پروفیسر محمد مسعود احمد ۲/-

فاضل بریلوی اور ترک موالات " " ۲/۵۰

تحریک آزادی ہند اور السواد الاعظم " " " " " "

اقبال کا آخری معرکہ (مولانا حسین احمد دیوبندی کے نظریہ

ملت از وطن است) پر حکیم الامت علامہ اقبال کی تاریخی تنقید اور

اس پر علمائے دیوبند کے اعتراضات کا جائزہ) از سید نور محمد قادری

از حکیم مولوی محمد نجم الغنی رامپوری

مدیر ایچ ایس اسلام

مبین بازار

دانا صاحب لاہور

رضایہ سلیکشنز

بیت: تاج العین پرنٹرز لاہور

فاضل بریلوی علمائے حجاز کی نظر میں

طبع سومہ پر نوائے وقت کا تبصرہ

مولانا محمد احمد رضا خاں علیہ الرحمۃ کی ذات گرامی محتاج تعارف نہیں وہ علم و فضل کا ماہتاب تھے جس کی روشنی قریب بعید کو منور کرتی رہی وہ علم و عرفان کا ایک سمندر تھے جس سے متلاشیانِ حق سیر کرتے رہے ان کے فیوض کا دائرہ برصغیر تک ہی محدود نہیں تھا، عرب و عجم کے عظیم علماء و فضلاء نے ان کے علمی کمال اور عارفانہ شعور کی کھلے دل سے شہادت دی فاضل بریلوی کی عظمت کا اندازہ اس بات سے لگایا جاسکتا ہے کہ وہ بیشتر علوم مردوجہ میں بالعموم اور دینی علوم و معارف میں بالخصوص کامل دستگاہ رکھتے تھے، انہوں نے اس تحریک کے دور میں قلمی جہاد کیا جو بدعت گریزی کے نام پر شروع کی گئی لیکن ناپسندیدہ بیباکی اور اس سے بھی آگے گستاخانہ طرز عمل کی مظہر بن کر رہ گئی، علم کے نام پر جہالت کے فروغ اور اکابر اسلام کی تحقیر کے خلاف فاضل بریلوی کا رد عمل ایک فطری بات تھی۔ مخالفین اعلیٰ حضرت احمد رضا خاں علیہ الرحمۃ کے علم و فضل کا مقابلہ تو کر نہیں سکتے تھے انہوں نے تسکین لمانا کی خاطر اعلیٰ حضرت کے خلاف طح طح کی غلط فہمیاں پھیلا دیں اور ان سے ایسی باتیں منسوب کر دیں جنہیں خود موصوف ناپسند فرماتے تھے اور جن کی انہوں نے اپنی تحریر و تقریر میں مانعت کی تھی انہیں قبر پرست، حلوہ خور اور حضور نبی کریم کو اللہ تعالیٰ کے برابر درجہ دینے والا اور نہ جانے کیا کیا مشہور کر دیا گیا، افسوس ان غلط فہمیوں کے ازالے کی جانب سوادِ عظیم نے کما حقہ توجہ نہ دی اس طرح نہ صرف ان کے بارے میں غلط فہمیاں بڑھتی گئیں بلکہ ان سے منسوب بعض ناپسندیدہ باتوں کو صوفیائے کرام کے کم علم معتقدین نے دلیل کے طور پر اپنایا، ضرورت اس امر کی تھی کہ کوئی محقق ان غلط فہمیوں کا ازالہ کرنا پر دوسرے محمد سعود اس لحاظ سے خوش قسمت ہیں کہ یہ سعادت انہیں نصیب ہوئی زیر تبصرہ کتاب انہی کی مرتب کردہ ہے کتاب کی سب سے بڑی خوبی یہ ہے کہ اس مسلک کے عظیم علمائے یہاں تک کہ بیت الحرام اور مسجد نبوی کے ائمہ کرام علماء اور مدرسین نے حضرت فاضل بریلوی کے خیالات سن پڑ کر ان کے کھلے دل سے اعتراف کیا، کتاب میں سرزمین حجاز کے ایک درجن سے زیادہ جید اور مسلمہ علماء کی وہ تحریریں بھی شامل ہیں جو انہوں نے فاضل بریلوی کے علم و فضل اور ان کی اصابت فکر کے بارے میں بطور آراء پیش کیں، کتاب میں حیل و حیل کی حالتِ زندگی ان کے علمی و فکری کاموں کا بھی مختصر ذکر ہے الغرض کتاب مہربان ہے اور اس کا مطالعہ کرنا چاہیے۔

تبصرہ نگار مسعود جاوید ہدانی

روزنامہ نوائے وقت لاہور، ۲۶ اکتوبر ۱۹۷۶ء

21 05 573 27 28 29

